

ശ്രീ
കാശിമാഹാത്മ്യം
കിളിപ്പാട്ട്.

ശ്രീ

കാശിമാഹാത്മ്യം

കിളിപ്പാട്ട്.

പാലക്കാട്, പള്ളത്തിരി,

കപ്പടത്ത് ശങ്കരമേനോനാൽ

സംസ്കൃതത്തിൽനിന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി

തൃശ്ശിവപേരൂർ
"ഭാരതവിലാസം" അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

[കോപ്പി—൧൦൦൦]

൧൦൮൨.

മുഖവുര

ശ്രീവേദവ്യാസമഹർഷിയാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള [illegible]ണിതങ്ങളായ അഷ്ടാദശപുരാണങ്ങളിൽ പ്രധാനഭൂതമായ പത്മപുരാണത്തിലുള്ള പാതാളഖണ്ഡത്തിൽ ശ്രവണമാ[illegible]ങ്ങളായ അനേക ദിവ്യകഥാസന്ദർഭങ്ങളോടുകൂടി ഒരു ആഖ്യാനവും അനേക സഹസ്ര ശ്ലോകരൂപേണ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതും അനായാസേന മോക്ഷപ്രദങ്ങളായ ക്ഷേത്രാദിമഹർഷിമാരുടെ പ്രശ്നാനുസാരമായി നർമ്മദാതീരത്തിങ്കൽവെച്ച് ബ്രഹ്മപുത്രനായ ഭൃഗുമഹർഷി സർവ്വലോകോപകാരകമായി മറ്റു മഹർഷിമാരോട് ഉപദേശിച്ചതും ആകുന്ന കാശീമാഹാത്മ്യം എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം. ഇതിൽ ആദിമുതൽ അവസാനംവരെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കഥകളെ യഥാക്രമം ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നതായാൽ ഈ അവതാരിക അധികമായി ദീർഘിക്കും. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പഠനമാത്രത്താൽ ഫ[illegible] അറിയത്തക്കതായിരിക്കുന്ന[illegible] നിരൂപിച്ച് ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

വാരാണസീപുരീവാസ വാസനാവാസിതാന്തരാ
കിംശ്രുതാസ്സമതാം [illegible]
മരണംമംഗളംയത്ര വിഭൂതിശ്ചവിഭൂഷണം
കൌപീനംയത്രകൌശേയം സാകാശീ കേനമീയതേ.

ഇത്രമാത്രം മാഹാത്മ്യമുള്ള ശ്രീ കാശീമാഹാത്മ്യത്തെ സംസ്കൃത പാണ്ഡിത്യമില്ലാത്ത മലയാളികൾക്കുകൂടി അറിവാൻ സാധിക്കേണമെന്നുള്ള പരോപകാരതല്പരത്വത്തോടുകൂടി അരുണാചലമാഹാത്മ്യത്തിന്റെ പരിഭാഷകനാ[illegible]നുമായ കല്പകത്ത് ശങ്കരമേനോനവർകൾ സംസ്കൃതത്തിലുള്ള കാശീമാഹാത്മ്യത്തിൽനിന്നു ലളിതതരമായും ശ്രാവ്യമായും പ്രായേണ സർവ്വജനവിജ്ഞേയമായും മണിപ്രവാളരീതിയിൽ കിളിപ്പാട്ടായി മൂലാനുസാരം മലയാളത്തിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു ഈ ഗ്രന്ഥം. ഇതുകൊണ്ടുള്ള

ന്ന ടി. ശങ്കരമേനോനവർകളുടെ ജീവകാരുണ്യവും സ്വ ഭോപാസനയും അനിതരസാധാരണമായ കവനസാമർത്ഥ്യ വും സർവ്വദാ നിർമ്മത്സരന്മാരായ സജ്ജനങ്ങളാൽ ശ്ലാഘനീ യമായിട്ടുള്ളതെന്ന തീർന്നിരിക്കുന്നു.

(ശ്ലോ.) കാശീകാശീതിയോബ്രൂയാൽ യോജനാന്തരമാത്രതഃ
തസ്യപാപാനിനശ്യന്തി നാത്രകാര്യാവിചാരണാ.

എന്നാണല്ലോ മഹദ്വാക്യം. ഇപ്രകാരം ഇരിക്കെ ശ്രീ കാശീ മാഹാത്മ്യത്തെ സർവ്വജനോപയുക്തമായി കിളിപ്പാ ട്ടു രീതിയിൽ ഭാഷാന്തരം ചെയ്ത ജനത്തിനോ അതിനെ പ ഠനം ചെയ്യുന്നവർക്കോ ശ്രവിക്കുന്നവർക്കോ ഉണ്ടാവുന്ന പു ണ്യഫലം അഗണ്യമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറവാൻ തോന്നുന്നില്ല. ഈ കാശീമാഹാത്മ്യകർത്താവായ ടി. ശ ങ്കരമേനോനവർകൾ ഇനിയും ഓരോ സത്കൃത്യങ്ങളായി ഏ താദൃശങ്ങളായിരിക്കുന്ന പുരാണങ്ങളേയും മറ്റും ഭാഷാന്ത രപ്പെടുത്തി ലോകോപകാരത്തെ ചെയ്തു ശ്രേയസ്സും യശ സ്സും ദീർഘായുസ്സും പ്രാപിക്കേണമേ എന്നും ഈശ്വരനോട മന പ്രാർത്ഥിച്ച് ഇത് ഇവിടെ സമർപ്പിക്കുന്നു.

മായാവിഭ്രാന്തിയിൽപ്പെട്ടകമുഴറിയുഴന്നീടുമീമാനവന്മാ-
ക്കായാസംമേലിലുണ്ടാകരുതിതിനിനവിച്ചുള്ളമൽശങ്കരാര്യൻ
മായംകൂടാതെതീർത്താൻജനിതഹിതകരംകാശിമാഹാത്മ്യമേവം
ജീയാൽസോയംമഹാത്മാവഖിലസുഖമൊടുംപാരിലാകല്പകാലം.

കാശീമാഹാത്മ്യമേവംസരസസരളമാംകൈരളീഭാഷയാക്കി
ക്ലേശംകൂടാതെപാട്ടായ്ച്ചമച്ചഗുണരതനായ്ത്തീർത്തൊരക്കേനിത്യം
ആശാവസ്ത്രാഭിരാമൻപുരരിപുഭഗവാനന്തരാത്മാധിനാഥൻ
നാശംകൂടാതെയുള്ളോരനഘനിലയെഴുംമംഗളംനൽകിടട്ടെ.

തൃശ്ശിവപേരൂർ. ൧൦൭൮ മിഥുനം ൮-നു	തൃശ്ശിവപേരൂർഡിസ്ട്രിക്ട്കോർട്ട്വക്കീൽ മാക്കോത്ത് കൃഷ്ണമേനോൻ.

ശ്രീ

കാശിമാഹാത്മ്യം

കിളിപ്പാട്ട്.

പ്രഥമാദ്ധ്യായം

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയേനമഃ അവിഘ്നമസ്തു
ശ്രീഗുരുഭ്യോനമഃ

ശ്രീകാശീപുരാവാസശങ്കരവിശ്വേശ്വര
ശ്രീകാശീപുരാവാസഗൗരീശമഹേശ്വര,
ശ്രീകാശീപുരാവാസചന്ദ്രശേഖരഹര
ശ്രീകാശീപുരാവാസകരുണാലയശംഭോ.
ശ്രീകാശീപുരാവാസധൂർജ്ജടേമൃത്യുഞ്ജയ
ശ്രീകാശീപുരാവാസപരമേശ്വരവിഭോ.
ശ്രീകാശീപുരാവാസഭക്തവത്സലശിവ
ശ്രീകാശീപുരാവാസഭഗവന്നമോസ്തുതേ.
ശ്രീകാശീശ്വരതിരുനാമങ്ങൾപാടീടുമോദം-
ലംഗതമായകിളിപ്പൈതലേചാരുശീലേ.
ചാരത്തുവന്നുവസിച്ചമ്പോടുനല്ലപഞ്ച-
സാരയുംപാലുംതേനുംകദളീപഴങ്ങളും.
പാരാതെഭുജിച്ചുനിന്നാലസ്യംതീർത്തുകൊണ്ടു
പൂരിച്ചമോദത്തോടുംകാശിമാഹാത്മ്യത്തെ.
നേരോടെചൊല്ലീടേണമത്രകേൾപ്പതിനക-
താരതിലതിമോഹംഞങ്ങൾക്കുവളരുന്നു.
ശിഷ്യകളേവംകേട്ടുശാരികതാനുംവന്ദ്യ-
ന്മാരെവന്ദിച്ചുഭക്ത്യാപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ.
ഗൗരീശതനയനാംഗണനായകൻവിഘ്ന-
പൂരത്തെയൊഴിത്തുപരിപാലിച്ചുകൊണ്ടീടേണം.
സാരസോത്ഭവജായേകാരുണ്യാലയതായേ
ഭാരതീദേവിവേദരൂപിണിഭക്തപ്രിയേ.

വാരിജവിലോചനേ വാരണവരയാനേ
സ്വൈരമെൻനാവുതന്മേൽവാണരുളീടുകംബേ.
അരുണാദ്രീശൻതന്റെപാദാംഭോജമുള്ളിൽ
മരുവീടേണംമററശരണമിങ്ങില്ലേതും.
ഗുരുകാരുണ്യമൂൎത്തിഗുരുമാരുതേശനും
വരമിങ്ങരുളുവാൻപെരികെവണങ്ങുന്നേൻ.
നാരദവ്യാസസനകാദിമാമുനിമാരു-
മാരണശ്രേഷ്ഠന്മാരുമാവോളംതുണക്കേണം.
ദുൎഭരമായിട്ടുള്ളഗൎഭഭാരാദിനോവും
നിൎഭരംപ്രസവകാലാസഹ്യദുഃഖങ്ങളും.
എപ്പേരുംസഹിച്ചൊരുവത്സരംമലമയ
തല്പത്തിൽകിടന്നേററംകഷ്ടപ്പെട്ടനാരതം.
ഉൾപ്രേമമോടുമെന്നെവളൎത്തമാതാവിന്നു
തൽപ്രതിവിധിയെന്തൊന്നിഹഞാൻചെയ്യീടേണ്ടു
കെല്പേറീടുന്നപുത്രനാകിലുംജനനിക്കു
തൽപ്രതികൃതിചെയ്വാൻശക്തനായ്വരാനൂനം.
ഇപ്പരിചാകയാലിന്നത്യന്തഭക്തിയോടും
മൽപ്രസൂപാദേവീണൊന്നൊന്നുവണങ്ങുന്നേൻ.
സൽപുമാന്മാരിലത്യുത്തമനായീടുന്നോരു
മൽപിതാതാനുംനിത്യമുൾപ്പൂവിൽവിളങ്ങേണം.
മൽപൂൎവ്വഭ്രാതന്മാരാമവരുംകരുണയോ-
ടെപ്പോഴുമിനിക്കേററംതുണപ്പാൻവന്ദിക്കുന്നേൻ,
അല്പജ്ഞനായൊരെന്നെശ്ശൈശവേഗുരുതങ്ക-
ലല്പിച്ചുവിദ്യാഭ്യാസംചെയ്യിച്ചുമഹാഭാഗൻ.
സൎപ്പശായിയായമാരുതഗേഹേശന്റെ
നൽപദാംഭോജേലയിച്ചീടിനമമാഗ്രജൻ.
കെല്പോടുമനുഗ്രഹംചെയ്തുകൊണ്ടെന്നുള്ളത്തി-
ലെപ്പോഴുംവിളങ്ങേണമതിനായ്ത്തൊഴുന്നുഞാൻ.
ചിത്രപത്തനവാസിയാകുമെൻഗുരുനാഥ-
നുത്തമോത്തമൻശ്രീകൃഷ്ണാഭിധാനാലംകൃതൻ.
ശാസ്ത്രതത്വാൎത്ഥവേദിതൻചരണാംഭോരുഹ-
മാൎത്തിതീൎത്തുകതാരിൽവിളങ്ങീടേണംസദാ.
ചൊല്ലുള്ളവാരാണസീമാഹാത്മ്യംഭാഷയായി-
ച്ചൊല്ലേണമെന്നുചിന്തിച്ചിരിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ.

നല്ലോരുലളിതോപാഖ്യാനത്തെബ്ഭാഷചെയ്വാ-
നല്ലംസമോദന്തുനിഞ്ഞീടിനേനാകയാലേ.
വല്ലതുമറിഞ്ഞപോലിന്നിതുഭാഷയായി-
ച്ചൊല്ലുകെന്നെൻറഗ്ഗുരുതന്നുടെനിയോഗത്തെ.
സ്വല്ലോകദ്രുമംപോലെയുള്ളതിലോൎത്തുകൊണ്ടു
ചൊല്ലുവാനാരംഭിച്ചീടുന്നേൻഞാനാകുംവണ്ണം.
നല്ലസജ്ജനമിതുകണ്ടനുഗ്രഹിക്കേണ-
മില്ലൊരുഖേദമജ്ഞന്മാരുപഹസിച്ചാകിൽ.
നൈമിശാരണ്യവാഴുംമുനിമാരോടുസൂത-
നാമോദമോടുചൊന്നതെങ്കിലോകേട്ടുകൊൾവിൻ.
നൎമ്മദാനദിതന്റെപുളിനേസുഖംവാഴും
ബ്രഹ്മപുത്രനാംഭൃഗുമുനിയോടൊരുദിനം.
നിൎമ്മലന്മാരാംലോമശാദിമാമുനീന്ദ്രന്മാർ
സമ്മോദമോടെവിനയാന്വിതംചോദ്യംചെയ്താർ.
ഭഗവൻസൎവ്വതത്വവേദിയാംഭവാനോടു
ഭൃഗുമാമുനേഞങ്ങളൊന്നുണ്ടുചോദിക്കുന്നു.
ജഗതീതലേമോക്ഷകാമികളായുള്ളോൎക്ക
ലഘുവായ്മോക്ഷത്തിന്നുഹേതുവായ്വേദങ്ങൾക്കും.
അത്യന്തംരഹസ്യമായ്ഭവന്നിശ്ചിതമായ
തത്വംയാതൊന്നോഭവാനതിനെവഴിപോലെ.
ശ്രദ്ധാലുക്കളായീടുംഞങ്ങൾക്കുവിവേചിച്ചു
ബദ്ധസമ്മദമരുൾചെയ്യേണംദയാനിധേ.
മായാമോഹിതന്മാരായീടുകകൊണ്ടുഞങ്ങൾ-
ക്കായതിന്നകതാരിലുറച്ചീടുന്നീലേതും:
ഇത്ഥംമാമുനിവരന്മാരുടെവാക്കുകേട്ടു
തത്വാൎത്ഥദൎശകനാംഭൃഗുവുമരുൾചെയ്താൻ.
അല്ലയോമഹാഭാഗന്മാരാംതാപസന്മാരെ
നല്ലതുനല്ലതേവംചോദിച്ചതെന്നുനൂനം.
നല്ലൊരുതത്വമറിഞ്ഞീടുവാനകതാരിൽ
തെല്ലല്ലാതുള്ളമോഹംവൎദ്ധിക്കനിമിത്തമായ്.
കല്യാണംമേല്ക്കുമേലെനിങ്ങൾക്കുഭവിച്ചീടു-
മില്ലസംശയംമഹാഭാഗന്മാരല്ലോനിങ്ങൾ.
ഉള്ളവണ്ണമെതത്വംബോധിപ്പിച്ചീടുവാനു-
മുള്ളത്തിൽധരിപ്പാനുംബ്രഹ്മാവിനാലുംകൂടി.

എത്രയോകാലംകൊണ്ടുംസാധിപ്പാനെളുതല്ലെ-
ന്നുത്തമന്മാരെനിങ്ങളകമെഗ്രഹിച്ചാലും.
ഇത്തരമെന്നാകിലുംമുന്നംഞാൻകേട്ടപോലെ
സത്യമായ്ചൊല്ലീടുവൻനമിച്ചുധാതാവിനെ.
ഉത്തമന്മാരാംഭവാന്മാരുടെചോദ്യത്തിനി-
ന്നുത്തരംചൊൽവാനഹോദുൎഘടമെന്നാകിലും.
പ്രത്യഹംമഹാദേവസ്മരണമൊന്നുതന്നെ-
യത്യന്തംസഹായമെന്നോൎത്തുഞാൻതുടങ്ങുന്നേൻ.
പരിതകന്മഷഹരമാദിമംമഹത്തരം
ബുദ്ധിവൃദ്ധിക്കുമുഖ്യസാധനംമോക്ഷപ്രദം
ഉത്തമമാകുംകാശീമാഹാത്മ്യത്തെച്ചൊല്ലീടുവൻ
ചിത്തമേകാഗ്രമാക്കികേട്ടുകൊള്ളുവിൻനിങ്ങൾ.
കല്പാന്തകാലത്തിങ്കൽസൂൎയ്യചന്ദ്രാദികളു-
മപ്പൃഥിവ്യാദിമഹാഭൂതസഞ്ചയങ്ങളും.
ഒട്ടുമേശേഷിയാതെനഷ്ടങ്ങളായിപ്പിന്നെ
വിഷ്ടപഗുണസാമ്യംശ്രീപതിമായാവശാൽ.
സംഭവിച്ചേവംബഹുകാലംചെന്നതിൻശേഷ-
മമ്പെഴുംവിഭുസൎഗ്ഗോന്മുഖനെന്നതുകണ്ടു.
ബ്രഹ്മംതാനാധാരമായിരിക്കുംമഹാമായാ
ചിന്മയിതാനുംപരിപാകത്തെപ്രാപിച്ചിതു.
അന്നേരംമായയിൽനിന്നുണ്ടായിതാകാശവും
പിന്നെയാകാശത്തിങ്കൽനിന്നു വായുവുമുണ്ടായ്.
എന്നതുപോലെവായുവിങ്കന്നഗ്നിയുമുണ്ടാ-
യ്വന്നിതുവഹ്നിയിൽനിന്നപ്പുമുണ്ടായിവന്നു.
അപ്പിൽനിന്നുളവായിച്ചമഞ്ഞുപൃഥിവിയു-
മിപ്പഞ്ചഭൂതങ്ങളുംവൎദ്ധിച്ചുക്രമത്താലേ.
ഇങ്ങിനെഭൂതങ്ങളെസൃഷ്ടിച്ചുപശ്ചാദേണ
മംഗലാത്മകൻസൎവ്വലോകനായകൻപരൻ.
ഭക്തന്മാൎക്കനുഗ്രഹംചെയ്വാനീശ്വരൻലീലാ
ഗാത്രത്തെപ്പിന്നെധരിച്ചീടിനാൻമനോഹരം.
നീലപങ്കജദളംപോലെശ്യാമളമായ
കോലവുംശംഖചക്രപങ്കജഗദകളാൽ.
ചാലവേവിളങ്ങുന്നനാലുകൈകളുംപീത-
ചേലയാൽസമാവൃതമാകിയസുമദ്ധ്യവും.

പങ്കജപത്രതുല്യനയനങ്ങളും രത്ന
കങ്കണാദികളായ ഭൂഷണജാലങ്ങളാൽ.
ശോഭിതമായിജ്ജലാന്തർഗ്ഗതമായിട്ടതി-
ശോഭനമായ ദേഹം ധരിച്ചോരനന്തരം.
നൂറയോജനവിസ്താരം പൂണ്ടൊരു ബാലാർക്കനെ
നേരായുജ്ജ്വലിച്ചീടും തൻ നാഭിപത്മത്തിങ്കൽ.
നിന്നുളവായിച്ചമഞ്ഞീടിനാൻ ധാതാവു താ-
നന്നേരം നാലുദിക്കും നോക്കിനാൻ പിതാമഹൻ.
ആരെയുമൊരേടത്തും കണ്ടതില്ലപ്പോളക-
താരതിൽ സർവ്വേശ്വരൻ താൻ തന്നെയെന്നുമോർത്താൻ.
ഏവമജ്ഞാനിയായിട്ടഹങ്കാരിയാം പത്മ-
ഭൂവിനെയറിഞ്ഞൊരു ഭഗവാൻ ജനാർദ്ദനൻ.
തന്നുടെ സ്വരൂപം കാട്ടിക്കൊടുത്തു നീയാരെന്ന-
തന്നേരം ചോദിച്ചപ്പോൾ ബ്രഹ്മാവുത്തരം ചെയ്താൻ.
ഞാനല്ലോ സകലാൾക്കും സർവ്വഭൂതനായകൻ താനും
ഞാനല്ലോ ഭവാനുടെ കാരണഭൂതൻ താനും.
ഞാനല്ലോ സൃഷ്ടിചെയ്തിരുന്നായവയെല്ലാ-
നൂനമെന്നിയെന്നെയറിയുന്നീലേ ഭവാൻ.
പങ്കജഭവൻ തന്റെ വാക്യമിങ്ങിനെ കേട്ടു
പങ്കജനേത്രൻ താനുമുള്ളതിലേവമോർത്താൻ.
ആശ്ചര്യമവിദ്യതൻ മാഹാത്മ്യമോർത്തു കണ്ടാ-
ലാശ്ചര്യമിവൻ മമ നാഭിപങ്കജജാതൻ.
നിശ്ചയം മഹാമൂഢധീയായിച്ചമഞ്ഞു ഭുവ-
നീശ്വരനായോരെന്നെയറിയുന്നീലയേതും.
ഇത്തരം നിജഹൃദി ചിന്തിച്ചു വിരിഞ്ചനോ-
ടുത്തരമതു ചെയ്താനിന്ദിരാമനോഹരൻ.
പങ്കജയോനേ നിജഹേതുഭൂതനാമാദി-
പങ്കജാക്ഷമവഴിപോലെ നോക്കീടു ഭവാൻ.
ആയതു നോക്കിയറിഞ്ഞിട്ടു നിന്നുടെ ഗുരു-
വായോരെന്നെത്തന്നെ നീ ശരണം പ്രാപിച്ചാലും.
എന്നവരിരുവരും തങ്ങളിൽ വിവാദിച്ചു
വന്നൊരു മഹാരോഷം സഹിയാഞ്ഞതു നേരം.
ഞാനല്ലോ മുമ്പൻ മുമ്പൻ ഞാനല്ലോ ഞാൻ ഞാനെന്നു
മാനത്താൽ വാക്കുകൊണ്ടു യുദ്ധം ചെയ്തിതു പാരം.

പിന്നെയുംനിജനിജമാഹാത്മ്യംകൊണ്ടുണ്ടായോ-
രുന്നതശസ്ത്രാസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടവർയുദ്ധംചെയ്താർ.
അന്യോന്യമുള്ളശസ്ത്രപാതത്താലിരുവരും
ഭിന്നഗാത്രരായ്രക്തംകൊണ്ടഭിഷിക്തന്മാരായ്.
ഇങ്ങിനെതന്നെനൂറുവത്സരംവിരിഞ്ചനും
ശാർങ്ഗപാണിയാംരമാവല്ലഭൻതാനുംതമ്മിൽ,
സംഗരമതിഭയങ്കരമാംവണ്ണംചെയ്യു-
ന്നങ്ങവർക്കേതുംജയാജയങ്ങൾഭവിച്ചീലാ.
അന്നേരംശരൽക്കാലചന്ദ്രന്മാരയുതമ-
ങ്ങൊന്നിച്ചുകൂടിയുദിച്ചുയർന്നതേജസ്സോടും.
മുന്നിലാമ്മാറുകാണായ്വന്നിതങ്ങവർക്കപ്പോ-
ളിന്ദുശേഖരലിംഗമെത്രയുംതേജോമയം.
അതിങ്കൽനിന്നുവ്യാപിച്ചുള്ളോരുജ്യോതിസ്സുക-
ണ്ടതിനിഷ്പ്രഭന്മാരായ്വിസ്മിതന്മാരായുള്ള.
ദൈത്യവൈരിയായവിഷ്ണുവുംവിരിഞ്ചനും
ഭീതിപൂണ്ടിനിയിപ്പോൾചെയ്യേണ്ടതൊന്തെന്നുള്ളിൽ.
ഏതുമേതിരിയാതെകുറഞ്ഞൊന്നഗ്രേകാണും
ജ്യോതിസ്സിങ്ങിനെയുണ്ടായെവിടെനിന്നിതേവം.
ചിത്തത്തിൽവിചാരിച്ചുനില്ക്കുമ്പോൾമഹാലിംഗ-
മദ്ധ്യത്തിലൊരുപുമാൻതന്നെയുംകാണായ്വന്നു.
പിംഗലജടാജൂടധാരിയായ്നരകപാ-
ലങ്ങളെക്കൊണ്ടുംഭുജംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടുമേററം.
മംഗലമാമ്മാറലംകൃതനായ്ദിഗംബരനായ്
ഭംഗ്യാകുന്ദേന്ദുതുല്യനിർമ്മലതേജസ്വിയായ്.
പ്രത്യക്ഷമായികണ്ടനേരത്തുവിരിഞ്ചനും
ദൈത്യാരിതാനുമേവംമനസിനിശ്ചയിച്ചാർ.
ചിത്രമെത്രയുമിദമിക്കാണായവൻസർവ്വ
ശക്തനാംപരൻപുമാനില്ലസംശയമേതും.
ഇത്തരമുറച്ചവർവൈദികസ്തോത്രങ്ങളാ-
ലുത്തമപുരുഷനെസ്തുതിച്ചാരതുനേരം.
ശങ്കരശംഭോമഹാദേവദേവേശപ്രഭോ
തിങ്കൾശേഖരകരുണാനിധേപശുപതേ.
ഗംഗാകാമുകസമസ്തേശപരമേശ്വര
മംഗലാത്മകത്രിപുരാന്തകവ്യോമകേശ.

അംഗജാരാതേഗിരിജാപതേഭൂതപതേ
പിംഗലജടാജൂടധരവിശ്വേശശംഭോ.
ശാശ്വതസനാതനസകലജഗന്മയ
ഈശ്വരവൃഷധ്വജപാലയനമോസ്തുതേ.
ഇത്തരംബ്രഹ്മവിധംസ്തുതിച്ചുവിരിഞ്ചനും
ദൈത്യാരിതാനുംഭക്ത്യാവന്ദിച്ചുനില്ക്കുന്നേരം.
എത്രയുംപ്രസാദിച്ചുകമലാസനപത്മ-
നേത്രന്മാരോടീവണ്ണമരുളിച്ചെയ്താനീശൻ.
നിർഭരംതേജോമയമാകിയമഹാലിംഗ-
മത്ഭുതമിതുഭവാന്മാരാൽസന്ദൃഷ്ടമായി.
ഭക്തികൈക്കൊണ്ടുസ്തുതിക്കപ്പെട്ടിതതിനാൽഞാ-
നെത്രയുംപ്രീതനായിബ്ഭവിച്ചിതതുമൂലം.
ചിത്തത്തിലിഷ്ടവരമെന്തതുവരിച്ചാലു-
മത്രഞാൻനൽകീടുവനാദിജന്മാരേചൊൽവിൻ.
എന്നതുകേട്ടങ്ങപേക്ഷിച്ചിതുവിരിഞ്ചനു-
മിന്ദിരാരമണനുമന്നേരംഭക്തിയോടെ.
ശങ്കരസദാശിവഞങ്ങളിൽപ്രസന്നനാ-
യെങ്കിലോഭവാൻതങ്കൽഞങ്ങൾക്കുനിശ്ചലയാം.
ഭക്തിയുണ്ടാകവേണംമറ്റൊരുവരംഞങ്ങൾ
മൂഢന്മാരൌലേവരിക്കുന്നീലാജഗല്പതേ.
എന്നാലുമൊരുശങ്കഞങ്ങടെഹൃദയത്തിൽ
വന്നുദിക്കുന്നിതതുംതീർത്തുകൊള്ളേണംവിഭോ.
തേജോരൂപമായുള്ളയാതൊരുലിംഗേഭവാൻ
ഹേജഗല്പതേവർത്തിക്കുന്നിതെന്തതിൻനാമം.
എന്തൊന്നാശ്രയമെന്തുരൂപംമാഹാത്മ്യമെന്തെ-
ന്നന്തമ്മോദേനസർവ്വംചൊല്ലേണംദയാനിധേ.
എന്നതുകേട്ടുമഹാദേവനമരുൾചെയ്താൻ
മുന്നിൽശോഭിച്ചുകാണാകുന്നോരീമഹാലിംഗം.
വിശ്വനാഥാഖ്യംസച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപകം
വിശ്വപാതകഹരംമോക്ഷദംമഹാദിവ്യം.
ലിംഗദേഹത്തിൻലയംപരമംവിശേഷമായ്
സംഗമിപ്പിക്കകൊണ്ടുലിംഗമെന്നാഖ്യാതമായ്.
സർവ്വത്രവ്യാപകമെന്നാകിലുംസ്വഭാവത്താൽ
നിർവ്വികാരമായ്ബ്രഹ്മമായതിമഹത്തായി.

നിൎവ്വാണസാധനമാമിതിന്റെമാഹാത്മ്യത്തെ
യീവണ്ണമെന്നുപരമാൎത്ഥത്തോടറിവാനായ്.
ശക്തരല്ലല്ലോമഹാവിഷ്ണുവുംഞാനുമോൎത്താ-
ലത്രമാഹാത്മ്യമിതിനുണ്ടെന്നുധരിച്ചാലും.
അപരിച്ഛിന്നമായിവൎത്തിക്കുമന്തരിക്ഷം
സപദിശബ്ദഹേതുവായ്ഭവിച്ചതുമൂലം.
പരിച്ഛിന്നമായ്ഭവിച്ചതുപോലീലിംഗവും
പരിച്ഛിന്നമായ്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നിതുപാരം.
കേട്ടാലുംനിത്യാനന്ദരൂപമാമീലിംഗത്തിൻ
വുഷ്ടമാംമാഹാത്മ്യത്തെയത്യന്തംശ്രദ്ധയോടും.
വിഷ്ടപത്തിങ്കലുള്ളസത്വങ്ങളെത്രജീവൻ
വിട്ടുവെന്നാകിൽസച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപത്വം.
പെട്ടെന്നുയഥായോഗ്യംപ്രാപിക്കുംനൂനമതി-
നൊട്ടുംസന്ദേഹമില്ലമറ്റൊന്നുംചിന്തിക്കേണ്ടാ.
മൎത്ത്യനാരെന്നാകിലുമിവിടത്തിങ്കൽവന്ന
മാത്രത്തിൽതന്നെപൂൎവ്വാൎജ്ജിതമാംമഹാപാപം.
ഒക്കെയുംവിനാശത്തെപ്രാപിച്ചങ്ങതിമാത്ര-
മുല്ക്കൃഷ്ടമേറുംപുണ്യസഞ്ചയംവൎദ്ധിച്ചീടും.
മുക്തിതൻപദമിതുമാകയാലത്രവന്നു
മൃത്യുവെപ്രാപിച്ചീടുംപ്രാണിതൻകൎണ്ണത്തിങ്കൽ.
ശ്രദ്ധയാവാക്യോപദേശത്തെയുംചെയ്തുകൊണ്ടു
നിത്യവുമത്രൈവഞാൻവസിച്ചീടുന്നേൻനൂനം.
വാക്യോപദേശമെന്ന്യേബ്രഹ്മാത്മൈകത്വംപര-
മോക്ഷിക്കോശാഠിക്കയില്ലെന്നതുധരിച്ചാലും.
ബ്രഹ്മാത്മൈകത്വജ്ഞാനമെന്നിയേമുക്തിനര
ജന്മികൾക്കൊരുനാളുമുണ്ടാകയില്ലനൂനം.
അത്രഞാൻനിയമത്തോടരുളിച്ചെയ്യാമതു
ചിത്തമോദേനകേട്ടുകൊണ്ടാലുംവഴിപോലെ.
നിത്യവുംനിജനിജകൎമ്മത്തിൽസ്ഥിതന്മാരാ-
മുത്തമന്മാരെന്നല്ലമദ്ധ്യമാധമന്മാരും.
അത്യന്തമമാൎഗ്ഗസ്ഥരാകിലുമവരെഞാൻ
സത്വരംപരമായഗതിയെപ്രാപിപ്പിക്കും.
പണ്ഡിതനെന്നാകിലുംമൂൎഖനെന്നിരിക്കിലും
ചണ്ഡാലനെന്നാകിലുംമൂൎഖജനെന്നാകിലും.

നിൎണ്ണയമത്രവന്നജീവനെത്യജിച്ചാകിൽ
പൂൎണ്ണാനന്ദമാംമോക്ഷംപ്രാപിക്കമില്ലവാദം.
വിശ്വേശലിംഗംനിരാശ്രയമിതെന്നാകിലും
വിശ്വവാസികൾക്കെല്ലാംപരമാശ്രയമല്ലൊ.
നിഷ്കളമിലിംഗത്തിൽവസിച്ചനിരന്തരം
മംഗലമായതത്വംപ്രാപിച്ചുകാണ്മീടുവിൻ.
ഇങ്ങിനെവിശ്വനാഥനാകിയഭഗവാനു-
മങ്ങരുൾചെയ്തുമറഞ്ഞീടിനാനന്നേരം.
ശാൎങ്ഗപാണിയുംകമലാസനൻതാനുംപിന്നെ-
ത്തിങ്ങിനരോഷംവെടിഞ്ഞെത്രയുംമോദംപൂണ്ടാർ.
അംഗജാരിയെസ്സേവിച്ചിരുന്നുചിരകാലം
തങ്ങൾതങ്ങൾക്കുള്ളോരുപദവുംപുക്കുവാണാർ.
മോക്ഷഹേതുവായുള്ളതത്വമെന്നോടുനിങ്ങൾ
സാക്ഷാലങ്ങറിയുവാൻചോദിക്കനിമിത്തമായ്.
അക്ഷീണമോദംചൊന്നേൻവിശ്വേശകഥാസാര
സംക്ഷേപംമോക്ഷൈകസാധനമെത്രയുംപുണ്യം.
ബ്രഹ്മാവുംവിഷ്ണുതാനുംയാതൊരുശിവലിംഗ-
മുണ്മയാകണ്ടിതെന്നാലതിനെത്തന്നെയിപ്പോൾ.
വേദത്തിങ്കലുംലോകത്തിങ്കലുംകാശിയെന്നു
സാദരംഗാനംചെയ്തീടുന്നിതുമുനിമാരെ.
പാണിയിൽവിളങ്ങുന്നഫലമെന്നതുപോലെ
ചേണാൎന്നീടുന്നമുക്തിയിവിടെലഭ്യയല്ലൊ.
ചൊല്ലേറുംവാരാണസിദൎശനമാത്രത്താലെ
വല്ലാത്തമഹാപാപസംഘങ്ങൾനശിച്ചീടും.
ഇങ്ങിനെയെല്ലാമിപ്പോൾനിങ്ങളോടുരചെയ്യേൻ
മംഗലമായകാശീമാഹാത്മ്യംമനോഹരം.
ഇനിയുംകേൾപ്പാനുള്ളിലാശയെന്തെന്നാലതു-
മിന്നഞാനുരചെയ്യാംമാമുനിവരന്മാരെ.
എന്നതുകേട്ടുലോമശാദിയാംമുനീന്ദ്രന്മാർ
വന്ദിച്ചുഭൃഗുമുനിതന്നോടുചൊല്ലീടിനാർ.
അംഗജാരാതിഭക്തോത്തംസമാംമഹാമുനി
പുംഗവനിഖിലതത്വാൎത്ഥജ്ഞഭൃഗുമുനെ.
നിന്തിരുവടിയുടെമുഖപങ്കജത്തിൽനി-
ന്നാന്തമോദേനകാശീതന്നുടെമാഹാത്മ്യത്തെ.

ചന്തമോടാകൎണ്ണനംചെയ്കയാൽഞങ്ങളുടെ
വൻതപഃഫലമിപ്പോൾതന്നേവന്നിതുമുനെ.
ഇന്നിയുംവാരാണസിതന്റെസല്ക്കഥകളെ-
ത്തന്നേചൊല്ലേണാംസമാസിച്ചേതുംചുരുക്കാതെ.
എന്താഹൊതന്മാഹാത്മ്യമെങ്ങിനെയറിയേണ്ടു-
തെന്നതിൻപരിമാണമാരാൽസേവിപ്പാൻയോഗ്യം.
എന്തുപായത്താൽലഭിച്ചീടുമിതെല്ലാംഭവാ-
നന്തരാനിശ്ചയിച്ചുചൊല്ലേണംവിശേഷിച്ചു.
നിന്തിരുവടിയുടെവചനാമൃതരസം
ഹന്തഞങ്ങടെശ്രോത്രപാത്രങ്ങൾകാംക്ഷിക്കുന്നു.
ലോമശാദികളുടെവാക്യമിങ്ങിനെകേട്ടു
സാമോദംഭൃഗുമുനിശ്രേഷ്ഠനുമരുൾചെയ്തു.
യാതൊരുകാശിതന്റെമാഹാത്മ്യശ്രവണത്താൽ
പാതകങ്ങളിൽനിന്നുമുക്തരാകുന്നുജനം.
മോദമോടക്കാശിതന്മാഹാത്മ്യമെല്ലാംനിങ്ങൾ
സാദരംസാവധാനംകേട്ടുകൊള്ളുവിനെങ്കിൽ.
ഉണ്ടായിഭൂരിദ്യുമ്നനെന്നൊരുമഹാരാജ-
നണ്ടർകോനൊത്തബലവീൎയ്യവാൻകൃതയുഗെ.
കണ്ടാകിലതിമനോമോഹനാകാരൻശ്രീമാൻ
പണ്ഡിതൻഭൂരിബലവാഹനസമന്വിതൻ.
കണ്ടകകുലകാലനായീടുമവൻഭൂമീ-
മണ്ഡലംപരിപാലിച്ചിരിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ.
വണ്ടാർപൂങ്കുഴലിമാരവന്നുനൂറായിര-
മുണ്ടായീകണ്ടാലതിസുന്ദരഗാത്രിമാരായ്.
അവരിൽവെച്ചുവിഭാവരിയെന്നാഖ്യയായ
യുവതീമണിയേറ്റംശ്രേഷ്ഠയായ്ഭവിച്ചിതു.
അവളിൽത്തന്നേസദാകാലവുംനൃപൻതനി-
ക്കവധികൂടാതുള്ളരാഗവുംവളൎന്നിതു.
വൃന്ദാരകേന്ദ്രൻപുലോമജയാംദേവിയോടു-
മൊന്നിച്ചുരമിച്ചതിസുഖമാസ്വാദ്യംപോലെ.
കന്ദൎപ്പൻതന്നാലതിക്രാന്തമാനസനായ
മന്നവൻഭൂരിദ്യുമ്നൻതന്നുടെവല്ലഭയാം.
സുന്ദരീശിരോരത്നമാകിയവിഭാവരി-
യൊന്നിച്ചുനിരന്തരംകാനനഖണ്ഡങ്ങളിൽ.

നന്നായിരമിച്ചുകൊണ്ടങ്ങിനെതന്നെ ചിരം
ചെന്നിതുസ്വപരാജ്യത്തിൽചെന്നീലാമനസ്സേതും.
ഇത്തരംവിലാസരതിലാസക്തനായിരുന്ന
പൃത്ഥ്വീശൻവിടവൃത്തിയായിട്ടുവാഴുംകാലം.
ശത്രുക്കൾവന്നുഭണ്ഡാരത്തെയുംരാജ്യത്തെയു-
മുത്തമസ്ത്രീകളെയുംസമസ്തസൈന്യത്തെയും.
മിത്രവൃന്ദേനസാകംസത്വരമടക്കിനാ-
രത്യന്താത്ഭുതംദൈവചരിത്രംനിരൂപിച്ചാൽ.
വൃത്താന്തമിങ്ങിനെയുള്ളതെല്ലാംകേട്ടുനൃപ-
സത്തമൻതാനുംശോകസന്തപ്തനായാനേററം.
ഉത്തമയായവിഭാവരിയോടൊരുമിച്ചു
ബദ്ധസാദ്ധ്വസംതത്രനിന്നുടൻപുറപ്പെട്ടു.
വിന്ധ്യകാനനംനോക്കിഗ്ഗമിച്ചുഖഡ്ഗമാത്ര
ബന്ധുവാകിയനരപാലകൻഭ്രമിച്ചുള്ളൻ.
ക്ഷുല്പിപാസാദികളാലാൎത്തനാകിയഭൂപ-
നുല്പലനേത്രയായകാന്തയോടൊരുമിച്ചു.
ഘോരമായുള്ളവിന്ധ്യകാന്താരംബാഷ്പനായികൊ-
ണ്ടേററാതുഃഖത്തോടുംചെന്നുചെന്നൊരുശേഷം.
രോഷത്താൽചലിതമായുൽക്ഷിപ്തമായങ്ങതി
ഭീഷണമായലാംഗൂലത്തോടുസമേതമായ്.
വിദ്രുതംമൃഗയൂഥവിമൎദ്ദിയായീടുന്ന
ശാൎദ്ദൂലശാബയൂഥത്താൽസദാനിഷേവിതാം.
വാരണവീരനിനാദങ്ങളാൽചിലേടത്തും
ഘോരപഞ്ചാസ്യഗൎജ്ജിതങ്ങളാൽചിലേടത്തും.
ഭൈരവമഹിഷഹുങ്കാരത്താൽചിലേടത്തും
പാരമാകുലംവിശപഭീഷണംമഹാവനം.
ഘോരപൈശാചരക്ഷസ്സേവിതംനിൎമ്മാനുഷം
ക്രൂരകീടാദിപൂൎണ്ണംകണ്ടതിഭയത്തോടും.
നാരീമൌലിയാംവിഭാവരിയുംഭൂമിപാല-
വീരനെനോക്കിപ്പറഞ്ഞീടിനാളതുനേരം.
ഹന്തഭൂപതേസത്സഹായനാംഭവാൻതനി-
ക്കെന്തവമുള്ളോരവസ്ഥാന്തരംവന്നീടുവാൻ.
കാന്താരംദുഷ്ടമൃഗസേവിതമിതിൽഭവാൻ
കാന്തയാമെന്നോടുംചേൎന്നിങ്ങിനേചരിക്കുന്നു.

എന്നതന്നെയുമല്ലാഞാപിന്നുഭവാനോടി-
ങ്ങൊന്നിരച്ചിങ്ങിനെവാണീടുന്നതുനരപതേ.
മാനുഷന്മാരെയൊരേടത്തുമേകാണ്മാനില്ലാ
പാനീയമില്ലാകുടിച്ചീടുവാനെവിടെയും.
മാനവവീരകേൾഞാനന്നംഭക്ഷിപ്പാനും
ഞാനിന്നൊരുപായവുംകണ്ടീലാമഹാമതേ.
ക്ഷുൽപ്പിപാസാദികളാലെത്രയുംവലഞ്ഞുഞാ-
നല്പമല്ലാതെയുള്ളസാദവുംവളരുന്നു.
മല്പതേകേൾക്കവൻതന്നുടെമുഖാബ്ജവു-
മിപ്പോഴേറ്റംവാടിത്തളന്നുകാണുന്നിതു.
സല്പതേഭവാനെപ്പോലുള്ളോർതളച്ചയെ-
ന്നാല്പ്പുവിലില്ലെന്നതുംതോന്നുന്നുനരപതേ.
അവധിയില്ലാതുള്ളസമൃദ്ധിലഭിച്ചിട്ടും
ലവലേശവുംപുണ്യംചെയ്തതില്ലല്ലോഭവാൻ.
സുമസായകൻതന്റെസേവാമാത്രത്താലത്രേ
സമയംവൃഥാനയിപ്പിച്ചിതുമഹാകഷ്ടം.
ക്ഷമയിലെചൻധർമ്മാർത്ഥങ്ങളെയുപേക്ഷിച്ചു
സുമതേകാമംമാത്രംസേവിച്ചുവാണീടുന്നു.
നൃപതേഭവാനിപ്പോളായവൻദുഃഖാർത്തനായ്
വിപദിപതിച്ചുസംഭ്രാന്തനായുഴന്നീടും.
വിപുലസമ്പത്തുണ്ടെന്നാകിലുംബുദ്ധിയുള്ളോർ
സപദിചെയ്തീടേണംസർവ്വഥാപുണ്യംനൂനം.
മാഞ്ചേലുംമിഴിതന്റെവാക്യമിങ്ങിനെകേട്ടു
താൻചെയ്തോരപരാധമൊക്കെയുംനിനച്ചവൻ.
ചഞ്ചലഹൃദയനായ്ക്ഷുൽതൃഷ്ണാപീഡിതനായ്
കിഞ്ചനപോലുമുരച്ചീലതിന്നുത്തരമായി.
ദമ്പതിമാരാമവർപിന്നെയുംഘോരവനെ
സംഭ്രമിച്ചേറ്റംക്ഷുത്തൃഡാർത്തരായുഴന്നഥ.
അഞ്ചുവാസരംകൊണ്ടുശാലങ്കായനൻതന്റെ
യഞ്ചിതമായപർണ്ണശാലയിൽചെന്നീടിനാർ.
ഫലമൂലാദികൾകൊണ്ടവരെമഹാമുനി
കുലനായകൻതാനുംപൂജിച്ചാൻവിധിപോലെ.
അവിടെനിശ്ശങ്കനായ്വസിച്ചീടിനാൻനിജ-
വിവശമാവതത്തെയുംപറഞ്ഞുനരോത്തമൻ.

ഇവണ്ണമന്തരാത്രിനയിപ്പിച്ചനന്തര-
മവനീപതിനിജവല്ലഭയോടുംചേൎന്നു.
വിവശതാവത്തോടേപിന്നെയുമേവംബഹു
ദിവസംമഹാവിന്ധ്യകാനനംസഞ്ചരിച്ചാൻ.
ദുഷ്കൎമ്മത്തിന്റെപരിപാകത്താലല്ലയവ-
ൎക്കൊരുഫലമൂലാദികളുംലഭിച്ചീലാ.
വക്ത്രവുംശുഷ്കിച്ചുതൻവല്ലഭയോടുംനൃപ-
സത്തമനേവംവിന്ധ്യകാനനാന്തേനടകൊണ്ടാൻ.
വീരനാംഭൂപൻതന്റെബുദ്ധിരാക്ഷസിയായി-
ക്രൂരയായിട്ടുതന്നെഭവിച്ചിതെന്നേവേണ്ടു.
ഭാൎയ്യയായീടുംവിദൎഭവരിയയെക്കൊന്നുകുക്ഷി-
പൂരണംചെയ്യാനുള്ളിലോൎത്തിതുനൃപനപ്പോൾ.
ആയതങ്ങറിഞ്ഞൊരുസാദ്ധ്വിയാംവിഭാവരി
നായകനോടുശോകഹീനമിങ്ങിനെചൊന്നാൾ.
അല്ലയോമഹാരാജകേൾക്കേണംഭവാനിപ്പോൾ
വല്ലാതുള്ളൊരുവിശപ്പേറവുംവൎദ്ധിക്കയാൽ.
അല്ലലേറവുമുണ്ടെന്നല്ലജീവനുംകൂടി
നില്ലാതെഗമിച്ചീടുമെന്നുതോന്നീടുന്നു.
തെല്ലുമേമടികൂടാതെന്റെദേഹത്തിൽനിന്നു
നല്ലൊരുമാംസമരിഞ്ഞതിനെഭക്ഷിച്ചാലും.
വല്ലഭവിളംബവുമേതുമേവേണ്ടാപര-
മല്ലലിന്നിനിക്കുള്ളിലില്ലതുകൊണ്ടുനാഥ.
മല്ലനേത്രമാക്കിതില്പരമായൊരുധൎമ്മ-
മില്ലെന്നുധരിച്ചാലുംഭൂപാലശിഖാമണേ.
നല്ലൊരുപുരാണജ്ഞന്മാരായമഹാത്മാക്കൾ
ചൊല്ലിക്കേട്ടിരിക്കുന്നുഞാനുമെന്നുടെകാന്ത.
യാതൊന്നുകൊണ്ടുനിജഭൎത്താവിന്നുപകാരം
ചേതസിഭവിക്കുന്നിതതിനെന്നിസ്സംശയം.
പ്രീതിയോടാചരിച്ചുകൊള്ളണംസതീജന-
മേതുമില്ലതില്പരംധൎമ്മമെന്നല്ലോകേൾപ്പൂ.
ആപത്തുനിവൃത്തിപ്പാൻധനത്തെരക്ഷിക്കണം
ഭൂപതെധനത്തെക്കാൾഭാൎയ്യയെരക്ഷിക്കേണം.
ഭാൎയ്യയെക്കാളുംധനത്തെക്കാളുമാത്മാവിനെ
പാരാതെരക്ഷിക്കേണമെന്നല്ലോശാസ്ത്രോക്തിയും.

ഇങ്ങിനെയെല്ലാമുരചെയ്യോരുകാന്തതന്നെ-
യങ്ങിനെതന്നെവധിച്ചീടിനാന്മഹാപാപി.
തിങ്ങിനവിശപ്പിനാലവളെക്കൊന്നുമാംസ-
മംഗത്തിൽനിന്നങ്ങരിഞ്ഞെടുത്തുഭക്ഷിപ്പാനായ്.
തുടങ്ങുമന്നേരംസിംഹഗർജ്ജനംകേട്ടുഭൂപൻ
നടുങ്ങിയെഴുനീററുനോക്കിനാൻഭയത്തോടെ.
കടുകന്നടനപ്പോൾകളിച്ചുപുളച്ചുകൊ-
ണ്ടെത്തിയൊരിബഹുസിംഹങ്ങൾനാലുപാടും.
മിടുക്കംവിട്ടുഭൂപനെന്തിനിച്ചെയ്വതെന്നു
നടുക്കംപൂണ്ടുചിത്തംഭ്രമിച്ചങ്ങതുനേരം.
പേടമാൻമിഴിതന്റെശവദേഹവുംവെടി-
ഞ്ഞോടിനാൻപ്രാണഭീതിയോടുമക്കാടുതന്നിൽ.
ആടലോടവനൊരുയോജനദൂരംപ്രാപി-
ച്ചീടുമ്പോൾകുറഞ്ഞൊരുസവിധേകണ്ടാനപ്പുന്നു.
സ്വാദുസംയുതങ്ങളാംതൃണധാന്യങ്ങളേയു-
മാദരാൽപരിഗ്രഹിച്ചമ്പോടുപോയീടുന്ന.
വേദവേദാംഗപാരംഗതരായ്സർവ്വശാസ്ത്ര-
വേദികളായിബ്രഹ്മചാരികളായിട്ടേററം.
ജാതവേദസ്സുപോലെജ്വലിച്ചീടുന്നനാലു-
വേദിയന്മാരെക്കണ്ടാനന്നേരംപാപിഭൂപൻ.
ചെന്നുടൻപിടിപെട്ടുഖഡ്ഗത്താലറുത്തവൻ
മന്നിടദേവന്മാരെനാലുപേരെയുംകൊന്നാൻ.
മന്നവൻപിന്നെനീവാരങ്ങളെബ്ഭുജിപ്പാനാ-
യുന്നതവനാന്തത്തിലിരുന്നാനതുനേരം.
നിർമ്മലന്മാരാമവർമാറതിലണിഞ്ഞുള്ള
ചർമ്മോപവീതങ്ങളെക്കണ്ടിട്ടുനരവരൻ.
ബ്രാഹ്മണന്മാരാണിവരെന്നതുചിന്തിച്ചേററം
ബ്രഹ്മഹത്യാഭയത്താൽപീഡിതനായിവീണാൻ.
ദുഃഖിച്ചുപാരംപരവശനായ്രോദിച്ചേവ- [കഷ്ടം.
മൾക്കാമ്പിലോർത്താൻഞാനിതെന്തിപ്പോൾചെയ്തു
അർക്കതേജസ്സുപോലെവിളങ്ങുംവിപ്രന്മാരെ
ധൃഷ്ടിയായോരുഞാൻനാലുപേരെയുംകൊന്നേൻ.
മൈക്കണ്ണിമണിപതിവ്രതയാംഭാര്യയേയും
കർക്കശസ്വഭാവൻഞാൻവധിച്ചേൻമഹാകഷ്ടം.

എത്രയുംവലുതാകുംബ്രാഹ്മണലോഭത്താൽ പ്രായ-
ശ്ചിത്തമില്ലാതെയുള്ള പാപത്തെ സമ്പാദിച്ചേൻ.
ഏകവിപ്രനെക്കൊന്നുവെന്നാകിൽനൂറുകല്പ-
മാകവെഘോരനരകങ്ങളിൽക്കിടക്കേണം.
പിന്നെയങ്ങതില്പതിസ്ത്രീഹത്യാദോഷത്തിനു-
മെന്നല്ലോംവേദശാസ്ത്രാദികളുംഘോഷിക്കുന്നു.
സതിയായിട്ടുമൊരുനാരിതന്നെയുംപിന്ന
മതിമാന്മാരാം നാലുവിപ്രന്മാരെയുംകൊന്നേൻ
എന്നുടെപൂർവ്വന്മാരായുള്ളവർശതാധിക-
മെന്നോടുകൂടിയമസദനെനരകത്തിൽ.
ഒന്നിച്ചുപതിച്ചീടുമെന്നുടെദുഷ്കർമ്മത്താ-
ലിന്നുമൽപൂർവ്വന്മാരുംപതിതന്മാരായിതു.
ഹന്തഞാനിനിമേലിലെന്തൊന്നുചെയ്വീടേണ്ടു
ചിന്തിച്ചാലൊന്നുംമമതോന്നുന്നീലകതാരിൽ.
നിസ്തുലപാപമിദംതൂലവൽഭസ്മമാവാൻ
കർത്തവ്യമെന്തെന്നാകിലായവചെയ്കേയുള്ളു.
ഇത്തരംഭൂരിദ്യുമ്നനാകിയനരപതി
ചിത്തത്തിലോർത്തുകൊണ്ടുപിന്നെയുംവനാന്തരെ.
സംഭ്രമിച്ചുടനവിടവിടെത്തിരിഞ്ഞുകൊ-
ണ്ടമ്പോടുശാലങ്കായനാത്മജൻതന്നാശ്രമം.
പ്രാപിച്ചുതത്രവസിച്ചീടുന്നമുനീന്ദ്രനെ-
ഭൂപേന്ദ്രൻകണ്ടുദൂരെനിന്നഭിവാദ്യംചെയ്യാൻ.
താപവുംപൂണ്ടുപിന്നെത്തന്നുടെവൃത്തമെല്ലാം
താപസവരനോടുസത്യമായുണർത്തിച്ചാൻ.
ഭൂലോകനാഥവൃത്തംകേട്ടുററംദുഃഖംപൂണ്ടു
ശാലങ്കായനജാതനന്നേരമരുൾചെയ്തു.
ഗമിക്കവേഗമിവിട്ടുന്നുനീപാപബുദ്ധേ
തപമത്രവസിക്കൊല്ലാകുറച്ചുനേരംപോലും.
എന്നരുൾചെയ്തുമഹാമുനിയുംഭൂരിദ്യുമ്നൻ
തന്നെനോക്കാതെതിരിഞ്ഞിരുന്നാനന്നേരം.
എന്നതുകണ്ടുനൃപവീരനുംനിജഹൃദി
വന്നൊരുദുഃഖംപൊറാഞ്ഞേററവുംവിലാപിച്ചാൻ.
പിന്നെയുംമുനീന്ദ്രനെവന്ദിച്ചുമഹന്മഹ-
രുന്നതഖേദംസ്തുതിച്ചീവണ്ണമുണർത്തിച്ചാൻ.

കായസാരക്ഷണാൎത്ഥമതിദുഷ്കൎമ്മജാലം
ന്യായമെന്നിയെ ചെയ്തുപോയേൻ ഞാൻ മഹാമതെ.
അയതു സൎവ്വം നശിച്ചീടുവാൻ ദയാനിധേ
പ്രായശ്ചിത്തവുമെന്നോടരുളിച്ചെയ്യേണമേ.
ഇങ്ങിനെ ഭൂപൻ ചൊന്ന ദീനവാക്യത്തെക്കേട്ടു
തിങ്ങിന ദയയോടെ ചിന്തിച്ചു ചൊന്നാൻ മുനി.
ഉൎവ്വീനായക കേവലമെങ്കിലോ കേട്ടുകൊൾക
സൎവ്വപാപൌഘവിദ്ധ്വംസിനിയാം ശ്രീമൽക്കാശി.
ഗീൎവ്വാണനദീപരിശോഭിതാ മഹാപുണ്യാ
നിൎവ്വാണപ്രദാ നിഖിലാൎത്ഥദാ വിളങ്ങുന്നു.
തത്ര ചെന്നീടുക നീ സമസ്തപാപജാല-
മസ്തമായീടും തവ സന്ദേഹമില്ലയേതും.
പ്രത്യയം തവ ഭവിച്ചീടുവാനുപായവു-
മത്ര ഞാൻ ചൊല്ലാം കേട്ടുകൊള്ളുക മഹീപതെ.
നീലീസംഭവങ്ങളാമഞ്ചു കഞ്ചുകങ്ങളെ-
ച്ചാലവേ ശരീരത്തിൽ ധരിച്ചുകൊണ്ടീടുക.
ശൈലജാകാന്തവാസസ്ഥാനമാം കാശിതന്നെ
യാലോകനമെപ്പോൾ ചെയ്തീടുന്നു നീയപ്പോൾത്തന്നെ
കോലത്തിൽ ധരിച്ചുള്ള കഞ്ചുകങ്ങളും നിജ
നീലവൎണ്ണത്തെ വിട്ടു ചന്ദ്രതുല്യങ്ങളാകും.
അപ്പോഴെ തന്നെ തവ പാപൌഘം നശിച്ചിതെ-
ന്നുൾപ്പൂവിലറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുക [illegible]
അല്പവും താമസിച്ചീടേണ്ട പോകെന്നു മുനി-
യുൾപ്പൂവിൽ കനിവോടരുളിച്ചെയ്ത ശേഷം.
തല്പദേ വീണു വീണ്ടും വണങ്ങി വിനീതനാ-
യപ്പൃഥ്വീശൻ നീലകഞ്ചുകങ്ങളും പൂണ്ടു.
നടന്നു ശ്രീകാശിയെക്കുറിച്ചു ഭക്തിപൂൎവ്വം
കടന്നു പല നദീശൈലകാനനങ്ങളും.
പടൎന്നു വളൎന്നിതു ഭക്തിയാം ലതയുള്ളിൽ
തുടൎന്നു ശിവരാമകീൎത്തനങ്ങളുമവൻ.
വിടൎന്നു മുഖാംബുജം കാശീസാന്നിദ്ധ്യാൽ പാപം
വിടുന്നു ക്രമത്താലേ ഭൂപതിവീരനേയും.
വാസരമേഴുകൊണ്ടു ഭൂരിപുണ്യനാമവൻ
ഭാസുരയായ ശ്രീമൽക്കാശിയെക്കണ്ടീടിനാൻ.

രത്നകുട്ടിമസ്ഥരംശുജാലങ്ങളാലെ
ബ്രദ്ധ്നരശ്മികൾക്കേറ്റംപരിഭൂതിയെച്ചെയ്യും.
വിശ്വഭർത്താവിൻനിലയത്തിനാലതിതരാം
ശശ്വന്മോഹനയായകാശിയെക്കണ്ടാൻനൃപൻ.
കാലലയമലകുലകാലനാംധരരാജ
കലിതതന്നിവാസിജനതാവിഹ്വല്ലമാലയായ്.
നീലലോഹിതവൃഷസ്കന്ധകിങ്കിണീനാദ
മേദുരമുഖരിതദിവ്യദിഗ്വിഭാഗയായ്.
ഘോരസംസാരഭയനാശഹേതുവായ്സുര-
ചാരണനരകിന്നരൌഘസംസേവിതയായ്.
വിശ്വനായകൻതന്റെ വിവിധലിംഗങ്ങളെ
ശശ്വദർച്ചനംചെയ്യുംസാധുസംഘങ്ങളാലും.
നിത്യവുംശിവശിവേത്യുച്ചരമുഖവാദ്യ
വിസ്തുതിപരന്മാരാംഭക്തന്മാരാലുംപിന്നെ.
രമ്യങ്ങളായപുഷ്പഫലപകപാദ്യങ്ങളാൽ
നമ്രങ്ങളായശാഖാനിവഹത്തോടുംകൂടി.
അംബരത്തോളമുയർന്നങ്ങിനെനിന്നീടുന്നാ-
രാമ്രകരസാലകകദംബാദികളായ.
ഭൂരുഹവൃന്ദങ്ങളെക്കൊണ്ടുംപൂർണ്ണയായതി
ഭാസുരയായശ്രീമൽക്കാശിയെക്കണ്ടാൻനൃപൻ.
യാതൊരുമഹാപാപിയാകിലുംശ്രീകാശിയെ
ഏതൊരുനേരംനേത്രംകൊണ്ടുദർശിക്കുന്നുവൊ.
പൂതനായ്വരുമവനക്ഷണംതന്നെയതി-
ന്നേതുംസന്ദേഹമില്ലാമമുനിവരന്മാരെ.
ആശ്ചര്യംശ്രീമൽക്കാശീതന്മഹാമാഹാത്മ്യമി-
താശ്ചര്യമത്യാശ്ചര്യംകണ്ടുകൊള്ളുവിൻനിങ്ങൾ.
വിശ്വനായകവാസസ്ഥാനമാംകാശിയുടെ
ദർശനമാത്രത്താലത്ഭുതിപ്പന്നനാംനൃപൻ.
ഗാത്രത്തിൽധരിച്ചുള്ളനീലകഞ്ചുകങ്ങള-
മ്മാത്രത്തിൽത്തന്നെശരച്ചന്ദ്രശോഭങ്ങളായി.
സർവ്വപാപങ്ങളിലുംനിന്നുടൻവിമുക്തനാ-
യുർവ്വീശൻവാരാണസിയകംപുക്കൊരുശേഷം.
വിശ്വനായകംവിരൂപാക്ഷമീശ്വരംപരം
വിശ്വതാപാപഹരംശങ്കരംവൃഷധ്വജം

വിശ്വസംഹാരസ്ഥിതിസൎഗ്ഗകാരണമേകം
വിശ്വപാപഘ്നംവിരിഞ്ചാദിവന്ദിതംശിവം.
വന്ദിച്ചുകൂപ്പിസ്തുതിച്ചൎച്ചിച്ചുവിധിപോലെ
മന്നവൻതാനുംദൈന്യനാശനാൽസന്തുഷ്ടനായ്.
തത്രൈവചിരകാലംവസിച്ചുദേഹാന്തത്തിൽ
മൃത്യുവൈരിയാലുപദിഷ്ടവാക്യനാംനൃപൻ.
പ്രാപിച്ചുബ്രഹ്മൈകതാമാമുനിവരന്മാരേ
ശോഭിച്ചവാരാണസീമാഹാത്മ്യംമഹാത്ഭുതം.
പിന്നെയുമേവംബഹുജനങ്ങൾവാരാണസീ-
തന്നുടെസേവകൊണ്ടുമുക്തന്മാരായീടിനാർ.
കാശിയിൽപ്രാണപരിത്യാഗത്തെച്ചെയ്യീടുകിൽ
നാശമായീടുംമഹാസംസാരദുഃഖമെല്ലാം.
ഉന്നതമഹാപാപിയാകിലുംകാശിതന്നിൽ
വന്നുടൻപ്രാണത്യാഗംചെയ്യുവെന്നാകിലവൻ
മുന്നംചെയ്യുള്ളപുണ്യഗൌരവാൽനരകത്തി-
ലെന്നുമേപതിക്കയില്ലെന്നതുംസത്യമല്ലൊ.
പിന്നെയൈതിഹധൎമ്മതല്പരന്മാരാംജനം
തന്നുടെകഥചൊല്ലീടേണ്ടതുവിശേഷിച്ചും.
അംബരത്തിങ്കൽനിന്നോധരണീതന്നിൽനിന്നോ
ശംബരത്തിങ്കൽനിന്നോമൃത്യുവെപ്രാപിച്ചാകിൽ.
ബ്രഹ്മാദ്വൈതൈകതാംപ്രാപിച്ചീടുന്നിതവൻനൂന-
മമ്മഹാകാശീശക്തിയത്യപാരഹിതയല്ലൊ.
യത്രകുത്രാപിവസിച്ചീടുന്നിതെന്നാകിലും
മൎത്ത്യനേതൊരുവൻജന്തുവെന്നിരിക്കിലും.
കാശിയെന്നുള്ളരണ്ടുവൎണ്ണത്തെദ്ദേഹാന്തത്തി-
ലാശയേചിന്തചെയ്യുജീവനെയുപേക്ഷിച്ചാൽ.
ഈശഭക്തനാമവൻകൈലാസാചലംപുക്കു
ക്ലേശാതെവസിച്ചീടാമില്ലൊരുശങ്കയേതും.
നല്ലൊരുപുരാതനമാകിയോരിതിഹാസം
ചൊല്ലീടാംശ്രദ്ധയോടെകേട്ടുകൊള്ളുവിൻനിങ്ങൾ.
ഉണ്ടായിക്കുരുക്ഷേത്രംതന്നിൽഭാലുകിയെന്നു
പണ്ടൊരുതപോധനശ്രേഷ്ഠനെത്രയുംശാന്തൻ.
കണ്ടാലോരാവുമഴകുള്ളൊരുസുതനവ-
നുണ്ടായിവന്നുകൃശനെന്നുള്ളനാമത്തോടും.

ഏത്രയുമധൎമ്മിഷ്ഠനായ്വന്നാനവൻതാനും
വൎത്തിച്ചീടിനാൻപിംഗാക്ഷാശ്രമലീലയോടും.
പിംഗാക്ഷനായമുനിശ്രേഷ്ഠനംകൃശനന്നു
സംഗമാംവേദമുപദേശിച്ചാൻവഴിപോലെ.
കുലപാംസനനാകുമവനുധൎമ്മാദികൾ
തിലമാത്രവുംബുദ്ധിയുണ്ടായീലഹോ ചിത്രം.
ലോലുകിതാനുംപിംഗനേത്രനുമേവംസദാ
കാലവുംധൎമ്മമവനുപദേശിച്ചീടിനാൻ.
വേദങ്ങൾപുരാണങ്ങൾനീതിശാസ്ത്രാദികളും
മോദമോടവനുപദേശിച്ചിതെന്നാകിലും.
ചേതസിധൎമ്മശ്രദ്ധാകൃശനുഭവിച്ചതി-
ല്ലതുമേപൂൎവ്വജന്മവാസനാബലവശാൽ.
സുന്ദരത്രു നാകുമവനുതാരുണ്യവും
വന്നുചേൎന്നിതുതദാകുസുമായുധൻതാനും.
തന്നുടെജനനിതൻസപത്നിയായീടുന്ന
സുന്ദരീസന്നീതിയെന്നാഖ്യയാംനാരിയേയും
പിന്നെത്തൻഗുരുതന്റെവല്ലഭയായീടുന്ന
തന്വംഗിഹൈമവതിയെന്നമാനിനിയേയും.
തന്നുടെവശത്താക്കിയവരോടൊരുമിച്ചു
ചെന്നുചേൎന്നിതുമധുരാപുരമതുകാലം.
കന്നൽനേർമിഴിമാരാമവരോടൊരുമിച്ചു
കന്ദൎപ്പലീലയാടിവസിച്ചാനനാരതം.
മന്നവർവാണീടുന്നമന്ദിരങ്ങളിൽച്ചെന്നു
പൊന്നുകൾപണങ്ങളുംകട്ടുകൊണ്ടന്നുകൃശൻ.
മദിരാസ്വാദമദമത്തചിത്തനായ്സദാ
മധുവാണികളുമായ്സരസംവാണീടിനാൻ.
അംഗനാമാരോടൊത്തുകളിച്ചുപുളച്ചുകൊ-
ണ്ടങ്ങിനേകഴിഞ്ഞിതുവത്സരംപന്ത്രണ്ടഹോ.
അക്കാലംഗുരുപത്നിമാരവരിരുവരും
പുക്കിതുധൎമ്മരാജമന്ദിരംക്രമത്താലേ.
മൈക്കണ്ണിമാരുംമൃത്യുവശത്തെപ്രാപിച്ചപ്പോ-
ളുൾക്കനംവിട്ടുപരവശനായ്കൃശൻതാനും.
ദുഃഖിച്ചുപാരംപരിഭ്രമിച്ചുവിലാപിച്ചു
പുക്കിതുകലിംഗന്റെരാജ്യത്തിലതുകാലം.

പരിതാപനത്രവാണീടുംകൃശൻതന്നെ-
പ്പരുതാംജ്വരംപിടിപെട്ടിതെന്നതേവേണ്ടു.
ഘോരമാംജ്വരത്തിനാലാർത്തനാംകൃശൻമന-
താരതിലേവംപരവശനായ്ചിന്തചെയ്താൻ.
പാരമീജ്വരശക്ത്യാപീഡിതനായേനെന്നെ-
യാരുവാനിന്നുരക്ഷിച്ചീടുവാൻനിരൂപിച്ചാൽ.
തീരാതദുരിതൌഘംചെയ്കയാലിനിക്കിന്നു
നേരിട്ടിതെല്ലാമഹാസങ്കടമതികഷ്ടം.
ഇന്നുഞാനെന്തുസുകൃതംചെയ്തുദുരിതൌഘം
തന്നെയവരോടനശിപ്പിക്കേണ്ടുശിവശിവ.
മുന്നംചെയ്തുള്ളനിജകന്മഷംനിരൂപിച്ചും
പിന്നെയക്കലിംഗരാജ്യസ്ഥിതിതന്നെയോർത്തും.
എന്നുമേപരലോകംതനിക്കസുഖമെ-
ല്ലെന്നുള്ളിൽപുനരപിചിന്തിച്ചുദുഃഖാർത്തനായ്.
ശൈശവകാലേനിജതാതനുമാചാര്യനും
കാശിമാഹാത്മ്യംചൊല്ലിക്കേട്ടതുമോർത്താനപ്പോൾ.
കാശിയെന്നുള്ളരണ്ടക്ഷരമാംമഹാമന്ത്ര-
മാശുതാനുച്ചരിച്ചുവെടിഞ്ഞുജീവനേയും.
അന്നേരംഘോരാകാരരാകിയയമദൂത-
രുന്നതമുസലപാശാദികൾകൈക്കൊണ്ടഥ.
വന്നുടൻകൃശൻതന്നെപ്പിടിച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടു
മന്ദമെന്നിയേപോ[illegible]ത്തുടങ്ങുംദശാന്തരെ.
പാണിയിൽത്രിശൂലവുംധരിച്ചുശോഭയോടു-
മേണാങ്കചൂഡൻതന്റെഗണങ്ങളുഴറോടേ.
ചാമരപാണികളാംദിവ്യസ്ത്രീജനങ്ങളാൽ
സംമോദമഭ്യസ്തമായ്ത്തരുണാക്രാന്തമായ.
വ്യോമയാനവുംകൈക്കൊണ്ടന്നേരംകൃശൻതന്നിൽ
പ്രേമമോടാവിർഭവിച്ചീടിനാരതുനേരം.
സോമശേഖരൻതന്റെഗണത്തെക്കണ്ടുമീത്യാ
സാമമായുരചെയ്താരന്തകഭടന്മാരും.
ധർമ്മനിഷ്ഠന്മാരായനിങ്ങളിക്കൃശന്റെദു-
ഷ്കർമ്മാചാരാദിവഴിപോലറിയുന്നോരല്ലൊ.
ദുർമ്മതിയാകുമിവനിന്നോളവുംചെയ്തു
കന്മഷങ്ങളെപ്പറഞ്ഞീടുകിലൊടുങ്ങുമോ.

ധൎമ്മതല്പരജനപ്രിയന്മാരായനിങ്ങ-
ളിമ്മഹാപാപിതന്നെക്കൊണ്ടുപോവതിനിപ്പോൾ.
സമ്മോദമോടുവന്നതെങ്ങിനെന്യായമായാ-
ലിമ്മഹീതലെജനംപാപമേചെയ്വൂനൂനം.
ധൎമ്മരാജന്റെഭൃത്യന്മാരുടെഭാഷിതംകേ-
ട്ടുമ്മഹാദേവൻതന്റെഗണങ്ങളുരുൾചെയ്താർ.
കേൾക്കേണംയമഭടന്മാരേനിങ്ങളുമെങ്കി-
ലിക്കുശൻസദാദുരാചാരനെന്നിരിക്കിലും.
ദുഃഖിച്ചുദേഹാന്തത്തിൽശ്രീകാശിതിരുനാമ-
മുൾക്കാമ്പിൽഭീതിയോടുംചൊല്ലുകനിമിത്തമായ്.
ദുഷ്ടതംമുന്നംചെയ്തതൊക്കെയുംനശിച്ചേററം-
മിക്കുശൻപരിശുദ്ധനായ്വന്നിതറിഞ്ഞാലും.
മുക്കണ്ണനിരിക്കുന്നകൈലാസാചലത്തിങ്കൽ
സോൽക്കൎഷമൊരുയുഗംസുഖമായ്വസിച്ചീടും.
അത്യന്തംപുണ്യാത്മാവാമിവനക്കാശിയിൽവെ-
ച്ചുത്തമമായമോക്ഷംപ്രാപിക്കുമറിഞ്ഞാലും.
ഇത്തരമരുൾചെയ്തുകുശനോടൊരുമിച്ചു
സത്വരംശ്രീകൈലാസംപ്രാപിച്ചുശിവഗണം.
ശ്രാദ്ധദേവന്റെഭടന്മാരുമീവൃത്തമെല്ലാം
പേൎത്തുമന്തകൻതന്നോടാദിതൊട്ടുരചെയ്താർ.
ഭൃത്യന്മാരുടെവാക്യംകേട്ടുവിസ്മയംപൂണ്ടു
മിത്രനന്ദനൻതാനുമവരോടരുൾചെയ്താൻ.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻതന്റെവിഗ്രഹംശ്രീമൽക്കാശീ-
ഭൂതലത്തിങ്കൽവെച്ചുനാശമായീടുന്നുവോ.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻദേഹനാശത്തിൽകാശിയെന്ന-
മൃതമാംമഹാമന്ത്രമുച്ചരിച്ചീടുന്നുവോ.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻസദാവിഷ്ണുതല്പരനായി
മാധവമുകുന്ദേതിജപിച്ചുവാഴുന്നുവോ.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻ സദാശ്രീമഹാദേവൻതന്നെ-
ച്ചേതസിഭക്തിയോടുംചിന്തിച്ചുവാഴുന്നുവോ.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻമഹത്താകിയതീൎത്ഥത്തിൽവെ-
ച്ചേതൊരുനേരംമൃത്യുതന്നെപ്രാപിക്കുന്നുവോ.
വീതകന്മഷന്മാരാമവൎക്കുപ്രഭുവല്ലാ
ദൂതരേഞാനെന്നുള്ളിലറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുവിൻ.

നിങ്ങളുമവരുടെയരികെചെന്നീടരു-
തിങ്ങിനെയന്തകനംപറഞ്ഞുവിരമിച്ചാൻ.
ഗംഗാപാവിതയായകാശിതൻമാഹാത്മ്യമതു
നിങ്ങളോടേവംപറഞ്ഞീടിനേൻമുനിമാരെ.
തിങ്ങിനമഹാപാപസംഘവുമുടൻതന്നെ
ഭംഗമായ്വരുമിതുകേൾക്കിലെന്നറിഞ്ഞാലും.
ഇങ്ങിനെലോമശാദിയായമഹാമുനി
പുംഗവന്മാരോടരുൾചെയ്തിതുഭൃഗുതാനും.
നിങ്ങളോടതുമിപ്പോളറിഞ്ഞപോലെന്നോന-
മിങ്ങുരചെയ്യുന്നെന്നുവാണിതുകിളിമകൾ.

ശ്രീകാശിമാഹാത്മ്യം പ്രഥമാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

—*—

ദ്വിതീയാദ്ധ്യായം.

ശാരികേനീയുരചെയ്തീടുകിന്നിയും
സാരമാംകാശിമാഹാത്മ്യംമഹാത്ഭുതം.
ഗീരുകളേവമാകർണ്ണനംചെയ്തോരു
കീരനാരീമണിതാനുമുരചെയ്താൾ.
വാരാണസിതന്റെമാഹാത്മ്യമമ്മുനി
വര്യൻഭൃഗുസുതൻപിന്നെയുംചൊല്ലിനാൻ.
മാമുനിമാരെശ്രവിച്ചുകൊൾകെങ്കിലോ
ശ്രീമതിയാകിയകാശിതൻവൈഭവം.
യാതൊരുകാശികഥകേട്ടമാത്രത്തിൽ
ജാതമാംകൈവല്യമില്ലൊരുസംശയം.
കാശിയോഗംപരാദൃഷ്ടംഫലമല്ലകേൾ
കാശിയിൽമുക്തിയുംദുർല്ലഭയല്ലല്ലോ.
ആശയേമോക്ഷേച്ഛയുള്ളജനംസദാ
കാശിയെത്തന്നെനിഷേവണംചെയ്യണം.
എന്നുടെഭക്തനിവൻവിപ്രസത്തമ-
നന്യനിവനതിനീചനെന്നുള്ളോരു.
ഭിന്നഭാവംകാശിതന്നിൽവിശേശ്വരൻ
തന്നുള്ളിലില്ലൊരുനേരവുമേതുമേ.
ഏകാത്മനിഷ്ഠമാംവാക്യമന്തത്തിങ്ക-
ലേവർക്കുമങ്ങുപദേശിക്കുമീശ്വരൻ.

ശ്രീകാശിതന്നിലുള്ളോരധികാരത്തി-
നേകവിപ്രാപേക്ഷയുംവേണ്ടതില്ലല്ലൊ.
ധൎമ്മസാപേക്ഷനാമീശ്വരൻകേവലം
ചെമ്മേജപിക്കുന്നതൽഗിരംകൎണ്ണത്തിൽ.
ധൎമ്മിഷ്ഠനല്ലാത്തവന്നുമക്ഷേത്രാധി-
ലമ്മഹാദേവൻശരീരാന്ത്യകാലത്തിൽ.
സമ്മോദമോടേകൊടുക്കുന്നുസൎവ്വദം
നാമതിനേയെന്നറിവിൻമുനികളേ.
കാശിയിൽചെയ്യുന്നപാപഫലാദുഗ്ര-
പൈശാചതയെന്നതെന്നധിഗിച്ചാലും.
ഏകൈകപാപത്തിനാകിലോമുപ്പതി-
നായിരംസംവത്സരംഫലമായത്തും.
ആയത്തുകൊണ്ടുവാരാണസിയിൽവെച്ചു
കായേനവാചാമനസാപിദുഷ്കൃതം.
ചെയ്യരുതേതുമേവിശ്വേശ്വരനുമാ-
നായകൻസൎവ്വസത്വാന്തസ്ഥിതനല്ലോ.
ധൎമ്മബുദ്ധിഷ്ഠരാംയതാത്മാരുതാപസ-
രമ്മഹാകാശിയിൽവാഴുന്നിതാസദാ.
നിൎമ്മലന്മാരാമവർനിജാത്മാവിനെ-
ച്ചേമ്മശതാപരപൂൎവ്വജന്മങ്ങളെ.
സമ്മോദമോടുമുത്താരണംചെയ്യുന്നി-
തമ്മഹാദേവസാന്നിദ്ധ്യമത്യത്ഭുതം.
വാരാണസിക്കുപോവാൻപുറപ്പെട്ടവർ
ഘോരപാപിഷ്ഠരെന്നാലുമവരുടെ.
സൎവ്വധാതുക്കളിൽവ്യാപിച്ചപാപങ്ങൾ
സൎവ്വധാഹ്യന്നംചെയ്യുന്നുനിശ്ചയം.
തിങ്ങിനമോദേനകാശിക്കുപോവതി-
നങ്ങുറച്ചന്യോടുയാത്രചെയ്യുന്നേരം.
മംഗലമായ്വരുമെല്ലാസമയവും
ശംഗമമില്ലനോക്കേണ്ടാമുഹൂൎത്തവും.
എല്ലാവിഷയങ്ങളുമതുനേരത്തു
കല്യാണദങ്ങളായ്ത്തീൎന്നുഭവിച്ചീടും.
ഇല്ലൊരുസംശയംസൎവ്വദേവന്മാരും
വല്ലാത്തവിഘ്നങ്ങൾചെയ്യില്ലിട്ടുകിലുമാം.

കില്ലുകൂടാതെയതെല്ലാമുപേക്ഷചെ-
യ്തുല്ലാസമോടുതന്നേഗമിച്ചീടേണം.
വാരാണസിയിൽമുമുക്ഷുവായൊരു
പൂരുഷൻതാൻനിജധർമ്മേണ വാഴുന്നു.
പാരംപ്രയാസമെന്യേസത്വരമവൻ
നേരോടെതൽഫലവുംഭുജിക്കുംദൃഢം.
ചേണാർന്ന കാശിയിലേതൊരുത്തനുനി-
ർവ്വാണമതിലുളവാകുന്നുസംശയം.
പ്രാണപ്രയാണകാലേതച്ശരീരികൾ-
ക്കേണാങ്കചൂഡനല്ലോപ്രമാണംശിവൻ.
തത്രവെച്ചല്പംതപസ്സുചെയ്തീടിലും
ഉത്തമാഹീകാരഞ്ജാനതെന്നാകിലും.
മൃത്യുഞ്ജയനാമമല്പംജപിക്കിലും
നിസ്തുലമാകുമക്ഷേത്രപ്രഭാവത്താൽ.
വർദ്ധിച്ചനന്തഫലദമായ്വന്നീടു-
മത്രസന്ദേഹമില്ലേതുംമുനികളേ.
ദേവനദിയായഗംഗയുമത്യന്ത-
പാവനിയായമണികർണ്ണികയതും.
ഭൂവിലെവിടെയെന്നാലവിടേസ്സന്നാം
കൈവല്യസിദ്ധിയിലെന്താണൊരത്ഭുതം.
ശ്രദ്ധാസഹിതരായ്ഭക്ത്യൈകനിഷ്ഠരാ-
യത്യന്തധീരരാമേതൊരുമർത്ത്യന്മാർ.
മൃത്യുഞ്ജയസ്ഥാനമായവാരാണസീ-
ക്ഷേത്രത്തിലമ്പാടുപോകുന്നിതായവർ.
ഗാത്രസന്ത്യാഗമാത്രേണലഭിക്കുന്നു
മുക്തിക്കുഹേതുവാമാത്മവിജ്ഞാനവും.
സത്യമിതുസത്യമീശനവിമുക്ത-
മത്യന്തമോദാൽവിമോചിപ്പതില്ലെന്നും.
സംസാരമേററംവിരസമായ്ഭാവിച്ചു
കംസാരിസവ്യയാംകാശിയെപ്രാപിച്ചു.
കിംസാരമിദ്ദേഹമെന്നോർത്തുവാഴുന്ന
പുംസാംശരീരനാശേവിശ്വനായകൻ.
നേരെപരബ്രഹ്മമാമൈക്യപ്രകാശ്യമായ്
താരകജ്ഞാനനിദാനമാംവാക്യത്തെ.

പാരംകരുണയാകൎണ്ണജപിക്കുന്നി-
താരമുള്ളതിന്നുതന്മാഹാത്മ്യമോതുവാൻ.
ഏവംവിശിഷ്ടപ്രഭാവയാംകാശിയെ
യേവൻവെടിയുവാനിച്ഛിക്കുമാശയേ.
ഇത്ഥംഭൃഗുമുനിതന്റെഗിരംശ്രവി-
ച്ചുത്തമന്മാരാംമുനികൾചോദിച്ചിതു.
ഏത്രയുംമാഹാത്മ്യമുള്ളവാരാണസീ
മുക്തിപ്രദായിനിയായിരിക്കെത്തന്നെ.
ധാത്രിയിലോരോമുനികളൃഷികളും
ചീൎത്തഭക്ത്യാമേററമുള്ളജനങ്ങളും.
മുക്തിക്കുസാധനമാംമനനത്തിലു-
മുത്തമദ്ധ്യാനത്തിലുംശ്രവണത്തിലും.
ഏത്രയുംക്ലേശിച്ചുകഷ്ടമനുഭവി-
ച്ചത്രകാണുന്നിതതെന്തിനുണ്ടാമോഹം.
ഇത്തരമുള്ളോരുഞങ്ങടെസംശയം
തീൎത്തരുളീടേണമേഭൃഗുമാമുനേ.
ഏവംമുനീശ്വരന്മാരുടെവാക്കുകേ-
ട്ടാവിൎമ്മുദാഭൃഗുമാമുനിചൊല്ലിനാൻ.
ധൎമ്മിഷ്ഠരാംമുനിവൎയ്യരെതത്ത്വമി-
ന്നുണ്മയോടേപറഞ്ഞിടുവൻകേൾക്കുവിൻ.
ലോകങ്ങൾനാനാരസങ്ങളാണായതി-
ലോരോവിധകാൎയ്യമോരോജനങ്ങളും.
ശ്രദ്ധയോടെപ്പൊഴുംചെയ്തുകൊണ്ടീടുന്നി-
തത്യന്തതല്പരന്മാർചിലർമറെറാന്നിൽ.
ചേഷ്ടിച്ചിടുന്നുയഥേഷ്ടംസ്വതന്ത്രരാ-
യ്യാട്ടുമെന്ന്യേതത്രതത്രചിലജനം.
വൎണ്ണാശ്രമപ്രാപ്തധൎമ്മങ്ങളെനല്ല
വണ്ണമനുഷ്ഠിച്ചിടുന്നതല്ലോവിധി.
നിത്യനൈമിത്തികകാൎയ്യങ്ങളെന്നതിൽ
നിത്യമെന്നുള്ളതുനിത്യവ്രതമല്ലോ.
നൈമിത്തികംനിമിത്താലുളവായതു
കാമത്തിനാലുളവായതുകാമ്യവും.
മററുമനേകവിധമാമുപായത്താൽ
മുററംഫലംലഭ്യമായ്ഭവിച്ചീടുന്നു.

സ്വേച്ഛയാലുള്ളപ്രവൃത്തിനിരന്തരം
നിശ്ശേഷലോകത്തിലുംസദാകാണുന്നു.
തുല്യമായിട്ടുംക്രമേണഗന്ധങ്ങളായ്
തുല്യപ്രസൂനവ്രജസഹിതങ്ങളായ്.
തുല്യങ്ങളായുള്ളവല്ലീസമൂഹങ്ങ-
ളെല്ലാമൊരുപോലിരിക്കുംവിഷയത്തിൽ.
നല്ലൊരുപുഷ്പാർത്ഥിയാമൊരുവൻചെന്നു
വല്ലിയൊന്നിങ്കലുള്ളോരുപുഷ്പങ്ങളെ.
എല്ലാമറുത്തെടുത്തങ്ങിനെപോകുന്നി-
തെല്ലാലതകളിലുംഗമിച്ചീടാതെ.
അങ്ങിനെതന്നെജനംമോക്ഷസാധന-
മങ്ങുയഥാകാമമാശ്രയിച്ചീടുന്നു.
തുല്യപാത്രത്തിൽപ്രതിഷ്ഠിതമാകിയ
തുല്യവർണ്ണത്തോടുകൂടിയഗോക്ഷീരം.
ഏകകാലത്തുതന്നേഗ്രഹിക്കുന്നതി-
ല്ലേകംകറച്ചുമുന്നംഗ്രഹിച്ചീടുന്നു.
എന്നതുപോലെതന്നെമോക്ഷഹേതുക്കൾ
മന്നിലനേകങ്ങളുണ്ടെന്നിരിക്കിലും.
ധന്യരായീടുംമുമുക്ഷുജനങ്ങൾയാ-
തൊന്നുമോക്ഷപ്രദമെന്നങ്ങറിഞ്ഞുടൻ.
നന്നായതിനെസ്സശക്യമായ്സേവചെ-
യ്യുന്നുവഴിപോലെകേട്ടാലുമിന്നിയും.
വന്ദ്യനാംവാമദേവൻമുനിയേകദാ
മുന്നംവസിഷ്ഠമുനിയോടുചൊല്ലിയ.
ധന്യമാംവാരാണസീപ്രഭാവത്തെയു-
മിന്നുഞാൻചൊല്ലാംമുനികളേകേട്ടാലും.
നല്പസരസ്വതീതീരേമുനികുല-
വല്ലഭനാകുംവസിഷ്ഠൻനിജാശ്രമേ.
അല്ലലൊഴിഞ്ഞുവാഴുംനാളൊരിച്ഛയാ
കല്യനാംവാമദേവൻമുനിചെന്നിതു.
ചൊല്ലേറിടുംവാമദേവനെക്കണ്ടപോ-
തുല്ലാസമോടേവസിഷ്ഠമുനീന്ദ്രനും.
പാദ്യാസനാദിയാൽപൂജിച്ചുകന്ദപ-
കാദ്യങ്ങളുംഭുജിപ്പാൻകൊടുത്തീടിനാൻ.

വാമദേവൻമുനിതാനുംഫലാദ്യങ്ങ-
ളുംമോദമോടുപരിഗ്രഹിച്ചീടിനാൻ.
പിന്നെവസിഷ്ഠനുംവാമദേവൻതാനു-
മൊന്നിച്ചതത്രവാണാരതിപ്രീതരായ്.
വേദാശ്രയയായ്വിചിത്രാത്ഥസാരയായ്
മേദുരധമ്മകൈവല്യോപായയുക്തയായ്.
നീതിസഹിതയായീടുംബ്രഹ്മകഥ-
യാദരവോടവർകൾചെയ്തോരനന്തരം.
വാമദേവൻതന്നോടേവംവിനയേന
താമരസോത്ഭവനന്ദനൻചോദിച്ചാൻ.
സമ്മതസാധനസമ്പത്തിയെന്നിയേ
ബ്രഹ്മവിജ്ഞാനൈകസാധനമാമുനേ.
സംഭവിക്കുന്നിതെന്നാകിലതിപ്പോഴു-
തമ്പോടുചൊല്ലുകെന്നോടുവഴിപോലെ.
ഇത്ഥംവിധിസുതൻതന്നുടെചോദ്യത്തി-
നുത്തരംവാമദേവൻതാനരുൾചെയ്തു.
വേദോക്തസാധനമെന്നിയേബ്രഹ്മവി-
ജ്ഞാനൈകസാധനമെങ്ങിനേയുണ്ടാകും.
കൂരിരുട്ടിൽദീപമില്ലാതെയൊട്ടുമേ
നേരെവെളിച്ചമുണ്ടാകയില്ലെന്നുമേ.
എന്നാലുമല്പപ്രയാസേനസത്വര-
മൊന്നുണ്ടുതാദൃശജ്ഞാനഫലപ്രദം.
പന്നഗഭൂഷണനാംവിശ്വനായകൻ
തന്നാലധിഷ്ഠിതംവാരാണസിയെന്നു.
ലോകത്രയത്തിലുമേററംപ്രസിദ്ധമാ-
യാദിമദ്ധ്യാവസാനത്തോടപേതമായ്.
ശംഭുവിൻക്ഷേത്രമൊന്നുണ്ടുശോഭിക്കുന്നി-
തമ്പോടുകൈവല്യദായകംപാവനം.
തത്രവാഴുന്നജന്തുക്കൾക്കുനിത്യവും
മൃത്യുഞ്ജയൻഭോഗമോക്ഷങ്ങൾനൽകുന്നു.
ഏററംമഹാപാപികളെന്നിരിക്കിലും
മററമുപപാതകികളെന്നാകിലും.
തൽക്ഷേത്രവൈഭവംകൊണ്ടവർപാപങ്ങൾ
ശിക്ഷയോടേനശിച്ചീടുമസംശയം.

വാരാണസിയാം പുരിയതിലുള്ളോരു
മാരുതപ്രേരിതരേണുവേററീടുകിൽ.
ഘോരമായീടും ദുരിതൌഘമെത്രയും
ദൂരത്തുപോമതിനില്ലൊരു സംശയം.
പാരം സ്വധർമ്മനിരതനും ഹീനനും
പാരതിലത്യന്തമുത്തമനും സദാ.
വാരാണസീപുരിതൻ പ്രഭാവത്തിനാൽ
നേരേ സമാനഗതി ഭവിക്കും ദൃഢം.
വിശ്വേശ്വരന്നതിവല്ലഭമായതു
വിശ്വമതിലമന്ദം കാനനമല്ലോ.
വിശ്വരൂപൻ ഭഗവാനതിനെപ്പ്രിയാൽ
ശശ്വദപി വിമോചിക്കുന്നതില്ലെല്ലും.
എന്നതിനാലമന്താഖ്യം വന്നതിന്നു
വന്നിതവിമുക്തമെന്നുള്ള നാമവും.
വാരാണസിയിൽ മഹാത്മാക്കളാം ചിലർ
സ്വൈരം വസിക്കുന്നതുണ്ടതിധന്യരായ്.
കൈകർവേശാന്തഭാസിതശേഖരന്മാരായ്
സൂര്യചന്ദ്രാഗ്നിത്രിതയനേത്രന്മാരായ്.
പാരം കുതൂഹലത്തോടെ ചതുർഭുജ-
ന്മാരാമവരെ നോക്കുന്നു സുരേന്ദ്രന്മാർ.
സ്നാനവും വാരാണസീപുരെ ചെയ്യുന്ന
ദാനവും മന്ത്രതന്ത്രാദികർമ്മങ്ങളും.
നൂനമനന്തഫലങ്ങളെന്നതു
മാനസതാരിലറികമഹാമുനേ.
എന്നപോലെ തന്നെ തത്ര വെച്ചാർജ്ജിച്ചു-
ന്നതപാപമനന്തമായ്‌വന്നീടും.
യാതൊരു മർത്ത്യൻ സ്വധർമ്മനിരതനായ്
മേദിനീദേവവർഗ്ഗന്നു വർഷാശനം.
മോദേന നൽകിയവിടെയിരുത്തുന്നി-
താദരാലായവൻ പുണ്യഫലം കേൾക്ക.
എത്രമണലുണ്ടു ഗംഗയിലെണ്ണുകി-
ലത്ര സഹസ്രവർഷത്തോളവുമവൻ.
ദേവേന്ദ്രനോടൊരുമിച്ചമരാലയെ
ഭാവമോദേന കളിച്ചു വസിച്ചീടും.

പിന്നപ്പവിത്രവംശേധരാമണ്ഡലേ
മന്നുമഹാരാജനായിജ്ജനിച്ചീടും.
പുത്രപൌത്രാദിയോടുംദീൎഗ്ഘജീവിയായ്
മൃത്യുഞ്ജയഭക്തനായ്സുഖംവാണീടും.
അന്ത്യകാലത്തുശ്രീമൽക്കാശിയിൽവെച്ചു
ബന്ധമൊഴിഞ്ഞുനിൎവ്വാണവുംപ്രാപിക്കും.
ചൂതവുമശ്വത്ഥവുംപിചുമന്ദവും
ചേതോഹരകളായീടുംലതകളും.
യാതൊരുത്തൻപണിപ്പെട്ടമവിടത്തി-
ലാദരവോടുളവാക്കിവളൎക്കുന്നു.
പൂൎവ്വോക്തമായഫലമവന്നുംസദാ
സൎവ്വഥാസംഭവിച്ചീടുമസംശയം.
ധാത്രിയതിലുണ്ടനേകതീൎത്ഥങ്ങളും
ക്ഷേത്രങ്ങളുമുണ്ടനേകമെന്നാകിലും.
മൎത്ത്യനായാലവനെത്രപണിപ്പെട്ടു
മെത്തെണമേതുചെയ്യുംമഹാകാശിയിൽ.
ന്യായാൎജ്ജിതംധനമല്പമെന്നാകിലു-
മായതുവാരാണസിയിൽവെച്ചാദരാൽ.
വിശ്വനാഥക്ഷേത്രവാസിയാംവിപ്രനു
വിശ്വാസഭക്തിയോടൎപ്പണംചെയ്കിലോ.
വിശ്വദുരിതൌഘവുംനശിച്ചഞ്ജസാ
ശശ്വദനന്തഫലപ്രദമായ്വരും.
ഏവംപ്രഭാവസഹിതയാകുംമഹാ-
ദേവവാസസ്ഥാനമായവാരാണസീ.
കൈവല്യദാത്രീവിളങ്ങുന്നിതുമഹീ
ദേവൎഷിരത്നസമസ്താൎത്ഥദായിനീ.
പോന്നാലുമങ്ങുഗമിച്ചുവിശ്വേശ്വരൻ
തന്നാൽസുരക്ഷിതയാകിയകാശിയെ.
കണ്ടുവണങ്ങിവിശ്വേശ്വരൻതന്നെയും
കണ്ടുവന്ദിച്ചുപോന്നീടാംനമുക്കിഹ.
വാമദേവൻതന്റെവാക്യമേവംകേട്ടു
മാമുനിശ്രേഷ്ഠൻവസിഷ്ഠനരുൾചെയ്തു.
താമസമേതുമതിന്നിനിയെങ്കിലോ
നാമിന്നുതന്നേഗമിക്കവൈകീടാതെ.

എന്നതുംചെയ്തുപരാശരനെത്തദാ
തന്നാശ്രമത്തിലിരുത്തിവസിഷ്ഠനും.
ഉന്നതമോദേന വാമദേവൻതന്നോ-
ടൊന്നിച്ചുവാരാണസിക്കുപുറപ്പെട്ടാൻ.
വീതരാഗദ്വേഷമാനസരാമവർ
ചേതസിവിശേഷഭക്ത്യാവഴിയതിൽ.
ഏതുമേസാദവുംകൂടാതെശങ്കര
കേതമാംകാശിയെനോക്കിഗ്ഗമിച്ചിതു.
കുന്നുംമലയുംനദികളുംരാജ്യങ്ങളും
പിന്നിട്ടവർനടന്നങ്ങുപോകുന്നേരം.
കേടകന്നുള്ളമുനിവരന്മാരൊരു
കാടകംപുക്കുനടക്കുംദശാന്തരെ.
പാടവമേറുന്നമാലിവംശേജനി-
ച്ചീടിനരാക്ഷസന്മാരതിഘോരന്മാർ.
ഈടെഴുമായുധജാലവുംകൈക്കൊണ്ടു
ധാടിയോടെവസിക്കുന്നവനാന്തരേ.
ചണ്ഡപരാക്രമദർപ്പിതന്മാരായ
പുണ്യജനേശ്വരന്മാരുടെമദ്ധ്യത്തിൽ.
ഹുണ്ഡുകനെന്നതിസിദ്ധനാകുംമാലി-
തന്നുടെപൌത്രാത്മജനെയുംകണ്ടിതു.
പുണ്ഡരീകോൽഭൂതജാതൻവസിഷ്ഠനും
പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠനാംവാമദേവൻതാനും.
ദണ്ഡധരാതിഭയങ്കരനാകിയ
ഹുണ്ഡുകനെക്കണ്ടുനിന്നാരതിഭയാൽ.
അന്നേരമന്യരാത്രിഞ്ചരവീരരോ-
ടൊന്നിച്ചുതത്ര ചെന്നീടിനാൻഹുണ്ഡുകൻ.
ചർമ്മജടാഭസ്മധാരികളായീട്ടു-
മമ്മുനിമാരോടുചോദിച്ചിതന്നേരം.
നിങ്ങളാരാകുന്നുഘോരകാന്താരത്തി-
ലിങ്ങുവരുവാനുമെന്തൊരുകാരണം.
ചൊല്ലീടുകെന്നതുകേട്ടുവസിഷ്ഠനും
ചൊല്ലീടിനാൻയഥാർത്ഥംപൂതമാനസൻ.
താമരസോത്ഭവപുത്രനാകുന്നഞാൻ
നാമംവസിഷ്ഠനെന്നാകുന്നിതുമമ.

വാമദേവാഖ്യനിവൻഞങ്ങളിപ്പൊഴു-
താമോദമോടുകാശിക്കപോകുന്നിതു.
ഇത്ഥംവസിഷ്ഠഗിരംകേട്ടുഹുണ്ഡുകൻ
നക്തഞ്ചരന്മാരൊടേവമുരചെയ്യാൻ.
എത്രയുംസപാത്രസംയുക്തമാമന്നമി-
ന്നത്രകരസ്ഥമായ്വന്നയദൃച്ഛയാ.
രാത്രിഞ്ചരരേബഹുനാളുതായിഞാ-
നോൎത്തുവാഴുന്നിവനെക്കണ്ടുകിട്ടുവാൻ.
സാദ്ധ്യമായ്വന്നിതെന്നാകയാലതി-
ധൃഷ്ടനാമീവസിഷ്ഠൻതന്നെയിപ്പൊഴെ.
മിത്രമാംവാമദേവൻതന്നോടൊന്നിച്ചു
മിത്രാത്മജപുരത്തിന്നയച്ചീടണം.
മുന്നമിവനുടെപൌത്രനായീടുന്ന
ദൃന്ന്യമേറുംപരാശരനാംമുനി.
എന്നുടെതാതനെബ്ബന്ധുവൎഗ്ഗത്തോടും
കൊന്നിതുരാക്ഷസഘാതമാംസത്രത്തിൽ.
എന്നിവണ്ണംഹുണ്ഡുകൻറവാക്യംകേട്ടു
മന്ദരാംമററുള്ളരാക്ഷസവീരന്മാർ.
മന്ദേതരംവാമദേവനേയുംവിധി-
നന്ദനനായവസിഷ്ഠമുനിയെയും.
ഉന്നതരോഷണപാശങ്ങളെക്കൊണ്ടു
നന്നായ്മുറുകബന്ധിപ്പാനൊരുമ്പെട്ടാർ.
ധന്യതപോധനശ്രേഷ്ഠരവർപുന-
രന്യോന്യമാശുനോക്കീടിനാരന്നേരം.
ബന്ധനിവാരണേശക്തരെന്നാകിലും
ഹന്തഗതക്രോധരാംമുനിശ്രേഷ്ഠന്മാർ.
ശാന്തഹൃദയരായൊന്നുമേചെയ്തതി-
ല്ലെന്തൊരാശ്ചൎയ്യമെന്നേപറയാവതും.
അന്തരംഗത്തിങ്കലേതുംവികാരവും
സന്ദേഹവുമവൎക്കപ്പോൾഭവിച്ചീലാ.
ഇന്ദ്രജിന്മുക്തനാഗാസ്ത്രബന്ധേമുന്ന-
മിന്ദിരാകാന്തനാംശ്രീരാമദേവനും.
തന്നുടെസോദരനായസൌമിത്രിയു-
മെന്നതുപോലവർവാണിതുബദ്ധരായ്.

ഹുണ്ഡുകൻതാനതുനേരംനിജബാഹു
ദണ്ഡമതിങ്കലെടുത്താശുഖഡ്ഗവും.
അർണ്ണോജഭൂസുതവാമദേവന്മാരെ
ച്ചണ്ഡഃകോപനവധിപ്പാൻതുനിഞ്ഞിതു.
തിണ്ണമരവിന്ദഭൂസുതൻതന്നോടീ-
വണ്ണമപ്പോൾവാമദേവനുംചൊല്ലിനാൻ.
പാരാതെവാരാണസിക്കുപോയിട്ടിന്നൊ-
രാരണന്മാരുംനമുക്കിന്നുളവായ.
പാരമാമിപ്രതിബന്ധമഹേതുകം
സാരസസംഭവനന്ദനകണ്ടാലും.
ദേവകളുംകാശിയാത്രചെയ്യുന്നവ-
ക്കാവോളവുംവിഘ്നകാരകരായ്വരും.
ആയതുസർവ്വംസഹിച്ചുഗമിപ്പോർക്കു
ശ്രേയസ്സുനിർവ്വിഘ്നമായ്വരുംപരം.
കൗണപാധീശനാംഹുണ്ഡുകൻതാനിഹ
പ്രാണങ്ങളെനശിപ്പിക്കുമസംശയം.
ഏണാങ്കശേഖരനാംവിശ്വനായകൻ
പ്രാണപ്രിയയായദേവിയോടൊന്നിച്ചു.
വാണീടുമക്കാശികണ്ണുകളെക്കൊണ്ടു
കാണ്മവാനുംകൂടിയോഗമില്ലാതെയായ്.
എന്തൊന്നിതില്പരമാംമഹാസങ്കടം
ഹന്തഭവിക്കേണ്ടതിപ്പോൾവിധിസുത.
അന്തരംഗമിതുചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചു
വെന്തുനീറാകുന്നിതോറവുംമാമകം.
സ്വാന്തേഭവാനുമിനിക്കുമൊരുപോലെ
യന്തരമെന്നിയെവാരണസിക്കുപോയ്.
ചന്ദ്രചൂഡൻതന്റെപാദാംബുജങ്ങളെ
സ്സാന്ദ്രമോദംകണ്ടുവന്ദിച്ചിടാമെന്നും.
മന്ദ്രതരമാമനോരഥമുണ്ടായി
വന്നുവളർന്നുചമഞ്ഞിതിപ്പോളിഹ.
മന്ദഭാഗ്യശ്രേഷ്ഠരാംനമുക്കായതു-
മിന്നുസിദ്ധിച്ചതില്ലല്ലോമമസഖെ.
ബ്രഹ്മർഷിയാകിയവാമദേവൻതാനു-
മമ്മാത്രമങ്ങരുളിച്ചെയ്തനന്തരം.

മന്മഥാരാതിയാം വിശ്വൈകനാഥനെ-
ത്തന്മാനസേ ദൃഢം ധ്യാനിച്ചിതപ്പൊഴെ.
ദുർമ്മതിയാകിയ രാക്ഷസനായക-
നമ്മാമുനീശ്വരന്മാരെജ്ജടാന്തരേ.
സമ്മോദമോടുമൊന്നായിപ്പിടിച്ചതി
ദുർമ്മദൻ ഖഡ്ഗമോങ്ങീടിനാൻ വെട്ടുവാൻ.
ദർപ്പിതനാകിയ ഹുണ്ഡുകരാക്ഷസ-
നപ്പോൾ മുനീശ്വരന്മാരെപ്പിടിപെട്ടു.
കെല്പോടു കണ്ഠം മുറിപ്പാനൊരുങ്ങിനാ-
നപ്പോൾ ത്രിപുരാന്തകാരിയാമീശ്വരൻ.
പ്രത്യക്ഷനായിബ്ഭവിച്ചു കാലാഗ്നിയോ-
ടൊത്തുള്ള രോഷോദ്ധതകടാക്ഷത്തിനാൽ.
രാത്രിഞ്ചരേന്ദ്രനാം ഹുണ്ഡുകനോടു കൂ-
ടത്യുഗ്രന്മാരാമുള്ള രാക്ഷസന്മാരെയും.
ഭസ്മാവശേഷരായ്ത്തന്നെയപ്പോൾ ചെയ്തു
വിസ്മയമത്യന്തമെന്നേ പറയാവൂ.
ഉത്തമന്മാരാം മുനികളെബ്ബന്ധിച്ചോ-
രുത്തുംഗപാശത്തെയും മുറിച്ചഞ്ജസാ-
മൃത്യുഞ്ജയനായ വിശ്വനാഥൻ പരൻ
ഭക്തപ്രിയൻ മറഞ്ഞാനവിടെത്തന്നെ.
പിന്നെ വസിഷ്ഠനും വാമദേവൻതാനു-
മന്നേരമുത്ഥാനവും ചെയ്തു നോക്കുമ്പോൾ
ഉന്നതന്മാരാം നിശാചരവീരരെ
യൊന്നിനെയെന്നാകിലും തത്ര കണ്ടീലാ.
കുന്നുപോലുള്ളോരു ഭസ്മസമൂഹത്തെ
മുന്നിൽക്കിടക്കുന്നതും ബത കാണായി.
പന്നഗഭൂഷണനായ വിശ്വേശ്വരൻ
തന്നാൽക്കൃതമിദമെന്നോർത്തിരുവരും.
വന്നോരു വിസ്മയം പൂണ്ടു ബന്ധത്തിങ്കൽ
നിന്നു വിമുക്തരായത്യന്തതുഷ്ടരായ്.
പന്നഗഭൂഷണ ശംഭോ മഹേശേതി
ചന്ദ്രചൂഡൻ തിരുനാമം ജപിച്ചവർ.
ഒന്നിച്ചു കാശിയെ നോക്കിഗ്ഗമിച്ചിതു
പിന്നെച്ചിരേണ മുനീശ്വരരാമവർ,

വിശ്വേശ്വരാവാസമാകിയകാശിയെ
വിശ്വാസഭക്തിയോടുംചെന്നുകണ്ടിതു.
അമ്പോടുതത്രവിളങ്ങിനിന്നീടുന്ന
ചെമ്പകക്കൂട്ടങ്ങൾതൻചുവട്ടിൽനിന്നു.
കൊമ്പുതന്നഗ്രംവരെപടൎന്നുള്ളൊരു
വമ്പിച്ചവല്ലികൾതൻകുസുമങ്ങളിൽ.
കമ്പമെറീടുന്നവണ്ടിണകളുടെ
സംപൂൎണ്ണഝങ്കാരനാദഭെദങ്ങളാൽ.
സന്നാദിതയായശ്രീമഹാകാശിയെ
സ്സാനന്ദമോദംതദാകണ്ടുമുനീന്ദ്രന്മാർ.
ഉന്നതഭാഗ്യാതളിൎത്തുനില്ക്കുന്നമാ-
കന്ദദ്രുമങ്ങളിൽമോദേനവാഴുന്ന.
കോകിലജാലങ്ങൾതൻനിനാദത്തിനാ-
ലാകവെശബ്ദായമാനമായീടുന്ന.
പാകാരിമുഖ്യദേവാദിസംസേവ്യയാം
ശ്രീകാശിയെത്തദാകണ്ടുമുനീന്ദ്രന്മാർ.
ഉൾക്കാമ്പിലേറ്റവുംഭീതിയോടുംകൂടി
ദ്ദിക്കുകൾതോറുംപ്രകീൎണ്ണനേത്രങ്ങളായ്.
വക്ത്രപുടംകൊണ്ടുദൎഭാങ്കുരങ്ങളെ-
യഭ്യഗ്രഹിച്ചുയൂഥാധിപരോടൊത്തു.
സത്വരംപോകുംമൃഗീനിവഹങ്ങളാൽ
നിത്യംവിളങ്ങുമക്കാശിയെക്കണ്ടിതു.
വില്വവൃക്ഷത്തിന്റെകോമളപത്രവും
നല്ലകുശംകാശമാദിയാംപൂക്കളും.
എല്ലാംപരിഗ്രഹിച്ചീശ്വരപൂജയ്ക്കാ-
യെല്ലാംസമോടെഗമിക്കുന്നഭക്തരാൽ.
നല്ലവണ്ണംവിളങ്ങീടുമക്കാശിയെ-
ക്കല്യരാംതാപസന്മാർതദാകണ്ടിതു.
വേദനിവേദിതകൎമ്മകാണ്ഡത്തിനാ-
ലാദിയിൽതന്നെവിധിച്ചകൎമ്മത്തിങ്കൽ.
ഏതുമിളക്കമില്ലാതെവാണീടുന്ന
മേദിനീനിൎജ്ജരശ്രേഷ്ഠനിരയാലും.
മാമുനിവൎയ്യരാലുംപിടന്നമറവുള്ള
മാധവന്മാരാലുമേറ്റംവിളങ്ങുന്ന.

ശ്രീമഹാദേവനിവാസമാം കാശിയെ
മാമുനിമാരവർ കണ്ടാരതിമുദാ.
ഉല്പലപങ്കജജാലങ്ങളിൽ തട-
ഞ്ഞല്പമല്ലാത ലോകശ്രമവും തീൎന്നു.
സുപ്രസന്നതെളിനീരും പവനനും
സുപ്രകാശം പൂണ്ട കാശിയെ കണ്ടിതു.
പൂൎണ്ണങ്ങളായത്ര നില്ക്കും കദളികൾ
കാനനങ്ങളിലിളകിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന.
പൎണ്ണങ്ങളാലതിശോഭിതയായമു-
കണ്ണനിവാസമാം കാശിയെ കണ്ടിതു.
ഭാഗീരഥീതിരമാലകളാലതി-
രാഗമോടാശ്ലിഷ്ടയെന്ന കണക്കിനെ.
ലോകനേത്രോത്സവയാകിയ കാശിയെ-
യേകാന്തമോദേന കണ്ടു മുനീന്ദ്രന്മാർ.
ദണ്ഡനമസ്കാരവും ചെയ്തെഴുനീററു
ദണ്ഡധരാരാതിവാസമാം കാശിയെ.
പ്രാപിച്ചു വിശ്വേശ്വരനെയും വന്ദിച്ചു
താപസേന്ദ്രന്മാരമൽഗൃഹത്തിന്റെ.
നേരേ കിഴക്കുഭാഗേ ശുഭപവിത്രസ്ഥലേ
സാരസഭൂസുതനും വാമദേവനും.
ഗൌരീശനാം വിശ്വനാഥനെ ച്ചിന്തിച്ചു
ഘോരമായുള്ള തപസ്സു തുടങ്ങിനാർ.
മുപ്പതിനായിരം വത്സരമിങ്ങിനെ
തപ്പാതെ തന്നെ തപസ്സു ചെയ്തനന്തരം.
സൎപ്പാഭരണൻ സമസ്തലോകേശ്വരൻ
മുപ്പുരവൈരി മുകുന്ദാൎച്ചിതൻ ശിവൻ.
ദൎപ്പകാരാതി വിശ്വേശ്വരനക്കാലം
തൽപുരോഭാഗേ പരം വിളങ്ങീടിനാൻ.
പ്രത്യക്ഷമായ്ക്കണ്ട നേരം മഹേശനെ
നത്വാ ബഹുവിധം സ്തുത്വാ മുനീന്ദ്രന്മാർ.
ഭക്ത്യാ തൊഴുതു നിന്നാരവരിൽ കനി-
ഞ്ഞിത്തരം വിശ്വനാഥൻ താനരുൾ ചെയ്തു.
ഉത്തമതാപസന്മാരെ ഭവാന്മാൎക്കു
ചിത്തഹിതമാം വരമെന്തു വേണ്ടതും.

എത്രയുംദുല്ലഭമെന്നാകിലുമതു-
മത്യന്തമോദേനനൽകുന്നതുണ്ടുഞാൻ.
ഇത്തരംവിശ്വനാഥന്റെഗിരംകേട്ടു
ബദ്ധമോദേനമുനീന്ദ്രരുംചൊല്ലിനാർ.
നാഥമഹേശ്വരഗൗരീശ്വരവിശ്വ-
നാഥവൃഷദ്ധ്വജശങ്കരഗോപതേ.
ആധാരഹീനരായീടുന്നവക്കുനി-
ത്യാധാരഭൂതനായീടുന്നദൈവമേ.
ചേതസികാരുണ്യമുൾക്കൊണ്ടുഞങ്ങൾക്കു
പ്രീതിയോടേവരംനൽകുന്നതാകിലോ.
ചൂതബാണാരേഭവാനിൽസദാകാല-
മേതുമിളക്കമില്ലാതോരുഭക്തിയും.
ഭൂതേശ്വരഭവന്മന്ദിരാവാസവു-
മാദരവോടുനൽകേണംദയാനിധേ.
മററുവരങ്ങളിൽകാംക്ഷിതംഞങ്ങൾക്കു
ചെററുമേയില്ലെന്നറികജഗല്പതേ.
ഏവംമുനീശ്വരന്മാരുടെവാക്കുകേ-
ട്ടംവിമ്മുദാവിശ്വനാഥനരുൾചെയ്തു.
താപസശ്രേഷ്ഠരേമത്ഭക്തരാംനിങ്ങൾ
താപവിഹീനമത്രൈവവാണീടുവിൻ.
ദശ്ശനമാത്രേണവാരാണസീപുര
വാസിജനാഘൗഘനാശകരായ്സദാ.
യാതൊരുത്തൻഭവാന്മാരുടെദശ്ശനം
പ്രീതിയോടാചരിക്കുന്നിതെന്നാലവൻ.
സവ്വവിഘ്നങ്ങളിൽനിന്നുവിമുക്തനായ്
സവ്വസൗഭാഗ്യസമേതനായ്ശാന്തനായ്.
നിത്യംസ്വധമ്മനിരതനായ്മൽഭക്തി
യുക്തനായ്വാഴുമതിനില്ലസംശയം.
ഇങ്ങിനേബ്ര്യമൈക്യമനന്ദരാമവ-
ക്കംഗജാരിവരംനൽകിയനന്തരം.
മോക്ഷൈകസാധനമാമവിടെത്തന്നെ
സാക്ഷാൽമഹേശൻമറഞ്ഞരുളീടിനാൻ.
തിങ്ങിനമോദാൽവസിഷ്ഠനോടമ്മുനി
പുംഗവനാംവാമദേവൻപറഞ്ഞൊരു.

മംഗലകാശിമാഹാത്മ്യമത്യുത്തമം
നിങ്ങളോടിന്നരുൾചെയ്യേൻചുരുക്കമായ്.
ഇത്തരംവാമദേവാബ്ജഭൂപുത്രർതൻ-
മുക്തിമാർഗ്ഗസ്ഥസംവാദംദിനംതോറും,
കേൾക്കയുംചൊൽകയുംചെയ്യുംജനങ്ങൾക്കു
ദുഷ്കൃതമൊക്കനശിച്ചുനിരന്തരം.
മുക്കണ്ണൻവാസമായീടുമക്കാശിയി-
ലാക്കമോടേലഭിക്കുംനിവാസംദൃഢം.
ഇത്ഥംഭൃഗുമുനിതാൻറഗിരംകേട്ടു
ചിത്തമോദേനമുനികൾചോദിച്ചിതു.
മൃത്യുഞ്ജയൻവാമദേവനോടുംവിധി-
പുത്രനായീടുംവസിഷ്ഠമുനിയോടും.
നിത്യംസ്വധർമ്മനിരതനായ്വാഴുമെ-
ന്നത്യന്തമോദാലരുൾചെയ്കതെന്തഹോ.
ഉത്തമനായഭവാനിന്നതിനുടെ
തത്വമരുൾചെയ്കവേണംകൃപാനിധേ.
അത്രധർമ്മാത്മാവുമോക്ഷത്തെയുംപുന-
രത്യന്തപാപീപിശാചത്വവുംതഥാ.
സത്വരംപ്രാപിക്കുമെന്നുഭവാനാലു
മുക്തമായ്ഞങ്ങൾക്കിതിലുണ്ടുസംശയം.
മുമ്പിലെന്തിന്നുപാപാത്മാപിശാചത്വ-
മമ്പിൽഗമിക്കുന്നുപിന്നെനരകത്തിൽ.
വമ്പോടുവീഴുന്നതെന്തിനെന്നുള്ളതു-
മമ്പോടുഞങ്ങളോടെല്ലാമരുളേണം.
ചോദ്യമേവംകേട്ടനേരംമുനിവര-
ർക്കാദ്യനാകുംഭൃഗുതാനരുൾചെയ്തു.
കേട്ടുകൊണ്ടാലുംമുനികളേഞാൻപുരാ
കേട്ടതുപോലെകഥിക്കാംശ്രവിക്കുവിൻ.
കാശിയിൽവെച്ചുചെയ്യുന്നപാപത്തിനു
ഭീഷണമാംഫലംസിദ്ധമാമേവനും.
ഘോരദുരിതൌഘകാരിയെന്നാകിലും
വാരാണസിയിൽമരിച്ചുവെന്നാകിലൊ.
പാരംസുകൃതിയായുള്ളോരവനില്ലാ
ദാരുണമായയമയാതനയേതും.

നേരോടവനുടെശിക്ഷകനായതു
ഭൈരവനെന്നങ്ങറിവിൻ മുനികളേ.
ഭൈരവൻതന്നുടെശിക്ഷകളത്യന്ത-
ഘോരതരകൾസഹിച്ചുകൂടാക്കമെ.
വാരാണസിയിൽകൃതമാംമഘത്തിനു
പാരിച്ചദുഃഖമേതൊന്നുമേചേരുന്നുവോ.
സൂൎയ്യാത്മജന്മാളല്ലതുപോലതി
ദാരുണദുഃഖമനുഭവിപ്പിക്കുവാൻ.
പാരംപുരാതനമാമിതിഹാസമി-
ന്നീരണ്ടുചെയ്യാംശ്രവിച്ചുകൊൾകേവരും.
നേരോടിതുകേൾക്കിലാക്കുമകാശിയിൽ
ചേരുകയില്ലാദുരിതത്തിലാശയം.
മുന്നമുളവായിവന്നക്രമേളക-
നെന്നപേരായൊരുശൂദ്രനകാശിയിൽ.
ധന്യനവൻധൎമ്മശീലൻദയാപരൻ
മന്നിടദേവഭക്തനതിഥിപ്രിയൻ.
ഉന്നതവിത്തസമ്പന്നനനസൂയ-
നന്യോപകാരരതൻശംഭുസേവകൻ.
നന്ദനന്മാരുമവന്റെദാരങ്ങളു-
മന്യൂനധൎമ്മൈകവത്സലന്മാർസദാ.
ശാസ്ത്രോക്തവാരതിഥിവത്സരങ്ങളിൽ
തീൎത്ഥനിഷേവണംചെയ്യുമവർമുദാ.
തത്രലിംഗാൎച്ചനക്ഷേത്രപ്രദക്ഷിണം
ഭക്തിയോടാചരിച്ചീടുംക്രമേളകൻ.
ഇത്ഥംബഹുവത്സരംനിജപത്തനെ
മിത്രജനത്തോടുകൂടവാണീടിനാൻ.
അത്യന്തധൎമ്മിഷ്ഠനാമവൻതന്നുടെ
ചിത്തംകലുഷമായേതുംഭവിച്ചീലാ.
കാലക്രമംകൊണ്ടുതത്രകാശീപുരെ
കാലകാലന്റെപാദഭക്തോത്തമൻ.
ഭാഗുരിയെന്നപേരാമൊരുഭൂസുര-
നാഗമിച്ചീടിനാൻതത്രവാസാൎത്ഥമായ്.
ആഗമാന്തജ്ഞനവനങ്ങൊരുദിന-
മാഗതനായാൻക്രമേളകമന്ദിരെ.

ഘോരംബുഭുക്ഷിതനായവിപ്രൻപുര-
ദ്വാരിനിന്നാദരംവിനയമോടർത്ഥിച്ചാൻ.
അന്നംതരികവിശപ്പുകൊണ്ടേറ്റവു-
മിന്നുവലയുന്നുഞാനെന്നുംക്രമേളക.
എന്നിങ്ങിനെഭൂമിദേവന്റെവാക്കുകേ-
ട്ടന്നേരമേവംക്രമേളകൻചൊല്ലിനാൻ.
അന്നമിവിടെയില്ലന്യഗേഹെചെന്നു
നന്നായിരന്നുഭക്ഷിക്കമഹീസുര.
എന്നതുകേട്ടോരുനേരംദ്വിജോത്തമൻ
പിന്നെയുംദീനസ്വരേണചൊല്ലീടിനാൻ.
ധന്യനായീടുംഭവാൻകുറച്ചാകിലു-
മന്നമിനിക്കുതരികവൈകീടാതെ.
പൊന്നുംധനധാന്യമംശുകമെന്നിവ-
യൊന്നുമേവേണ്ടചോറിങ്ങുതന്നാൽമതി.
അന്യജന്മത്തിങ്കലാർജ്ജിച്ചദക്ഷതാ
തന്നാൽനിബദ്ധനായോരുക്രമേളകൻ.
മന്നിടദേവന്റെഭാഷിതംകേട്ടോ-
രുന്നതക്രോധേനഭത്സിച്ചുചൊല്ലിനാൻ.
അന്നമില്ലെന്നുചൊന്നാകിലെന്നോടിന്നു
പിന്നെയുംപിന്നെയുംയാചിപ്പതെന്തഹോ.
ദുർന്നയമേറുന്നവിപ്രാധമമമ-
മന്ദിരേനിന്നുപോയ്ക്കൊൾകസുദുർമ്മതേ.
എന്നുചൊല്ലിദ്വിജൻതന്നെപ്പിടിച്ചുട-
നൊന്നുരണ്ടടിച്ചാൻപാണികൊണ്ടവൻ.
മൂഢനായീടുംക്രമേളകൻതന്നുടെ
താഡനംകൊണ്ടുംവിശപ്പുകൊണ്ടുംതദാ.
പീഡയുംപൂണ്ടുടനേറ്റംവിവശനായ്
പേടിയോടങ്ങുവിട്ടുപോയാൻദ്വിജൻ.
അഗ്രേതുലാധാരനെക്കണ്ടവൻതന്നോ-
ടഗ്രജന്മാവുമർത്ഥിച്ചീടിനാൻതദാ.
ആക്കമോടെത്തുലാധാരനാലങ്ങതി
സൽകൃതനായോരുഭൂഗുരുബ്രാഹ്മണൻ.
വ്യഗ്രവുംതീർന്നതിവേലംമുദിതനായ്
തൽഗൃഹേവാഴുകവസിച്ചാനല്പകാലം.

പിന്നെക്രമേളകൻതാനുംമുദാനിജ-
മന്ദിരംതന്നിൽവസിച്ചാൻചിരകാലം.
അന്നുമഹാമയഗ്രസ്തനായേററവും
ഖിന്നനായമ്മണികർണ്ണീജലാന്തികെ.
പന്നഗഭൂഷണക്ഷേത്രമതിൽവെച്ചു
തന്നുടെജീവനേയുംവെടിഞ്ഞാനവൻ.
എന്നനേരംഭൈരവന്റെഗണങ്ങളിൽ
മൂന്നുപേരത്യന്തഘോരസ്വരൂപികൾ.
വന്നുപാശങ്ങളെക്കൊണ്ടുക്രമേളകൻ
തന്നെനിബന്ധിച്ചുഭൈരവൻതന്നുടെ.
സന്നിധൌകൊണ്ടുചെന്നാരവനെക്കണ്ടു
വഹ്നിപോലുജ്ജ്വലിച്ചുഗ്രരോഷത്തിനാൽ.
ദുർന്നിരീക്ഷാസ്യനാംഭൈരവനുംതദാ
തന്നുടെഭൃത്യരോടേവംനിയോഗിച്ചാൻ.
കുത്സിതകർമ്മകരണത്തിലത്യന്ത-
മുത്സാഹിയായ്ദുരിതാചാരനാമിവൻ.
ദുസ്സഹയാതനാദുഃഖങ്ങളെബ്ബഹു
വത്സരത്തോളംഭുജിക്കട്ടെസത്വരം.
ഇത്തരംഭൈരവൻതന്റെനിയോഗത്താ-
ലുദ്ധതന്മാരായഭൃത്യജനങ്ങളും.
നിത്യംക്രമേളകൻതന്നെനിയോഗിച്ചി-
തത്യന്തയാതനാദുഃഖങ്ങളിലഹോ.
യാതനാദുഃഖമൊരായിരംവത്സര-
മേതുംകുറയാതനുഭവിച്ചീടിനാൻ.
അത്രകാലംശീതമായഹ്രദത്തിങ്ക-
ലത്യന്തദുഃഖംഭുജിച്ചിതുപിന്നെയും.
കീടദേഹത്തെധരിച്ചുനിർഭക്ഷനാ-
യാടലുംപൂണ്ടുജലവിഹീനസ്ഥലെ.
ച്ചൂടുംസഹിച്ചുകൊണ്ടേറിയവത്സരം
വാടിവിശന്നുവലഞ്ഞുവസിച്ചിതു.
പിന്നെയുംശ്വാവായിമുപ്പത്തിമൂന്നാണ്ടു
മന്നിടെവാണാനതീവദുഃഖാർത്തനായ്.
പിന്നെയുംസങ്കീർണ്ണജന്മംധരിച്ചതി
ഖിന്നതപൂണ്ടുവാണാൻക്രമേളൻചിരം.

പിന്നെയവൻശൂദ്രദേഹംധരിച്ചുകൊ-
ണ്ടുന്നതദുഃഖമനവാണ്ണോരനന്തരം.
ഭൈരവന്മാരായദൂതരവൻതന്നെ
ഭൈരവസന്നിധൌകൊണ്ടുചെന്നീടിനാർ.
ഭൈരവദൃഷ്ടിയാൽത്തന്നെക്രമേളകൻ
ഘോരമാംരുദ്രപൈശാചമായൻതദാ.
മുപ്പതിനായിരംവത്സരമങ്ങിനെ
ക്ഷുൽപ്പിപാസാർദ്ദിതനായ്ചരിച്ചീടിനാൻ.
ഇത്തരമോരോദുരിതമനുഭവി-
ച്ചത്യലോട്ടുംചിരംചെന്നോരനന്തരം.
മൃത്യുഞ്ജയൻശിവൻപാൎവ്വതീവല്ലഭൻ
ഭക്തപ്രിയൻവിശ്വനായകൻശങ്കരൻ.
എത്രയുംഘോരപാപൌഘങ്ങളിൽനിന്നു
മുക്തനായോരുക്രമേളകൻതന്നുടെ.
ശ്രോത്രത്തിലമ്പോടുതാരകമാംവാക്യ-
മാസ്ഥയോടങ്ങുപദേശിച്ചരുളിനാൻ.
താരകബ്രഹ്മോപദേശാൽക്രമേളകൻ
പാരംപരാനന്ദരൂപയാംമുക്തിയെ.
യാതനായീടിനാൻവാരാണസീകൃത
പാതകത്തിൻഫലംവിചാരിക്കിലോ.
ദുസ്സഹമായതിഘോരയാംയാതനാ
നിസ്തന്ദ്രമാമ്മാറനുഭവിച്ചീടണം.
ഇത്ഥംഭൃഗുവചനംകേട്ടനന്തരം
ചിന്തമോദേനമുനികൾചോദിച്ചിതു.
അത്യത്ഭുതമിച്ചരിതംഭൃഗോമുനി-
സത്തമഞങ്ങടെവാക്കുകേൾക്കേണമേ.
നാനാവിധങ്ങളായുള്ളദേഹങ്ങളെ-
ദ്ദീനത്വമാൎന്നുധരിച്ചുക്രമേളകൻ.
താനതിഭൈരവയാതനാദുഃഖങ്ങ-
ളൂനമൊഴിഞ്ഞുഭുജിച്ചോരനന്തരം.
ആനന്ദരൂപകൈവല്യംഗമിച്ചന്നു
ദീനപ്രിയഭവാൻചൊന്നതുകാരണം.
മനമെഞങ്ങൾക്കശങ്കയുണ്ടായതു
നൂനംഭവാൻതീൎത്തരുളീടുകവേണം.

ഘോരമഹാപാപിയെന്നങ്ങിരിക്കിലും
വാരാണസിപുരെമൃത്യുഭവിച്ചെങ്കിൽ.
പാരാതെമോക്ഷപദംഗമിച്ചീടുമെ-
ന്നീരണംചെയ്യുന്നുഭവാനിന്നിപ്പോൾ.
നേരെമറിച്ചിക്രമേളകൻതന്നോട
പാതവായുള്ളകഥയാലെതൾചെയ്തു·
ഇത്തരമുള്ളോരുഞങ്ങടെസംശയം
സാദരംതീർത്തരുളീടേണംഭവാൻ.
ശിഷ്ടരാകുംമുനിമാരുടെഭാഷിതാ
കേട്ടനേരംഭൃഗുതാനരുൾചെയ്തു.
കേട്ടാലുമെങ്കിലോനിങ്ങൾക്കസംശയ-
മൊട്ടുമേവേണ്ടാമുനിസത്തമന്മാരെ.
ഒട്ടുഗ്രധർമ്മമെന്നാകിലുംശങ്കകൈ-
വിട്ടുപോംവണ്ണംപറയാംശ്രവിച്ചാലും.
ചേലോടറിഞ്ഞുംസ്വയമറിയാതെയും
സ്ഥൂലമായുള്ളോരുയാതൊരുപാതകം.
വാരാണസിയിൽവെച്ചാർജ്ജിതമാകുന്നി-
തോരാതതിന്റെഫലംഭുജിച്ചീടുവാൻ.
ഭൈരവാജ്ഞാവശാലോരോവിധങ്ങളായ്
പാരാതയോനിജങ്ങളാംദേഹങ്ങൾ.
ധാരണംചെയ്തതിൽപാതകസംഖ്യയ-
മേറിയകാലംഭുജിച്ചൊടുങ്ങീടുകിൽ.
താരകേശാങ്കിതമൌലിയാമീശന്റെ
താരകബ്രഹ്മോപദേശംനിമിത്തമായ്.
പാരമാനന്ദകൈവല്യംഗമിക്കുമെ-
ന്നാരണന്മാരധരിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ
പന്നഗഭൂഷണാവാസമാംകാശിയിൽ
നിന്നുചെയ്തുള്ളൊരുപാപത്തിനോർക്കിലോ.
ഉന്നതമായുള്ളയാതനയൊന്നുതാൻ
തന്നെപ്രധാനമെന്നങ്ങറിഞ്ഞീടുവിൻ.
യാമ്യമായീടുംനരകംവിശേഷിച്ചു
സാമ്യമില്ലാതുള്ളയാതനാദുഃഖങ്ങൾ.
ചെമ്മേപിശാചയോനിജങ്ങളാംദേഹങ്ങൾ
നിർമ്മായമങ്ങുധരിച്ചുഭുജിക്കേണം.

ആകയാലീശപുരെമഹത്തായതി-
യാതനാഭോഗപ്രദമായപാതകം.
ചെയ്യരുതാരുമെ ചെയ്യീടിലത്യുഗ്ര-
മായുള്ളരുദ്രപൈശാചമാംനിൎണ്ണയം.
ഇങ്ങിനെകേട്ടനേരംഭൃഗുതന്നോടു
തിങ്ങിനമോദാൽമുനികൾചോദിച്ചിതു.
മംഗലാത്മാവെഭഗവൻഭൃഗുമുനെ
ഞങ്ങളൊന്നുണ്ടുചോദിക്കുന്നിതിന്നിയും.
അത്രകാശീപുരെവാഴുംജനങ്ങൾക്കു
സത്വരംമോക്ഷംകരസ്ഥമെന്നുള്ളതും.
ചാൎത്താലതിദുൎല്ലഭംതന്നെയെന്നതു
തീൎത്തുചൊല്ലീടാമസംശയംമാമുനെ.
പാതകംചെയ്യാതെകാശീപുരത്തിക-
ലേതൊരുമനുഷ്യന്മാരുള്ളതോൎക്കിലൊ.
വാക്യമെവംകേട്ടനേരംഭൃഗുതാനു-
മാകമ്രമോദമുനിമാരോടരുൾചെയ്യും
നീക്കമില്ലാനിങ്ങൾചൊന്നതുസത്യമെ-
ന്നോൎക്കനുഞാനിന്നിയുംകെട്ടുകൊള്ളുവിൻ.
മിക്കതുംപാപമുണ്ടാമെന്നിരിക്കിലു-
മക്കാശിയിൽവെച്ചുതന്നാകൃതമായ.
ദുഷ്കൃതംഗംഗാദിതീൎത്ഥജലങ്ങളിൽ
മുഖ്യമാംസ്നാനാദിയെക്കൊണ്ടുമാദരാൽ.
മുക്കണ്ണലിംഗാൎച്ചനാദികളെക്കൊണ്ടു-
മക്കന്മഷംനശിച്ചീടുമസംശയം.
പിന്നെയറിയാതെചെയ്തുള്ളപാപവും
തന്നറിവാൽചെയ്യുമല്പമാംപാപവും.
പന്നഗഭൂഷണനാംവിശ്വേശ്വരാൎച്ചനാൽ-
ത്തന്നെനശിച്ചുപോയിടുംമുനികളെ.
മന്ദാകിനീസ്നാനലിംഗാൎച്ചനാദിക-
ളൊന്നുമുപാൎജ്ജിതമായതില്ലെങ്കിലോ.
ഉന്നതമാംമഹാപാതകസംഗവും
പിന്നെയുപപാതകത്തിൻസമൃദ്ധിയും.
എന്നിവയൊരവസന്ദിഷ്ടയാതനം
തന്നെയനുഭവിക്കേണംചിരകാലം.

സ്ഥൂലപാപംകാശിതന്നിൽനിന്നാർജ്ജിച്ച
പാലവേയന്യത്രപോയ്മൃതനാകിലൊ.
സങ്കല്പകോടികളെക്കൊണ്ടുമേതുമെ
തൻകിൽബിഷംനശിച്ചീടുകയില്ലല്ലൊ.
നിത്യയാത്രാവിധികൊണ്ടുനശിച്ചപൊ-
മത്യന്തസൂക്ഷ്മപാപംധരിച്ചീടുവിൻ.
മന്ദാകിനിയിലുഷഃകാലമജ്ജനം
പിന്നെമദ്ധ്യാഹ്നെമണികർണ്ണികയിലും.
മജ്ജനംചെയ്തുടൻവിശ്വേശ്വരനെയും
ധൂർജ്ജടീകാന്തയാംപാർവ്വതീതന്നെയും.
ഉദ്ദീപ്തനാംഢുണ്ഡിരാജനെയുംപുന-
രദ്ദണ്ഡപാണിയേയുംഭൈരവനെയും.
നിത്യവുംകാശിയിൽപൂജചെയ്തീടിലോ
സത്വരംസൂക്ഷ്മപാപംനശിക്കുംദൃഢം.
ഇത്തരംയാത്രാപരനായ്സ്വധർമ്മത്തി-
ലത്യന്തനിഷ്ഠനാംയാതൊരുത്തൻസദാ.
തത്രകാശ്യാംവസിക്കുന്നിതവന്നുടൻ
മുക്തിസിദ്ധിച്ചീടുമില്ലൊരുസംശയം.
ഇത്തരംമാമുനിശ്രേഷ്ഠൻഭൃഗുമുനി
സത്തമന്മാരോടരുൾചെയ്തതാദരാൽ.
ശ്രദ്ധയാകേൾക്കയുംചൊൽകയുംചെയ്കിലോ
സിദ്ധിക്കുമാനന്ദമാംപദമേവനും.
മൃത്യുഞ്ജയവിശ്വനായകശങ്കര
ഭക്തപ്രിയകരുണാംനിധേഗോപതേ.
മുഗ്ദ്ധേന്ദുചൂഡമുകുന്ദാദിപൂജിത
മിത്രാത്മജാന്തകശംഭോവൃഷദ്ധ്വജ.
കാത്യായനീമണവാളനിരന്തരം
കാത്തുകൊൾകെന്നിരുന്നുകിളിപ്പൈതലും.

ശ്രീകാശിമാഹാത്മ്യം ദ്വിതീയാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

—*—

തൃതീയാദ്ധ്യായം.

ശാരികാകുലശിരോരത്നമായ്വിളങ്ങുന്ന
ചാരുഭാഷിണിബാലേചാരവേ വരികെടോ.
പേരെഴുംവാരാണസീമാഹാത്മ്യമിന്നുംകേൾപ്പാൻ
പാരമാഗ്രഹംവളൎന്നീടുന്നുമനതാരിൽ.
ശീലകച്ഛേവംകേട്ടുപൈങ്കിളിമകൾതാനും
പാരാതെയുരചെയ്താളത്യന്തംമോദത്തോടെ:
ലോമശാദികളായതാപസേന്ദ്രന്മാർഭൃഗു
മാമുനിയോടുചോദ്യംചെയ്താർപിന്നെയുമേവം
പാൎവ്വതീസാന്നിദ്ധ്യത്താൽസ്വധൎമ്മിഷ്ഠന്മാരുടെ.
സൎവ്വപാപവുംസദാനാശിപ്പിക്കുന്നതായി
സ്വൎന്നദീജലകണൌഘങ്ങളാൽശീതളമാം
പന്നഗാഭരണന്റെമന്ദിരംമഹാരമ്യം.
ഏറ്റവുംകണ്ണിന്നമൃതരസമാംകാശിതന്റെ
യേറ്റമാംമാഹാത്മ്യത്തെസ്സൎവ്വദാകേട്ടാകിലും.
ചൊല്കമേതൃപ്തിഭവിക്കുന്നതില്ലാകയാലെ
മുറ്റുമിന്നിയുമതരുൾചെയ്യേണംദയാനിധേ.
സത്തമന്മാരാംമുനിമാരുടെഗിരംശ്രവി-
ച്ചുത്തരംഭൃഗുമുനിപുംഗവനുരചെയ്താൻ.
ശ്രദ്ധയാശങ്കവിട്ടുകാശിതന്മാഹാത്മ്യത്തെ-
യെത്രയുംസ്ഥിരബുദ്ധ്യാകേട്ടുകൊള്ളുവിനെങ്കിൽ.
അത്യന്തംപുരാതനമാകിയോരിതിഹാസ-
മത്രഞാനുരചെയ്യാംമുന്നംകേട്ടതുപോലെ.
പാൎത്തലേപുരാസുപൎവ്വാവെന്നപേരായൊരു
പാൎത്ഥിവൻസോമവംശംതന്നിലുണ്ടായിരുന്നു.
ക്ഷാത്രമാംധൎമ്മമാൎഗ്ഗംപിഴച്ചീടാതെനിജാ-
മാത്യഭൃത്യാചാൎയ്യപുത്രാദിസമ്പത്തിയോടും.
ദ്വാദശാക്ഷൌഹിണീശനായിട്ടുമവൻനിത്യം
മോദേനനിജരാജധാനിയിൽവാഴുംകാലം.
നായാട്ടുതന്നിലതിയായമോഹേനഭൂമീ
നായകൻസ്വല്പജനചരന്മാരോടുംചേൎന്നു.
സത്വരഗതിയാകുമശ്വത്തിന്മുകളേറി
യത്യൎത്ഥംഘോരമായകാനനംപ്രവേശിച്ചാൻ.

ബാണാസനത്തിൽനിന്നങ്ങുൾസൃഷ്ടങ്ങളായീടും
ശോണിതഭോജനങ്ങളാകിയശരങ്ങളാൽ.
ഹരിണീസങ്കുലങ്ങളാംഹരിണൌഘങ്ങളേയും
കരിണീയുക്തന്മാരാംകരിവീരന്മാരേയും.
മഹിഷവരാഹാദിമൃഗസംഘങ്ങളേയും
സഹസാകൊന്നുകൊന്നുനടന്നുവനാന്തരെ.
വാജിതൻവേഗത്തിനാലാവനംതന്നിൽനിന്നു
രാജാവുമന്യവനംപ്രാപിച്ചാനതിവേഗാൽ.
ചാരന്മാരവനീശൻതന്നെക്കാണാഞ്ഞുഖേദാൽ
പാരംതെരാജ്യംനോക്കിഗ്ഗമിച്ചുവാണീടിനാർ.
വീരനായീടുംസുപർവ്വാവുമാകാനനത്തിൽ
പാരാതെവിശ്രാന്തനായ്നടക്കുംദേശാന്തരെ.
നൂതനപത്മാസ്യമായത്യന്തംനിർമ്മലമായ്
ചേതോമോഹനമതായ്സ്മിതകൈരവാഢ്യമായ്.
മത്തലോലംബകുലാളകസംശോഭിതമാ-
യത്യന്തംഹംസീനാദമധുരമായിപ്പിന്നെ.
നിത്യവുംകാമോത്സുകമായതിപ്രസന്നമായ്
വർത്തിച്ചീടിനനിജകളത്രമെന്നപോലെ.
തത്രകണ്ടിതുനൃപൻനല്ലോരുസരോവര-
മെത്രയുംകൌതുഹലംപൂണ്ടുനില്ക്കുന്നനേരം.
ചിത്തജകാന്തയായരതിതാനന്യയായ
മൂർത്തിയെപ്രാപിച്ചപോലത്യന്തംസുന്ദരിയായ്.
എത്രയുംകൃശോദരിയായ്നിജസഖീജന
യുക്തയായ്ചടുലായതാക്ഷിയായ്മനോജ്ഞയായ്.
താരുണ്യപുഷ്പിതാപാംഗോത്തുംഗജാലങ്ങളെ
പ്പാരംവഹിയായിഹാരാഢ്യവക്ഷോജയായ്.
തത്തീരദേശേമന്ദവായുശീതളതരെ
നിസ്തുല്യാനന്ദത്തോടുംകേളീലോലുപയായി.
താരാനായകതുല്യവദനാംബുജയായ
നാരീരത്നത്തെക്കണ്ടാനന്നേരംനരവീരൻ.
വാരിജാക്ഷിമാർദ്രുതംദർശനമാത്രത്താലെ
പൂരുഷന്മാരെപ്പാരംമോഹിപ്പിക്കുന്നുവല്ലൊ.
അങ്ങിനെയുള്ളനാരീമണിയെക്കണ്ടുനൃപ
പുംഗവൻതാനുംചിത്തേനചോദിച്ചാനേവം.

നല്ലാരിൽമണിശരച്ചന്ദ്രസങ്കാശാനനേ
കല്യാണിഭവതിയാരാകുന്നുമനോഹരേ.
മല്ലാക്ഷികിന്നരിയാദേവിയോപന്നഗിയാ
നല്ലോരു വനശ്രീയോഗന്ധർവ്വനാരിതാനോ.
ചൊല്ലുകമടിയാതെകേൾപ്പാൻഞാനഹന്നെങ്കി-
ലുല്ലാസംവളരുന്നുചഞ്ചലതരാപാംഗി.
ഇത്തരംസുപർവ്വാവിൻവാക്കുകൾകേട്ടനേരം
മുത്തണിമുലയാളുമീവണ്ണമുരചെയ്താൾ.
പ്രത്യർത്ഥികുലവനദഹനൻമഹാധീരൻ
കീർത്തിമാൻവിശാലനെന്നാഖ്യനാംനൃപൻതന്റെ.
പുത്രിഞാൻചന്ദ്രികയെന്നാകുന്നുമമനാമ-
മിത്രത്തോളവുംപരിണീതയല്ലറിഞ്ഞാലും.
നിസ്തുലഗുണഗണയുക്തനാംഭവാനാരെ-
ന്നത്രചൊല്ലീടാമെന്നാൽകേൾപ്പാനാഗ്രഹിക്കുന്നു.
ഉത്തമനായഭവാനേതുമേമടിയാതെ
സത്വരംമമപാണിഗ്രഹണംചെയ്തുകൊൾക.
മത്തകാശിനിമണിതന്നുടെവാക്കുകേട്ടു
പൃത്ഥ്വീശൻതാനുംപുനരവളോടേവംചൊന്നാൻ.
പാർത്ഥിവനായസുപർവ്വാവുഞാനീനാട്ടിനാ-
യത്രവന്നിതുവനംതന്നിലെന്നറികെടോ.
ഉത്തമേനീയിന്നന്യപരിണീതയല്ലെന്ന-
തത്രഞാനറിയുന്നിതെന്നാലുമിതുകേൾനീ.
നിന്നുടെതാതൻവിശാലാവനീശപരൻനിന്ന-
ത്തന്നാകിൽവഴിപോലെസവീകരിച്ചീടാമല്ലോ.
അന്യഥാചെയ്വതുംയോഗ്യമല്ലെടൊബാലെ
കന്യാദാനത്തിലധികാരവുംതാതനെല്ലോ.
എന്നതുകൊണ്ടുവിശാലാഖ്യഭൂപാലൻനിന്നെ-
സ്സുന്ദരിമണേമമനൽകട്ടേധർമ്മത്തോടും.
മന്നവൻതന്റെഗിരമീവണ്ണംകേട്ടനേരം
കന്നൽനേർമിഴിതാനുംനൃപനോടേവംചൊന്നാൾ.
എന്നുടെതാതൻഭവാൻതനിക്കുധർമ്മത്തോടു-
മെന്നെനൽകീടുകെന്നതുണ്ടാകയില്ലനൂനം.
മുന്നമേചെയ്തസത്യംവെടികയില്ലാതാത-
നെന്നുമേക്ഷത്രധർമ്മനിശ്ചലചിത്തനല്ലോ.

കാന്താരവിന്ദാനനതാന്തന്നുടെവാക്കുകേട്ടു
സ്വാന്തമോദേനഭൂപവീരനുംചോദിച്ചിതു.
എന്തെടോവിശാലരാജൻതന്റെസത്യമതു-
മെന്തിനായ്ക്കൊണ്ടിതേവംചെയ്യുന്നതെന്നതുമെല്ലാം.
ദന്തിഗാമിനീമണേചൊല്ലീടുകിക്കാര്യത്തി-
ലന്തരമെന്ന്യെതാനെചൊല്വൻഞാനാകുംവണ്ണം.
ഭൂവരൻതന്റെവാക്യമീവണ്ണംകേട്ടനേരം
ഭാവമോദേനനാരീമണിയുമുരചെയ്താൾ.
പാർവ്വതീപതിയായവിശ്വനായകൻതന്നി-
ക്കാവാസമായിട്ടുണ്ടുകാശിയെന്നൊരുപുരി.
കേവലംമോക്ഷഫലപ്രാപ്തിസാധനമതു
ദേവന്മാരാലുമേറ്റംദുർല്ലഭമറികെടോ.
അവിടെക്കുണ്ഡധരനെന്നൊരുരാജാവുണ്ടു-
ങ്ങവനേററവുംശ്രീമാൻധർമ്മാത്മാമഹാബലൻ.
അവനീശനാംകുണ്ഡധരനുംമമതാത-
സവിധംപുക്കുയാചിച്ചീടിനാനൊരുദിനം.
ധരണീപതികുലരത്നമേവിശാലമേ
തരികതവപുത്രിയാകിയചന്ദ്രികയെ.
ഗിരമിങ്ങിനെകേട്ടനേരത്തുമമതാതൻ
തരസാകുണ്ഡധരൻതന്നോടുചൊല്ലീടിനാൻ.
തരികയില്ലാമമപുത്രിയെബ്ഭൂപാനുഞാൻ
ത്വരിതംഗമിച്ചാലുംനൃപതേകുണ്ഡധര.
മമതാതന്റെവാക്യമിങ്ങിനെകേട്ടുപാരം
മമതയോടുമർത്ഥിച്ചീടിനാൻപുനരപി.
ബഹുധാപ്രാർത്ഥിച്ചോരുഭൂപതിക്കൈയിക്കൊണ്ടു
മഹിതനായതാതൻകൊടുത്തീലെന്നെടോ.
സഹിതംസാധിയാഞ്ഞുകുണ്ഠിതനായ്നിജ-
ഗൃഹമുൾപ്പുക്കുകുണ്ഡധരനുംവാണശേഷം.
നരവീരനാംമമജനകൻതന്നെക്കണ്ടു
പറവാൻപലപലദുർവ്വചസ്സുകളെയും
ഉരചെയ്യിച്ചിതുസ്വപുരോഹിതൻതന്നെ
തരസാപുരോഹിതൻതാതനെക്കണ്ടുചൊന്നാൻ.
ധരണീപതേകുണ്ഡധരനാംനൃപൻനിന്നോ-
ടുരചെയ്യുവാൻചൊന്നവാക്കുകൾകേട്ടുകൊൾക.

നിന്നുടെകന്യകയാംചന്ദ്രികാതന്നെഞാനും
നിന്നോടുബഹുതരംവഴിപോലൎത്ഥിച്ചിട്ടും.
തന്നതില്ലതിക്ഷുദ്രനാകിയഭവാനെന്നാ-
ലിന്നുഞാൻഭൃത്യാമാത്യബന്ധുക്കളോടുംനിന്നെ.
കൊന്നുടൻതവപുത്രിയാകിയചന്ദ്രികയെ
മന്ദമെന്നിയെകൊണ്ടുപോരുവനെന്നുനൂനം.
എന്നേവംപുരോഹിതൻതന്നുടെവാക്കുകേട്ടു
മന്നവനായമമതാതനുമരുൾചെയ്തു.
ഉന്നതപാപശീലനാകിയകുണ്ഡധരൻ
തന്നോടുപറകെടൊവിപ്രപുംഗവഭവാൻ.
ദുൎന്നയവാരിരാശിയാകിയനിനക്കുഞാ-
നെന്നുടെപുത്രിതന്നെനൽകുകയില്ലനൂനം.
അന്യനാമൊരുവരൻതന്നെസ്സിദ്ധിച്ചീലെന്നാ-
ലിന്നുമൽപുത്രീപരിണീതയല്ലാതെതന്നെ.
സന്നിധൌചിരംവസിക്കട്ടെഞാനൊരുവനു
നന്ദിനീതന്നെക്കൊടുക്കേണമെന്നിരിക്കിലൊ.
ഒന്നുഞാൻനിന്നെസ്സമരാങ്കണേഭൃത്യാമാത്യ-
രൊന്നിച്ചുവധിച്ചുടൻകാശിയിൽവെച്ചുതന്നെ.
ചന്ദ്രികതന്നെദ്ദാനംചെയ്യുന്നതുണ്ടുനൂന-
മെന്നുടെവാക്യമെന്നുമസത്യമായ്വന്നിടാ.
എന്നിവണ്ണമെചൊല്ലിയയച്ചാൻപുരോഹിതൻ
തന്നെയുമെൻതാതനെന്നറിഞ്ഞാലുംഭവാൻ.
മന്നവന്മാരായിട്ടുമിവൎക്കുവൈരംതമ്മിൽ
വന്നതിനുള്ളഹേതുവേവമെന്നറിഞ്ഞാലും.
ഉന്നതമായസൈന്യാതന്നുടെസമതത്താ-
ലെന്നുമേരണ്ടുപേൎക്കാതോൽവിയുമില്ലയേതും.
സമരംഘോരമായിട്ടെപ്പൊഴുതുണ്ടാകുന്നു
സമഭാവമായ്ത്തന്നേകാണുന്നിതപ്പൊഴെല്ലാം.
അമരിൽജയാജയമവൎക്കുസിദ്ധിയാതെ
ശമവുംപൂണ്ടുവാണിടുന്നിതങ്ങിരുവരും.
എന്നതുകൊണ്ടുപറയുന്നുഞാൻനരപതെ
തന്നീടുകില്ലാഭവാൻതനിക്കിന്നെന്നെത്താതൻ.
എന്നെനീപരിഗ്രഹിച്ചീടേണംവിശേഷിച്ചും
കന്യകാമാൎക്കുള്ളാധിയറിയുമല്ലൊഭവാൻ.

സുന്ദരീരത്നമവളെല്ലാമെപറഞ്ഞിട്ടും
മന്നവൻതന്റെവാക്യത്തെത്തെല്ലുമേകൈക്കൊണ്ടീലാ.
പിന്നെയുമന്നരവരനവളെസ്സാമോക്തിയാൽ
നന്നായാശ്വസിപ്പിച്ചുചൊല്ലിനാൻനയത്തോടെ.
തന്വിമാർമൌലേബാലശീതാംശുഫാലേബാലേ
ഖിന്നതവേണ്ടാലവലേശവുംമനക്കാമ്പിൽ.
എന്നോടുകൂടിപ്പോന്നുകൊണ്ടാലുംതവതാതൻ
തന്നുടെസവിധത്തിലേത്തുമേമടിയാതെ.
ധന്യനാംവിശാലനെക്കണ്ടുടൻവേണ്ടപോലെ
യിന്നുഞാനാചരിച്ചുകൊള്ളുവൻമനോഹരേ.
എന്നരച്ചെയ്തുഭൂപൻചന്ദ്രികയോടുംകൂടി-
ച്ചെന്നുകണ്ടിതുവിശാലാഖ്യനാംനരേന്ദ്രനെ.
തന്നുടെരാജധാനിതന്നിലാഗതനായ
ചന്ദ്രവംശനായസുപർവ്വാവിനെക്കണ്ടു.
വന്നോരുമോദത്തോടുംപൂജിച്ചുവിധിപോലെ
യുന്നതസിംഹാസനംതന്നിലങ്ങിരുത്തിനാൻ.
പിന്നെയസ്സുപർവ്വാവാംഭൂപതിവീരനോടു
നന്ദിപൂണ്ടുരചെയ്താനനന്തരംവിശാലനും.
ചന്ദ്രവംശാലങ്കാരഭൂതനാകിയഭവാൻ
തന്നാൽഞാൻസനാഥനായ്വന്നിതിന്നറിഞ്ഞാലും.
എങ്ങുനിന്നിപ്പോളിവിടെക്കുവന്നതുംപിന്നെ
സ്സംഗതിയെന്തെന്നതുമരുളിച്ചെയ്തീടേണം.
ഇങ്ങിനെവിശാലരാജൻതന്റെവാക്കുകേട്ടു
തിങ്ങിനമുദാപറഞ്ഞീടിനാൻസുപർവ്വാവും.
ഞാനൊരുദിനംനായാട്ടിങ്കലുള്ളോരുമോഹാൽ
കാനനദേശത്തിങ്കൽസഞ്ചരിച്ചീടുന്നേരം.
മാനസതുല്യമായീടുന്നോരുസരോവര-
സ്ഥാനത്തുവെച്ചുഭവൽപുത്രിയെക്കണ്ടീടിനേൻ.
മാനസംതന്നിലേറ്റംകൌതുകംമുഴുക്കയാൽ
മാനിനീരത്നമായിവിളങ്ങുംചന്ദ്രികയെ.
മാനനീയനാംഭവാൻതന്നോടുയാചിപ്പാനായ്
ഞാനിഹവന്നീടിനേനിപ്പോളെന്നറിയുക.
മേദിനീപതേപുത്രീതന്നെനീവിധിപോലെ
മോദമോടെനിക്കുനൽകീടുകമടിയാതേ.

സാദരംസുപർവ്വാവിൻവാക്യങ്ങളേവംകേട്ടു
നീതിമാൻവിശാലനുമീവണ്ണമുരചെയ്താൻ.
ഭൂതധാത്രിയിൽഭവാൻതനിക്കുതുല്യനായി-
ട്ടേതൊരുനൃപൻതാനുമില്ലതുകൊണ്ടുഞാനും.
പ്രീതിസംയുതംഭവാൻതനിക്കുമെയ്യാണ്ടുതന്ന
കാതരാക്ഷിയാംമമപുത്രിയെനൽകീടുവൻ.
ധൂർത്തനായിടുംകണ്ഠധരനെഭൃത്യമിത്രാ-
മാത്യസംയുതംസമരാങ്കണംതന്നിൽവെച്ചു.
മിത്രാപുത്രാലയത്തിന്നയച്ചശേഷംമമ-
പുത്രിയെവാരാണസീപുരിയിൽവെച്ചുപിന്നെ.
ബന്ധുസമ്മോദംവേൾപ്പിച്ചീടുവനെന്നുമുന്നേ
സത്യംചെയ്തിരിക്കുന്നുഞാനെന്നുധരിച്ചാലും.
ശക്തിമാനാകുംഭവാൻതന്നുടെസഹായത്താൽ
ദുഷ്ടനാംകണ്ഠധരനെക്കൊന്നിട്ടുടൻ.
ഉത്തമനായഭവാൻതനിക്കുപുത്രിതന്നെ
ച്ചിത്തസന്തോഷത്തോടെനൽകീടാമെന്നുനൂനം;
ഭൂമീശനായവിശാലൻതന്റെവാക്കുകേട്ടു
ധീമാനാംസുപർവ്വാവുമീവണ്ണമുരചെയ്താൻ.
സോമനേർമുഖിയായചന്ദ്രികാതന്നെയിപ്പോൾ
സാമോദംനൽകീടുകനമുക്കുമഹീപതേ.
പിന്നെഞാനരക്ഷണംകൊണ്ടുടൻകണ്ഠധരൻ
തന്നെനിഗ്രഹിച്ചീടാമില്ലസംശയമേതും.
മന്നവനായസുപർവ്വാവുതൻവാക്കുകേട്ടു
പിന്നെയുംവിശാലഭൂപാലകനുരചെയ്താൻ.
കന്യകാദാനംചെയ്തീടേണമെങ്കിലോകാശി
തന്നിൽവെച്ചല്ലാതെഞാൻചെയ്കയില്ലൊരിക്കലും.
മന്ദമെന്നിയെതത്രഗമിക്കഭവാൻമമ
ചന്ദ്രികാതന്നെവേട്ടുകൊള്ളുകവൈകീടാതെ.
മേദിനീശനാംവിശാലൻപറഞ്ഞതുകേട്ടു
മോദേനസുപർവ്വാവുമീവണ്ണംചോദ്യംചെയ്താൻ.
ഭൂതലെവാരാണസിയാകിയപുരിക്കെന്തൊ-
രാധിക്യംകാണുന്നുനീചൊല്ലുകവഴിപോലെ.
ഹേതുവെന്തയിടെവെച്ചാത്മജാദാനംചെയ്വാൻ
ചേതസാകല്പിതമെന്തെന്നതുമുരചെയ്ക.

ജാതകൌതുകാസ്സുപൎവ്വാവുതൻവാക്യംകേട്ടു
പ്രീതനാംവിശാലനുമീവണ്ണംചൊല്ലീടിനാൻ.
വേദങ്ങൾപോലുംകാശിസാമൎത്ഥ്യംചൊല്ലീടുവാ-
നേതുമേസമൎത്ഥങ്ങളാകയില്ലറികെടൊ.
ധൎമ്മിഷ്ഠന്മാരാമവരവിടെച്ചെയ്യുന്നതു
നിൎമ്മായമനന്തമാംഫലദമായ്വന്നീടും.
ക്ഷുൽകൃശനെന്നാകിലുംനീചനെന്നിരിക്കിലു-
മക്കാശീപുരംതന്നിൽവസിച്ചീടുന്നപുമാൻ.
മുക്തിയാംകന്യാവരിച്ചീടുകനിമിത്തമാ-
യെത്രയുംപവിത്രനായ്ശ്രേഷ്ഠനായ്ഭവിച്ചീടും.
അന്യദിക്കിങ്കൽവസിക്കുന്നവൻസധൎമ്മിഷ്ഠ-
നെന്നല്ലാസാൎവ്വഭൌമൻതന്നേയെന്നിരിക്കിലും.
മന്നിതിൽഗൎഭവാസയോഗ്യനാകയാലവ-
നെന്നുമെശ്രേഷ്ഠനായിബ്ഭവിക്കയില്ലനൂനം.
മൂറകിസ്സംസാരമായീടുന്നസമുദ്രത്തി-
ന്നൂറാമായീടുംതരംഗാവലീസംഗതികൾ.
ഏറാവുംഭീതന്മാരായ്ശാസ്ത്രചിന്തകന്മാരാം
കുറാമാറുള്ളമുനിശേഖരന്മാർസഹോദരം.
ചെറാനേരവുമവിമുക്തത്തെമോചിക്കുന്നി-
ല്ലുറമില്ലവിമുക്തമാഹാത്മ്യമുരചെയ്‌വാൻ.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻനിജദേഹനാശത്തോളവും
പൂതമാമവിമുക്തംതന്നിൽവാഴുന്നിതെന്നാൽ.
മോദമോടവൻജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴുംമൂന്ന്യ-
യാതനെന്നാലുംവിശ്വനാഥൻതാൻരക്ഷിച്ചീടും.
ദുൎസ്ഥനെന്നാകിലുമൊരുവൻകാശീവാസ-
മോരാതെചെയ്യാനുള്ളിലാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ.
സാരനാമവൻധൎമ്മനിഷ്ഠനാംദ്വിജേന്ദ്രന
നേരോടെധനധാന്യവസ്ത്രഭാജ്യാദികളെ.
ചാരംശ്രദ്ധയാദാനംചെയ്തുതിമോദത്തോടും
പാരാതെസേവിച്ചീടിലനന്തംഫലമുണ്ടാം.
യാതൊരുമൎത്ത്യൻവാരാണസിയാംപുരിതന്നിൽ
വീതരാഗദ്വേഷനാംബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠൻതന്നെ.
സാദരംവസിപ്പിക്കുന്നാകിലുമവൻതന്റെ
മേദുരമായദുഷ്ടസംസാരബന്ധംതന്നെ.

ഭൂതനായകൻപരിച്ഛേദിക്കമായതുകൊ-
ണ്ടതൊരുപ്രകാരവുംദൂരസ്ഥനെന്നാകിലും.
പൂതനാമവൻഭൂസുരേന്ദ്രനെക്കാശിതന്നിൽ
സാദരംവസിപ്പിച്ചുകൊള്ളേണംമോക്ഷാർത്ഥമായ്.
മണികർണ്ണികാതന്നിൽമജ്ജനംചെയ്യോരിക്കൽ
ഫണിഭൂഷനാംവിശ്വനാഥനെദ്ദർശിക്കിലോ.
ഗുണവാന്മാരാമവർക്കില്ലെല്ലാംഗർഭവാസ-
മണുനേരവുംപിന്നെയെന്നോർക്കനേരവതെ.
ഉത്തരദിഗ്വാഹിനിപാവനീമന്ദാകിനീ
മുക്തിദാതീർത്ഥകോടിശതസംയുതാപുണ്യം.
അത്യർത്ഥമവ്യാകൃതജലസംയുതാദേവീ
നിസ്തുല്യാദ്ഭുതൗഘനാശിനീജഹ്നുസുതാ.
പുഗനാംജാതിവൃക്ഷജാതശോഭയെസ്സദാ
മൃത്യുനാശനമഹാക്ഷേത്രത്തിന്നുളവാക്കി.
വർത്തിച്ചീടുന്നുവാരാണസിയാംപുരിതന്നിൽ
നിത്യവുമെന്നുധരിച്ചീടുകനൃപോത്തമ.
സർവ്വനിർജ്ജരന്മാരുംസർവ്വഗന്ധർവ്വന്മാരും
സർവ്വദാസർവ്വകർമ്മസമൃദ്ധിസിദ്ധിപ്പാനായ്.
ശർവ്വാണീകാന്തനായവിശ്വനായകൻതന്നെ
നിർവ്വാദംവിധിപോലെസേവിച്ചീടുന്നുവല്ലോ.
ശ്വേതകിയെന്നുപേരാംഭൂപാലേശ്വരൻമുന്നം
ചേതസിഭക്തിയോടുമായിരംസംവത്സരം.
ഭൂതേശനായവിശ്വനാഥനെസ്സേവചെയ്തു
മോദിപ്പിച്ചിതുയാഗസിദ്ധിക്കായനന്തരം.
നീലലോഹിതൻനൃപവീരനാംശ്വേതകിയെ-
ക്കൈലാസാചലസ്ഥാനേവസിപ്പിച്ചിതുപിന്നെ.
കാലാരിതന്നെക്കുറിച്ചവിടെനൂറുവർഷം
ചാലവേതപസ്സുചെയ്തീടിനാൻശ്വേതകിയും.
ഭൂതധാത്രീശൻതന്റെതപസാസന്തുഷ്ടനാം
ഭൂതിഭൂഷണൻദുർവ്വാസാവിനെനിയോഗിച്ചാൻ.
ശ്വേതകിതന്റെയജ്ഞസിദ്ധിക്കായമ്മുനീന്ദ്രൻ
പ്രീതിയോടദ്ധ്വരത്തെച്ചെയ്യിച്ചാൻവിധിപോലെ.
മന്നിതിലേവംഭൂതയാകിയവാരാണസീ
തന്നെച്ചൊല്ലുന്നുസിദ്ധിക്ഷേത്രമെന്നതുംപിന്നെ.

മന്നവതപഃക്ഷേത്രംമുക്തിക്ഷേത്രമെന്നേവം
മൂന്നുനാമങ്ങളുരചെയ്യുന്നുമഹാജനം.
എന്നതുമൂലംഭവാനസ്സൊണ്ടുചന്ദ്രികയെ-
ദത്തന്നീടവേണമെങ്കിലവിടെവെച്ചല്ലാതെ.
ഇന്നുഞാൻമറിച്ചൊന്നുചെയ്തീടുകയില്ലാന്യന-
മെന്നുടെപുത്രിയായിവിളങ്ങുംചന്ദ്രികയിൽ.
മന്നവകൌതുഹലമുണ്ടെന്നാകിലിക്കാലം
ധന്യനാംഭവാൻവാരാണസിയിൽചെല്ലുന്നുവേഗം.
ദുർന്നയനായകുണ്ഡധരനെന്നുള്ളാളിന്നു
സൈന്യസംയുതംവധിച്ചീടുകവൈകീടാതെ.
ഇത്തരംവിശാലവാക്യംകേട്ടുസുപർവ്വാവു-
മുത്തരമുരചെയ്താനെങ്കിലോവൈകീടാതെ.
ധൂർത്തനാംകുണ്ഡധരൻതന്നെഞാൻവധിച്ചീടാം
ചിത്തസംശയംവേണ്ടാകണ്ടാലുംനരപതെ.
ശക്തനാംസുപർവ്വാവുമീവണ്ണമുരചെയ്തു
സത്വരംപ്രതിജ്ഞയുംചെയ്താനന്നതെവേണ്ടു.
പിന്നെയസ്സുപർവ്വാവാംനൃപനംദൂതന്മാരെ-
ത്തന്നുടെരാജ്യത്തിനായയച്ചാനതുനേരം.
ചെന്നുടൻദൂതന്മാരുംസുപർവ്വരാജൻതന്റെ [ൻ.
സൈന്യനാഥനാംപ്രിയംവദൻതന്നെക്കണ്ടുചൊന്നാ
മന്നവനായസുപർവ്വാവുതൻനിയോഗത്തെ-
സ്സൈന്യപാലകകേട്ടുകൊള്ളുകവഴിപോലെ.
മന്ദമെന്നിയെകുണ്ഡധരനായിട്ടുംനൃപൻ
തന്നോടുയുദ്ധത്തിനായ്ഗമിച്ചീടേണമിപ്പോൾ.
എന്നതുകൊണ്ടുഭവാൻസർവ്വസൈന്യങ്ങളോടും
വന്നീടവേണംവിശാലൻതന്റെപുരംതന്നിൽ.
എന്നേവമുള്ളസുപർവ്വാവുതൻനിയോഗത്ത-
യൊന്നൊഴിയാതെയറിയിച്ചിതെന്നറിഞ്ഞാലും.
തന്നുടെസ്വാമിയാകുംസുപർവ്വാവിന്റെവാക്യാ
സൈന്യനായകൻതാനുംകേട്ടുടനതിദ്രുതം.
പിന്നെത്തൻഭടന്മാരെയയച്ചുസൈന്യമെല്ലാം
തന്നുടെസമീപത്തുവരുത്തിയതുനേരം.
ഉന്നതഗജരഥാശ്വപാദികളോടുംപുന-
രൊന്നിച്ചദ്വാദശാക്ഷൗഹിണിസൈന്യങ്ങളോടും.

സന്നദ്ധോദ്ധന വിശാലൻതന്റെ നഗരത്തെ-
ച്ചൂഴന്നു ചെന്നിതു സൈന്യനാഥനാം പ്രിയാശപനും
മന്നിടമെങ്ങും പരന്നർണ്ണവംപോലെവരും
സൈന്യമൊക്കെയും കണ്ടുനേരത്തു സുപർവ്വാവും.
നന്ദിപൂണ്ടതുളിച്ചുയ്ക്കീടിനാൻ വിശാലനോ-
ടിന്നിനിക്കാലം വൃഥാ കളഞ്ഞീടരുതേതും.
ഭൂമീന്ദ്രനായ സുപർവ്വാവുതൻ ഗിരം കേട്ടു
സാമോദം വിശാലനും തന്നുടെ സൈന്യങ്ങളെ.
താമസമെന്ന്യെ വരുത്തീടിനാൻ സേനയോടും
ധീമാനാം സുപർവ്വാവിനായ്ക്കൊണ്ടു ദാനം ചെയ്താൻ.
സോമനേർമുഖിയായ ചന്ദ്രികയോടുംകൂടി
ശ്രീമാനാം വിശാലനും സത്വരം പുറപ്പെട്ടാൻ.
സീമയില്ലാതെയുള്ള വാഹിനീസംഘത്തോടും
കാമിനീരത്നമായ ചന്ദ്രികയോടും ചേർന്നു.
ഭീമമാം ചാപശരാദ്യായുധജാലത്തോടും
ഭൂമീനായകൻ വിശാലൻതാനും സുപർവ്വാവും.
കാമനാശനനായ വിശ്വനായകൻതന്റെ
ധാമമാവാം കാശിരാജ്യം പുക്കിതു ഘോഷത്തോടും.
വിഷ്ണുപാനട്ടങ്ങമാരെല്ലാരും മഹാഘോഷം
കേട്ടുടൻ കുണ്ഡധരനാകിയ നൃപേന്ദ്രനും.
പെട്ടന്നു ചെന്നു നോക്കുംനേരത്തരിപുസൈന്യം
കോട്ടതൻ ചുററും നിറഞ്ഞങ്ങു നില്പതും കണ്ടാൻ.
പുഷ്ടരോഷേണ സ്വപക്ഷസൈന്യനാലും പ്രപ-
ന്നൊട്ടുമേ മടിയാതെ യുദ്ധത്തിനൊരുമ്പെട്ടാൻ.
പിന്നെയസ്സുപർവ്വാവാം നൃപനും കുണ്ഡധര-
മന്നവൻതന്നെ വധിച്ചീടുവാനതിവേലം.
സന്നദ്ധനായിത്തന്റെ സൈന്യത്താൽ കുണ്ഡധരൻ
തന്നുടെ പുരം നിരോധിച്ചിതു നാലുപാടും.
ഇങ്ങിനെ കുണ്ഡധരൻതാനുമസ്സുപർവ്വാവും
തിങ്ങിനവൈരാൽ നിജ സൈന്യങ്ങളുറപ്പിച്ചു.
സംഗരം ഘോരമായിത്തുടങ്ങും നേരം ദേവ-
സംഘത്തോടൊരുമിച്ചു ദേവനായകൻതാനും.
വ്യോമയാനത്തിലേറിത്തന്നുടെ ഗുരുവോടും
വ്യോമദേശത്തുവന്നു നിന്നിതു യുദ്ധം കാണ്മാൻ.

ഗന്ധൎവ്വയക്ഷകിന്നരാപ്സരോഗണങ്ങളും
ബന്ധുരഗാത്രിമാരാംസൎവ്വേശ്യാജനങ്ങളും.
അന്തരിക്ഷാന്തേഘോരസംഗരംകണ്ടുകൊണ്ടുവാ-
നന്തമ്മോദേനവന്നുനിറഞ്ഞോരനന്തരം.
ഇന്ദ്രനുംബൃഹസ്പതിയാകിയഗുരുതന്നെ
വന്ദിച്ചുകാശീവൃത്തമറിവാൻചോദ്യംചെയ്താൻ.
യുദ്ധഭൂമിയിൽത്യക്തജീവന്മാരായീടുന്ന
യോദ്ധാക്കന്മാരെയെല്ലാംകൊണ്ടങ്ങുപോയീടുവാൻ.
ബദ്ധമോദേനവിമാനങ്ങളിൽവാണീടുന്നോ-
രപ്സരസ്സുകളുടെസംഘത്തെക്കണ്ടീലയോ.
ശുദ്ധമാനസഗുരോഭഗവൻവാചസ്പതേ
സിദ്ധിയെന്തിവൎക്കെന്നതരുളിച്ചെയ്യേണമേ.
വൃത്രനാശനന്തന്റെവാക്യമിങ്ങിനെകേട്ടു
ചിത്തമോദേനബൃഹസ്പതിയുമരുൾചെയ്തു.
ചിത്തജസന്ദീപനസാധനങ്ങളായ്മുനി-
സത്തമചിത്തസമ്മോഹനകാരണങ്ങളാം.
മുത്തണിമുലമാരായീടുന്നോരിവരുടെ
മുഗ്ദ്ധനേത്രാന്തതരംഗങ്ങളിക്കാശീപുരെ.
മൃത്യുനാശനനായവിശ്വനായകൻശിവൻ
തത്വാനുഭവമുപദേശിക്കനിമിത്തമായ്.
ശസ്ത്രസന്ത്യക്തപാപന്മാരായിമരിക്കുന്ന
യോദ്ധാക്കന്മാരിൽവൃഥാഫലങ്ങളായവത്രെ.
സുന്ദരിമാരായീടുമപ്സരസ്ത്രീകളുടെ
മിന്നുന്നവിമാനങ്ങളൊക്കെയുംയോദ്ധാക്കളാൽ.
ശൂന്യങ്ങളായിത്തന്നെഭവിക്കുംയഥാഗത-
മിന്നുപോകേണമിവരില്ലസംശയമേതും.
പാൎവ്വതീകാന്താവാസമായീടുമിക്കാശിയിൽ
സൎവ്വഥാമൃതന്മാരായീടുകിലവരെല്ലാം.
നിൎവ്വാണലക്ഷ്മീപരിസേവിതന്മാരാകയാൽ
സൎവ്വദാഭോഗാകുലമാനസമാരായീടും.
ഗീൎവ്വാണനാരിമാരാമിവൎക്കിങ്ങിനെപിന്നെ-
ക്കേവലമവരുടെസംഗമംസിദ്ധിപ്പതും.
ബ്രഹ്മാദികീടാന്തമായുള്ളോരുശരീരിക-
ളിമ്മഹാക്ഷേത്രെവെച്ചുമൃത്യുവെപ്രാപിച്ചാകിൽ.

വെണ്മതികലാചൂഡൻതാനവരുടെകർണ്ണേ
നിർമ്മായംതാരകാഖ്യമക്ഷരംജപിച്ചീടും.
പിന്നെയങ്ങവർക്കൊരുസംസാരദുഃഖമെന്നും
വന്നുകൂട്ടുകയില്ലെന്നറികശതക്രതോ.
അന്യദിക്കിങ്കൽവെച്ചുമൃതന്മാരായോർക്കിഹ
നന്നായിശ്രാദ്ധകർമ്മമാചരിക്കുന്നാകിലൊ.
പിന്നെയങ്ങവരീശസ്ഥാനമാംകൈലാസാദ്രി
തന്നിലമ്പോടുജനിച്ചീടുമെന്നറികെടൊ.
പന്നഗാഭരണനാംഭഗവാൻമഹാദേവൻ
തന്നുടെദേവിയായപാർവ്വതിയോടുംകൂടി.
അന്ത്യനംജന്തുക്കൾക്കുമുക്തിയെക്കൊടുപ്പാനായ്
വന്നിഹവാരാണസീക്ഷേത്രത്തിൽവാണീടുന്നു.
അത്രസംഗരമദ്ധ്യയാതൊരുയോദ്ധാക്കന്മാ-
ർശസ്ത്രസംപാതത്താലെജീവനെവിടുന്നുവോ.
മുക്തിഗന്മാരാമവരപ്സരസ്സുകളുടെ
നേത്രഗോചരന്മാരായ്ഭവിക്കയില്ലയല്ലൊ.
വിസ്തരിച്ചേവംപറയുന്നതെന്തിന്നുഞാനു-
മത്യന്തംസംക്ഷേപിച്ചുചൊല്ലുവൻദേവപതെ.
മൃത്യുനാശനക്ഷേത്രെമൃതന്മാരായോരെല്ലാം
സച്ചിദാനന്ദബ്രഹ്മഭാവത്തെപ്രാപിക്കയാൽ.
അച്യുതാഗ്രജനായനിന്നുടെനേത്രങ്ങൾക്കും
നിശ്ചയംഗോചരന്മാരാകയില്ലവർനൂനം.
ജീവനാംഗുരുതന്റെഭാഷിതമേവംകേട്ടു
ദേവേന്ദ്രൻതാനുമാശ്ചര്യാനന്ദസമേതനായ്.
ദേവസുന്ദരീസംഘാതന്നുടെപ്രയത്നവും
കേവലംവൃഥാഫലമെന്നതുമോർത്തീടിനാൻ.
വീരനായീടുംസുപർവ്വാധിപനോടനന്തരം
നേരിട്ടാൻകുണ്ഡധരൻസേനയോടുപേതനായ്.
പാരിടമെല്ലാമിളകീടുമാറവർതമ്മിൽ
പോരതിഭയങ്കരമാംവണ്ണംചെയ്തീടിനാർ.
വാരണരഥതുരഗാദിപത്തികൾതമ്മിൽ
ഘോരമാംവണ്ണംയുദ്ധംതുടങ്ങിയതുനേരം.
പാരെല്ലാമേററംപൊടികൊണ്ടഥമറയുന്നു
വാരിധിജലമെല്ലാമിളകിമറിയുന്നു.

സൂൎയ്യദേവനുംമേഘംതന്നുള്ളിൽമറയുന്നു
വീരന്മാരായുള്ളവർധൈൎയ്യേണനിന്നീടുന്നു.
ഭീരുക്കളായുള്ളവർപേടിച്ചുമണ്ടീടുന്നു
പോരതിൽമരിപ്പവർകൈവല്യംപ്രാപിക്കുന്നു.
നാരദൻവീണാഗാനംചെയ്താരാംരസിക്കുന്നു
ചോരകളോരോനദിപോലെയങ്ങൊലിക്കുന്നു.
വാരണാശ്വങ്ങൾകൈകാലററുവീണീടുന്നു
തേരുകൾപൊടിഞ്ഞവനീതലേപതിക്കുന്നു.
മന്നവനായകുണ്ഡധരനുംസുപൎവ്വാവു-
മന്യനൊഘോരമേവാസമരംചെയ്യുന്നേരം.
ഉത്തമവീൎയ്യനായസുപൎവ്വാഖ്യൻതാൻസൈന്യ-
മന്നേരംകുണ്ഡധരൻതന്നുടെസൈന്യങ്ങളെ.
ഒന്നൊഴിയാതെ കൊന്നുഭൂമിയിൽവീഴ്ത്തീടിനാൻ
മന്യുവൎദ്ധിച്ചുനൃപവീരനാംസുപൎവ്വാവും.
ചെന്നുടൻകുണ്ഡധരഭൂപനെപ്പിടിപെട്ടു
തന്നുടെകരവാളാലറുത്താനവൻതല.
പിന്നെയങ്ങമാത്യന്മാർതമ്മെയുംകുണ്ഡധരൻ
തന്നുടെനന്ദനന്മാർതമ്മെയുംകൊന്നീടിനാൻ.
എത്രയുംശക്തനായസുപൎവ്വാതാനുമേവം
ശത്രുവൃന്ദത്തെയെല്ലാംനിഗ്രഹിച്ചോരുശേഷം.
സത്വരംകുണ്ഡധരൻതന്നുടെപദംതന്നിൽ
പൃത്ഥ്വീപാലകനാക്കിവാഴിച്ചാൻവിശാലനെ.
സന്തുഷ്ടനായവിശാലൻതാനുമനന്തരം
തൻതനൂജയായുള്ളചന്ദ്രികതന്നെത്തദാ.
നല്ലൊരുസുമുഹൂൎത്തകാലേകല്യാണംചെയ്തു
കല്യനാംസുപൎവ്വാവിനായ്ക്കൊണ്ടുനൽകീടിനാൻ
മല്ലനേൎമിഴിയായചന്ദ്രികതാനുംനിജ
വല്ലഭനോടുംചേൎന്നുപാരമാസ്സിളങ്ങിനാൾ.
ചൊല്ലെഴുംവിശാലഭൂപൻതന്നോടനന്തരം
മുല്ലാസമോടുയാത്രപറഞ്ഞുസുപൎവ്വാവും.
വല്ലഭയോടുംനിജസൈന്യങ്ങളോടുംചേൎന്നു
തെല്ലുമേവൈകാതെതന്നഗരംപ്രവേശിച്ചാൻ.
നല്ലാരിൽമണിയായചന്ദ്രികയോടുംചേൎന്നു
സല്ലീലംസുഖിച്ചുവാണീടിനാൻസുപൎവ്വാവും.

ചൊല്ലിനേനേവംകാശിമാഹാത്മ്യമുത്തമം
കല്യാണപ്രദംദുരിതൌഘനാശനംപുണ്യം.
നല്ലപോലിതുപഠിച്ചീടിലുംകേട്ടീടിലു-
മല്ലലൊക്കയുംതീൎന്നുപുണ്യവുംവൎദ്ധിച്ചീടും.
ധന്യരാംമുനിവരന്മാരേനിങ്ങൾക്കുകാശി
തന്നുടെമാഹാത്മ്യത്തെക്കേൾപ്പാനാഗ്രഹമുള്ളിൽ.
ഉന്നുന്നുണ്ടെന്നാകിലന്യയാമൊരുകഥ
യിന്നിയുംചൊല്ലാംസാവധാനമായ്ക്കേട്ടുകൊൾവിൻ.
മുന്നമുണ്ടായാൻമിഥിലാപുരേജനകനെ-
ന്നുന്നതഗുണഗണസമ്പന്നനായനൃപൻ.
യാജ്ഞവല്ക്യനാംമുനിതന്നുപദേശത്തിനാൽ
പ്രാജ്ഞനാംനൃപൻമോക്ഷോപായത്തെഗ്രഹിച്ചുടൻ.
ചിത്തസംശയമെല്ലാംവെടിഞ്ഞുപൂൎണ്ണാത്മാവായ്
തത്വാനുഭവപരിപൂൎണ്ണനെന്നിരിക്കിലും.
ജന്മസാംസാരമറാംദുഷ്പാരമെന്നുകണ്ടു
തൻമനസ്സിങ്കലതിദുഃഖംപൂണ്ടൊരുദിനം.
മുക്തിമാൎഗ്ഗോപദേശംചെയ്വാനായ്നൃപൻമുനി
സത്തമനായയാജ്ഞവല്ക്യനോടുരചെയ്താൻ.
എന്തൊരുകൎമ്മംകൊണ്ടാണഖിലജന്തുക്കൾക്കും
സാദരംമോക്ഷംഭവിച്ചീടുന്നുമഹാമുനെ.
അതിനെസ്സൎവ്വതത്വവേദിയാംഭവാനുടെ
മതിയിലറിയുന്നിതെങ്കിലോചൊല്ലീടേണം.
സംസാരനാശഹേതുഭൂതമാംയാതൊന്നിനെ
സ്സംസാരവിത്താംബ്രഹ്മനിഷ്ഠനാലുക്തമായോ.
ദുൎല്ലഭമെത്രുസൎവ്വതാപസന്മാൎക്കുംകൂടി-
ക്കില്ലില്ലാമനതാരിലോൎത്തുകാണുമ്പോൾപിന്നെ
ചൊല്ലീടേണമോഭാഗലുബ്ധന്മാരായീടുന്ന
വല്ലാത്തൊരജ്ഞന്മാരായുള്ളവരുടെകഥാ.
ജനകൻതന്റെവാക്യമീവണ്ണംകേട്ടനേരം
ഘനകൌതുകത്തോടെയാജ്ഞവല്ക്യനുംചൊന്നാൻ.
നല്ലൊരുമോക്ഷമാൎഗ്ഗംകേൾപ്പാനിച്ഛിക്കയാലെ
നല്ലതുഭവിച്ചീടുംനിനക്കുമഹീപതേ.
ചൊല്ലേറീടുന്നമുനിസത്തമന്മാൎക്കുംകൂടി
ദുൎല്ലഭമെല്ലാംഭവാൻചൊന്നസാധനംപിന്നെ.

തെല്ലുമെമതിയിങ്കൽവിജ്ഞാനവിവേകാദി-
യില്ലാതെയുള്ളമൂഢക്കെങ്ങിനെസിദ്ധിക്കുന്നു.
സാധനസമ്പത്തിയെക്കൂടാതെഭക്തിയെയി-
ല്ലൊരുവനുംഭവനാശമെന്നറിഞ്ഞാലും.
സാധനസമ്പത്തിയെന്തെവിടെനിന്നെങ്ങിനെ
സാധിപ്പതെന്നുകേട്ടീടേണമെങ്കിലൊചൊല്ലാം.
അഗജാപതിസ്ഥാനമാകിയകാശിയെന്നു
സുഗരീയസിയായനഗരീശോഭിക്കുന്നു.
ധരണീപതേതത്ര സാധനസമ്പത്തിയും
മരണംഹേതുവായിമോക്ഷവുംഭവിക്കുന്നു.
ശ്രീകശീതന്നിലുള്ളതീൎത്ഥസ്നാനത്താൽത്തന്നെ
ഏകാന്തംമനശ്ശുദ്ധിഭവിക്കുമെന്നുനൂനം.
കൈവല്യംജന്തുക്കൾക്കുനൽകുവാനായിത്തന്നെ
ശൎവ്വാണികാന്തനായവിശ്വനായകൻഹരൻ.
കേവലംവാരാണസീക്ഷേത്രത്തിലനുദിന-
മാവാസംചെയ്യുന്നിതെന്നറികനഘപാത്മജ.
വിശ്വനാഥാഖ്യമായദിവ്യമാംശിവലിംഗം
വിശ്വമോഹനമാകുമക്ഷേത്രേവിളങ്ങുന്നു.
ഭക്തിയോടതിന്റെദൎശനംകൊണ്ടുതന്നെ
തത്വജ്ഞാനൈകനാശകരമാംപാപമെല്ലാം.
സത്വരംനശിച്ചുപോംപുണ്യവുംവദ്ധിച്ചിടും
ചിത്തെസംശയമതിന്നേതുമെയുണ്ടാകൊല്ലാ.
മാനമത്സരരാഗദ്വേഷകാമക്രോധാഹങ്കാര
ഹീനരായ്മരമഹംസന്മാരാമവർനിത്യം.
ജ്ഞാനലോചനംകൊണ്ടുവിശ്വനാഥാഖ്യലിംഗ-
മാനന്ദമോടെദൎശിച്ചീടുന്നുനരപതേ.
കോടിസൂൎയ്യേന്ദുവിദ്യുത്സന്നിഭംലോകവ്യാപ്ത-
മീടെഴുമിന്ദ്രിയങ്ങളങ്ങിന്നമതീതമായ്.
നിത്യമായ്നിരഞ്ജനമായ്നിരവദ്യമായോ-
രുത്തമലിംഗംമുക്തിദാനാൎത്ഥംവിളങ്ങുന്നു.
യാതൊരുലിംഗത്തിന്റെശോഭയാലനാരത-
മാദിത്യദേവൻതാനുംചന്ദ്രനുമഗ്നിതാനും.
താരകങ്ങളുംവിദ്യുത്തുകളുംഗ്രഹങ്ങളും
പാരമാംവണ്ണംശോഭിച്ചീടുന്നുനരപതേ.

രവിചന്ദ്രാഗ്നിവിദ്യുൽഗ്രഹതാരങ്ങളുടെ
ഛവിലിംഗത്തെപ്രകാശിപ്പിപ്പാൻമതിയല്ലാ.
ഈവണ്ണമുള്ളവിശ്വനാഥാഖ്യമഹാലിംഗം
കൈവല്യപ്രദംവിളങ്ങീടുന്നുകാശിതന്നിൽ.
അങ്ങിനെയുള്ളമഹാലിംഗത്തെദ്ദൎശിപ്പോൎക്ക
മംഗലമായമോക്ഷംസിദ്ധിക്കുമസംശയം.
അവിടെബ്രഹ്മാത്മകശിവലിംഗങ്ങളോത്താ-
ലവധിയില്ലാതെയുണ്ടറികനൃപോത്തമ.
തത്തല്ലിംഗങ്ങളുടെദൎശനാൎച്ചനാദികൾ
ഭക്ത്യാചെയ്കിലോമനശ്ശുദ്ധിയുംപ്രാപിച്ചിട്ടും.
വിശ്വനായകൻതന്റെദക്ഷിണഭാഗത്തിങ്കൽ
ശശ്വച്ചിന്മയിയായവാപിയുമൊന്നുണ്ടല്ലോ.
തത്തോയസേവനത്താൽത്തന്നേകേവലംപര
തത്വവുമകതാരിലുദിക്കുമറിഞ്ഞാലും.
ഉത്തമന്മാരായുള്ളമുനികളൃഷികളു-
മദ്ധ്വരകൎമ്മപരാങ്മുഖന്മാരായിത്തന്നെ.
ചിത്തമോദേനമോക്ഷംസുലഭമെന്നതോൎത്തു
തത്രൈവനിത്യംസുഖത്തോടേവാണരുളുന്നു.
ഒട്ടൊഴിയാതെയുള്ളമുനികൾയാഗാദിയെ
വിട്ടുതത്രൈവസദാവാസമായോരുശേഷം.
സ്രഷ്ടാവുമദ്ധ്വരാദികൎമ്മവിച്ഛിത്തിയറി-
ഞ്ഞൊട്ടേറവിചാരംപൂണ്ടവിടെച്ചെന്നുപിന്നെ.
തുഷ്ട്യാസായുതംപത്തുവാജിമേധത്തെച്ചെയ്തു
വിഷ്ടപനാഥൻതന്നെസ്സേവിച്ചുവഴിപോലെ.
വിശ്വസൃക്കൃതങ്ങളാമശ്വമേധങ്ങളാലെ
വിശ്വനായകൻതാനുമത്യന്തംസംപ്രീതനായി.
പുഷ്കരോത്ഭവൻതന്റെമുമ്പിലൻപോടുവന്നു
പുഷ്കരശരാരിയുമിവണ്ണമരുൾചെയ്തു.
കേൾക്കെടോപത്മയോനേനിനക്കുവേണ്ടുംവര-
മാക്കമോടിപ്പോൾതരുന്നുണ്ടുഞാൻചൊല്ലീടുക.
ശങ്കരൻതന്റെവാക്യമീവണ്ണംകേട്ടനേരം
പങ്കജഭവൻതാനുമേവമങ്ങുണൎത്തിച്ചാൻ.
ഭഗവൻമഹാദേവവിശ്വനായകവിഭോ
നിഗമാത്മകഗൌരീനായകകേട്ടീടേണം.

സൎവ്വമാമുനികളുംയാഗാദികൎമ്മംവിട്ടു
സൎവ്വദാവേദപാഠശാലികളായിട്ടിപ്പോൾ.
നിൎവ്വാണമൊന്നിൽത്തന്നെവാഞ്ഛപൂണ്ടനുദിനം
സൎവ്വേശഭവൽക്ഷേത്രമാകിയകാശിതന്നിൽ.
നിൎവ്യഥംവന്നുവസിച്ചീടുന്നുഭവൽപ്പാദ-
മവ്യാജഭക്തിപൂൎവ്വംസേവിച്ചുനിരന്തരം.
യാഗഭാഗങ്ങളില്ലാഞ്ഞാദിതേയന്മാരേറ്റം
ശോകംപൂണ്ടതിക്ഷീണന്മാരായ്വന്നിതുവിഭോ.
ഗീൎവ്വാണന്മാരേററവുംക്ഷീണരായ്ഭവിക്കയാ-
ലുൎവ്വിയിൽമുന്നെപ്പോലെവൎഷവുമില്ലാതെയായ്.
വൃഷ്ടിയില്ലായ്കയാലേസമസ്തപ്രജകളു-
മൊട്ടേറക്ഷുധാൎത്തരായത്യന്തംദുഃഖിക്കുന്നു.
ഇത്തരംത്രിഭുവനപ്രളയമടുത്തതാ-
യത്രസംഭവിച്ചിരിക്കുന്നിതുപശുപതേ.
ഇങ്ങിനെയുള്ളലോകനാശത്തെനീക്കീടേണ-
മംഗജാരാതേസമസ്തശങ്കരകാരുണ്യാബ്ധേ.
ലോകങ്ങൾക്കേതുംനാശംകൂടാതെയിരിപ്പാനായ്
ലോകനായകനീതിയുണ്ടാക്കിച്ചമക്കേണം.
ധാതാവുതന്റെവാക്യമേവംകേട്ടോരുനേരം
ഭൂതേശൻതാനുംസൎവ്വലോകോപകാരാൎത്ഥമായ്.
ചേതസിപാരംചിന്താപരനായ്ബ്രഹ്മനോര-
മേതുമേയിളകാതെവസിച്ചോരനന്തരം.
വേധാവുതന്നെനോക്കിയരുളിച്ചെയ്തീടിനാൻ
ഭൂധരാത്മജാകാന്തനാകിയവിശ്വേശ്വരൻ.
ജ്ഞാനമാൎഗ്ഗൈകപരന്മാരായമുനിജനം
മാനസശുദ്ധ്യാമമക്ഷേത്രത്തെത്തന്നെയല്ലൊ.
വേദത്തെക്കൊണ്ടുംസേവിച്ചീടുന്നുമോക്ഷാൎത്ഥമായ്
സാദരംവിധിനിഷ്ഠാരഹിതന്മാരായ്സദാ.
പിന്നെയെന്തിഹമമസാമൎത്ഥ്യമിതിനെന്തൊ-
ന്നന്യഥാചെയ്തീടുന്നതെങ്ങിനെപത്മയോനേ.
കാശിയിലിതുകാലപൎയ്യന്തംരോഗാദിയു-
മാശയേരാഗദ്വേഷലോഭമോഹാദികളും.
പൈശുന്യംക്ഷുധാഭയംവിഷയാത്മകമായ
ക്ലേശംകാൎപ്പണ്യാവികാരംതഥാലോലപത്വം;

കലഹമെന്നിത്യാദിയാകിയമഹാദോഷം
പലവുമുണ്ടവയൊന്നുമിവിടെയുണ്ടായ്വരാ.
ഉല്പലയോനേമമസ്മരണാലിദ്ദോഷങ്ങ-
ളെപ്പേരുംനശിച്ചുപോമെന്നറിഞ്ഞാലുംഭവാൻ.
കാമവിത്താദികൾകൊണ്ടിവരേവരുംമമ
മായമെന്നിയേപ്രീതികരന്മാരറികെടോ.
ഇങ്ങിനെവിശ്വസ്തന്മാരാകിയോരിവരെങ്ങു-
നെങ്ങിനെവിധിയിങ്കൽമോഹിപ്പിക്കുന്നതോർത്താൽ.
ഇത്തരമെന്നാകിലുംനിർജ്ജരഹിതാർത്ഥമായ്-
ക്കർത്തവ്യമായതെല്ലാമിവിടെച്ചെയ്തിടുവൻ.
മുന്നംനാമൊരോന്നുരചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
കന്നൽനേർമിഴിതന്റെരൂപത്തെധരിച്ചുടൻ.
മുന്നിലങ്ങാവിർഭവിച്ചീടിനാൾമൃത്യുതാനു-
മുന്നതക്രോധാൽമൃത്യുതാനിവളെന്നുഭവാൻ.
ചൊന്നപ്പോളതൃപ്തിയിൽകരഞ്ഞുമൃത്യുതാനും
നിന്നിതങ്ങസ്മൽപുരോഭാഗത്തിലവളുടെ.
നേത്രത്തിൽനിന്നങ്ങുളവാകിയസലിലത്തെ-
സ്സത്വരംപാണികളാൽധരിച്ചീടിനാൻഭവാൻ.
ഉല്പലയോനേനിന്നാലജ്ജലമശേഷവും
കല്പിതമായീതഹോലോകായുഃക്ഷയാർത്ഥമായ്.
ഘോരമാംമൃത്യുനേത്രസംഭൂതജലകണ-
മോരോരോദോഷരൂപമായിഹഭവിക്കട്ടെ.
ചിലഭാഗങ്ങൾരാഗദ്വേഷാദിരൂപങ്ങളായ്
ചിലഭാഗങ്ങൾമഹാവ്യാധിരൂപങ്ങളായി.
ചിലഭാഗങ്ങൾവിഘ്നരൂപങ്ങളായിട്ടേവം
പലമാതിരിദോഷരൂപങ്ങളായിടട്ടേ.
ഇങ്ങിനെയോരോവിഘ്നജാലങ്ങൾകൊണ്ടുമുനി
പുംഗവന്മാരുംസ്വധർമ്മങ്ങളെവെടിഞ്ഞുടൻ.
ഇങ്ങുവാഴുവാൻസുഖമേതുമില്ലെന്നോർത്തു
തങ്ങൾതങ്ങൾക്കുള്ളോരുവാസത്തെപ്രാപിച്ചീടും.
ഏവമുള്ളോരുവിഘ്നമേതുമേഗണിക്കാതെ
ഏവരെന്നാലുമത്രവസിച്ചീടുന്നാകിലോ.
കൈവല്യമവർക്കതിവിദ്രുതംലഭിച്ചീടും
നൈവസന്ദേഹമെന്നുധരിക്കകമലജ.

ദേവദേവനാംവിശ്വനായകനേവംവിധാ-
ത്താവിനോടരുളിച്ചെയ്യുന്നദ്ധ്യാനവുംചെയ്യാൻ.
ജനസംരക്ഷണാൎത്ഥിയാകിയധാതാവിനാൽ
വിനയത്തോടുമേവംപ്രാൎത്ഥിതനായദേവൻ.
കനിവോടേവമുള്ളനിയമത്തെയുമെല്ലാം
മനസിനിരൂപിച്ചുകല്പിച്ചിതപ്പോൾതന്നെ.
ശ്രീമതിയായകാശീക്ഷേത്രവാസികളായ
മാമുനിമാരാമവർതമ്മുടെചിത്തങ്ങളിൽ.
കാമവുംപ്രമാദവുംലോഭവുമാലസ്യവും
രാഗവുംമാത്സൎയ്യവുംദ്വേഷവുംസാദ്ധ്വസവും.
സീമയില്ലാതെവന്നുവൎദ്ധിച്ചിതക്കാലം
ശ്രീമഹാദേവൻതന്റെ വൈഭവമത്യത്ഭുതം.
ചിലരന്നേരംവൃഥാചിന്താചപലരായീടിനാർ
ചിലരേററവുംവൃഥാഭീതന്മാരായീടിനാർ.
ചിലരേററവുംദ്രോഹപരന്മാരായീടിനാർ
ചിലരേററവുംലീലാപരന്മാരായീടിനാർ.
ചിലരേററവുംകാമപരന്മാരായീടിനാർ
ചിലരേററവുംമാത്സൎയ്യോപേതന്മാരായിതു.
ഏവമുള്ളോരശേഷവ്യാകുലന്മാരാമവ-
രേവരുംപരസ്പരമരുളിച്ചെയ്യാരേവം.
ഘോരങ്ങളായവിഘ്നജാലങ്ങൾനമുക്കിഹ
നേരിട്ടുവന്നുവൎദ്ധിച്ചീടുന്നുമേല്ക്കുമേലെ.
ഏകാന്തംമോക്ഷമത്രസുലഭമെന്നാകിലും
രാഗദ്വേഷാദിയസ്മച്ചിത്തത്തെബ്ബാധിക്കുന്നു.
രാഗാദിദോഷമുളവാകിലോമഹാപാപം
വേഗേനവന്നുവൎദ്ധിച്ചീടുമെന്നറിയേണം.
മുപ്പുരവൈരിക്ഷേത്രമായീടുമിവിടെവെ-
ച്ചല്പമെന്നാലുംപാപംകൃതമായെന്നാകിലോ.
തപ്പാതെയതുവടബീജമെന്നതുപോലെ
കെല്പോടുവളൎന്നതിമഹത്തായ്വരുമല്ലോ.
ആകയാലന്യത്രപോയവാസം ചെയ്തുകൊണ്ടു
ചെയ്കനാംയാഗാദികൎമ്മങ്ങളെവിധിപോലെ.
യാഗാദികൎമ്മാവഴിപോലേനാമനുഷ്ഠിക്കി-
ലേകാന്തമന്തഃകരണത്തിനുംശുദ്ധിവരും.

ചിത്തസംശുദ്ധിഭവിച്ചീടിലോപരമാൎത്ഥ
തത്വവുംശോഭിച്ചീടുംമുക്തിയുംസിദ്ധിച്ചീടും.
ഇത്തരംവിചാരിച്ചുമുനികളെല്ലാവരു-
മുത്തമകാശീക്ഷേത്രംവെടിഞ്ഞുപോയീടിനാർ.
ആയതുനിമിത്തമായവനീപതേകാശ്യാം
മായംമോഹിതന്മാൎക്കുമുക്തിദുൎല്ലഭയല്ലോ.
സംസാരാരണ്യബന്ധത്തിങ്കൽനിന്നുൎവ്വീപതേ
പുംസാംമോചനമല്ലോംമുക്തിയെന്നുരെക്കുന്നു.
മന്നവശ്രവിച്ചാലുമവിമുക്തത്തെക്കുറി-
ച്ചന്യയാമൊരുകഥാചൊല്ലീടാംവഴിപോലെ.
മുന്നമാദിത്യദേവൻപറഞ്ഞുകേട്ടവണ്ണം
നിന്നോടുചൊല്ലാംസാവധാനേനകേട്ടുകൊൾക.
വേദത്തെയദ്ധ്യയിപ്പാനാദിത്യസവിധേഞാൻ
സാദരംവാണീടുന്നകാലമന്നൊരുദിനം.
താരാനായകധവളദ്യുതിയായീടുന്ന
സാരസോത്ഭവപുത്രൻനാരദമുനീശ്വരൻ.
പാരാതെവീണാഗാനംചെയ്തതിമോദത്തോടും
സൂൎയ്യദേവന്റെസവിധത്തിങ്കൽവന്നീടിനാൻ.
നാരദമുനീന്ദ്രനെക്കണ്ടതിസന്തോഷേണ
സൂൎയ്യനുംയഥാവിധിപൂജിച്ചുചോദിച്ചിതു.
കുത്രനിന്നിപ്പോളിങ്ങുവരുന്നുമഹാമുനെ
കൎത്തവ്യമത്രമയാചൊല്ലീടുകെന്തെന്നതും.
ഇത്തരംസൂൎയ്യൻതന്റെഭാഷിതംകേട്ടനേരം
ചിത്തമോദേനമുനിവൎയ്യനുമേവംചൊന്നാൻ.
മാൎത്താണ്ഡദേവഭവാനോടൊന്നുചോദിപ്പാനാ-
യത്രഞാൻവന്നേനെന്നുധരിക്കവഴിപോലെ.
തത്വമായ്നിശ്ചയിച്ചുചൊല്ലേണമതുസൎവ്വ-
സത്വാന്തൎയ്യാമിയല്ലോസന്തതംഭവാൻവിഭോ.
ഭൂമിപാലേന്ദ്രനായമരുതൻചെയ്തുള്ളോരു
ഗോമേധസത്രെബഹുവിപ്രരുംമുനിമാരും.
ആഗതരായോരവരേവരുംകൂടിയോരോ
ലോകമോഹനകഥാപ്രസംഗംചെയ്തീടിനാർ.
സാധുവാംകഥാപ്രസംഗത്തിന്റെമദ്ധ്യേമോക്ഷ-
സാധനകഥാപ്രസംഗംതദാഭവിച്ചിതു.

അന്നേരം തത്രത്യന്മാരാകിയ മുനികളു-
മൊന്നൊഴിയാതെയുള്ള ഭൂദേവവരന്മാരും.
ഇന്ദുശേഖരക്ഷേത്രങ്ങളിൽവെച്ചേററം കാശി
തന്നെയത്യന്തം പ്രശംസിച്ചിതു വിശേഷമായ്.
പിന്നെയും വാരാണസീമോക്ഷകാരണമെന്നു
പിന്നെയും വിസ്തരിച്ചു ചൊന്നതു കേൾക്കയാലേ.
എന്നുടെ മനസ്സിങ്കൽ സംശയമുളവായി
വന്നിതു ഭവാനോടിന്നതു ഞാൻ ചൊൽവാൻ വന്നേൻ.
സാക്ഷാലിക്കാശീപുരമൊന്നു തന്നെയോ ഭുവി
മോക്ഷകാരണം തഥാ വിഷ്ണുഭക്തിയും പിന്നെ.
പുഷ്കരമാദിയായിട്ടുള്ളോരു തീർത്ഥങ്ങളും
പുഷ്കരബന്ധാകുരുക്ഷേത്രംഭിക്ഷേത്രങ്ങളും.
മോക്ഷദാനത്തിൽ സമർത്ഥങ്ങളല്ലയോ എന്നു
പുഷ്കരമണ്ണേ മമ സംശയം ഭവിക്കുന്നു.
ഏവമുള്ളോരു മമ ചിത്തസംശയം ഭവാൻ
കേവലം തീർത്തിടേണം ഭഗവൻ ചിത്രഭാനോ.
ഏവമാമുനിവരൻ തന്നുടെ ഭാഷിതം കേ-
ട്ടാവിർമ്മോദേന പറഞ്ഞീടിനാനാദിത്യനും.
സ്രഷ്ടാവു തന്റെ സുതനാകിയ മഹാമുനേ
കേട്ടാലുമിതിൽ ഭവാൻ തനിക്കു ശങ്കയിപ്പോൾ.
ഒട്ടുമേ വേണ്ടാശങ്കയുള്ളവൻ ലോകദ്വയ
ഭ്രഷ്ടനായ് നശിച്ചീടുമില്ല സംശയമേതും.
അന്യങ്ങളാം പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങൾ തീർത്ഥങ്ങളു-
മന്യനയ്യാം വിഷ്ണുഭക്തിയും ക്രമത്താലെ
നിർണ്ണയമന്തഃകരണത്തിന്റെ സംശുദ്ധിയെ-
പ്പുണ്ഡരീകാധിവാസനന്ദന ജനിപ്പിക്കും.
ദേവമാമുനേ വാരാണസിയാം മഹാപുരി
ഏവമല്ലെന്നു ധരിച്ചീടുക മനസി നീ.
കേവലം താരകോപദേശത്താലേകാബ്രഹ്മ-
മേവർക്കും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നിതു നിരന്തരം.
മററാരേടത്തു വെച്ചു ചെയ്യുള്ള സദ്ധർമ്മവും
തെററകൂടാതെ ചെയ്യ സാധനചതുഷ്ടവും.
കുററമെന്നിയേയതിന്നനുരൂപമായി
മുററീടും ഫലം മാത്രമാകൂക്കുമറിഞ്ഞാലും.

ഊററമായുള്ള കാശീ താൻ തന്നേ സജ്ജനങ്ങൾ-
ക്കൊററമില്ലാതെയുള്ള സാഹായ്യം ചെയ്തീടുമേ.
അത്യന്തം പാപത്തിങ്കൽ ഭീരുക്കളായീടുന്ന
സത്തുക്കൾ ചെയ്യും ധർമ്മം കുറഞ്ഞതാണെന്നാകിലും.
സതതം ധർമ്മപൂർണ്ണമാക്കുവാൻ കാശിക്കന്യ
ശക്തി മററാക്കുമില്ലെന്നറിക മഹാമുനെ.
ഇത്തരമുള്ള വിശേഷത്തിനാൽ കാശി തന്നെ-
ത്തത്വവാദികളെല്ലാം പ്രശംസിക്കുന്നുവല്ലോ.
ഹരിക്ഷേത്രിയും സാക്ഷാൽ കാശിയുമൊരുപോലെ
പരമാം മോക്ഷത്തിന്നു ഹേതുവെന്നിരിക്കിലും.
വിത്തദാരാദികളിൽ സ്നേഹവർജ്ജിതന്മാരാം
മർത്ത്യന്മാർ ചിലർ വിഷ്ണുഭക്തരായ് ഭവിക്കുന്നു.
യാതൊരു മർത്ത്യന്മാർക്കു വിത്തത്തിലതിപ്രിയം
ചേതസി ഭവിക്കുന്നിതെന്നാകിലവർ പിന്നെ.
മാധവപ്രിയന്മാരായെങ്ങിനെ ഭവിക്കുന്നു
ധാതൃനന്ദന ദേവമാമുനേ കേട്ടുകൊൾക.
ഹരിപ്രീതിക്കായ് ധനം ചിലവു ചെയ്യാത്തവർ
ധരിത്രിതന്നിൽ പരം ചുരുക്കമായേയുള്ളൂ.
തിര്യഗ്ഭൂതങ്ങളും ഘോരചലജന്തുക്കൾക്കു-
മാശ്രയമാം കാശീ സാധാരണിയെന്നറികെടോ.
അത്യർത്ഥം രാഗാകുലചിത്തരായ് പരദ്രോഹ-
കൃത്യതല്പരന്മാരായുള്ള മർത്ത്യന്മാരുടെ.
ഉത്തുംഗപാപജാലനിവൃത്തിക്കായിസ്സാക്ഷാ-
ലുത്തമയായ കാശീ ക്രമത്താൽ ഭവിക്കുന്നു.
കാശിയിൽ വെച്ചു ചെയ്യു പാതകൌഘത്തിന്നതി-
ഭീഷണയാതനയെ പ്രാപിപ്പിച്ചൊരു ശേഷം.
പാപമൊക്കെയും ഭുജിപ്പിച്ചാട്ടങ്ങിട്ടു കിൽബ്ബിഷം
ശോധിച്ചു മോക്ഷത്തെയും കൊടുക്കുമറിഞ്ഞാലും.
നാരദൻ തന്നോടേവമാദിത്യദേവൻ താനു-
മീരണം ചെയ്തീടിനാൻ ജനകമഹീപതേ.
ആകയാൽ സാധാരണ സമസ്തജന്തുക്കൾക്കു-
മേകാന്തമോക്ഷാർത്ഥമാം യാതൊന്നു ഭവാനിപ്പോൾ.
മോദമോടറിവാനായ് ചോദിച്ചിതതിനെ ഞാ-
നാദരവോടു പറഞ്ഞീടിനേൻ മഹാമതേ.

ഭൂമിപാലകനായജനകൻതന്നോടേവം
മാമുനീശ്വരനായയാജ്ഞവൽക്യനും ചൊന്നാൻ.
ഏതുമുള്ളോരുമാഹാത്മ്യത്തോടുസമേതയം-
യേവക്കുംയത്നമെന്യേകൈവല്യപ്രദാത്രിയായ്.
ദേവദേവേശസ്ഥാനമാകിയവാരാണസി
കേവലംവിളങ്ങുന്നുമാമുനിവരന്മാരെ.
തന്മഹിമാനംകേൾപ്പാനിനിയുമകതാരിൽ
നന്മോഹമുണ്ടെന്നാകിൽചൊല്ലുവൻകേട്ടുകൊൾവിൻ.
നിർമ്മലന്മാരാംമുനിമാരോടുഭൃഗുതാനും
സമ്മോദപൂർവ്വമേവമരുളിച്ചെയ്തതെല്ലാം.
ഇങ്ങറിഞ്ഞതുപോലേഞാനുരചെയ്തേനെന്നു
മംഗലശീലയാംശാരികതാനുംവാണാൾ.

കാശിമാഹാത്മ്യം തൃതീയാദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

ചതുൎത്ഥാദ്ധ്യായം.

കിളമൃദുലമൊഴിവരികസവിധഭുവിശാരികേ
കല്യാണശീലകമനീയവിഗ്രഹേ.
കഥയമുഹുരപിമഹിതചരിതമതിപാവനം
കാശിമാഹാത്മ്യമത്യുത്തമംമോക്ഷദം.
വചനമതികുതുകമിതികേട്ടനേരംശുക-
ബാലികതാനുംപറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ.
മുനികളഥവിനയമൊടുഭൃഗുമുനിയെവന്ദിച്ചു
മോദേനപിന്നെയുംചോദിച്ചിതാദരാൽ.
നിഖിലമുനികുലതിലകസർവ്വതത്വജ്ഞനാം
നിന്മുഖചന്ദ്രാമൃതരസംസാദരം.
അധികതരമമിതരസമാസ്വദിച്ചുംപുന-
രാശമതൃപ്തിഭവിച്ചതില്ലേതുമേ.
പറകപുനരപിനിഖിലഗുണനിലയമാമുനെ
പാരാതെകാശിമാഹാത്മ്യംമനോഹരം.
മുനികളുടെവചനമിതികേട്ടോരനന്തരം
മോദേനചൊന്നാൻഭൃഗുമുനിയുംതദാ.
കലികലുഷശമനകരമതിവിമലമത്ഭുതം
കാശിമാഹാത്മ്യാശ്രവിച്ചാലുമെങ്കിലോ.

അവനിപതികുലതിലകനധികഭുജവിക്രമൻ
അത്യന്തതേജോമയൻമഹാകീൎത്തിമാൻ.
വലഹനസമനമിതമതിസുവദനാഭിധൻ
വാരാണസീപുരെജാതനായാൻപുരാ.
ശശിശകലധരചരണകമലപൂജാപരൻ
ശാസ്ത്രതത്വജ്ഞനതിഥിപ്രിയംകരൻ.
അവനവനിതലമഖിലമലിവിനൊടുരക്ഷചൈ-
താത്മഗേഹേസുഖംവാഴുന്നതുകാലം.
സകലമുനിസഹിതനഥവിശ്വജിത്തെന്നുള്ള
സൎവ്വസ്വദക്ഷിണയാഗമാരംഭിച്ചാൻ.
ധരണിപതിവരരചിതമഖദൎശനാൎത്ഥമായ്
ധാതൃസുതനാംസനൽകുമാരൻമുനി.
അതികുതുകഹൃദയമൊടുമവനിപതിഗേഹത്തി-
ലാശുചെന്നാനതുനേരംസ്വഛന്ദനം.
മുനിവരനെന്നികടഭുവികണ്ടെഴുനീററതി-
മോദമോടൎഘ്യാദികൾകൊണ്ടുപൂജിച്ചു.
പദകമലമതിലധികഭക്ത്യാനമിച്ചതി-
പാവനമായുള്ളപീഠേവസിപ്പിച്ചു.
വിനയമൊടുതൊഴുതുമുനിവരനൊടഥചൊല്ലിനാൻ
വീതരാഗദ്വേഷമാനസനാംഭവാൻ.
പരിചിനൊടുമമസദനമിതിലുപഗമിക്കയാൽ
പാവനമായിമെജന്മവുംവംശവും.
ബഹുജനനകൃതസുകൃതപാകേനലബ്ധമായ്
ബ്രഹ്മൈകതാനമുനേഭവദ്ദൎശനം.
യതികൾകുലതിലകഭവദാഗമനേനമെ
യാഗവുംസ്വാംഗസംയുക്തമായ്വന്നിതു.
വിധിവിഹിതസവനമിതിനാലന്യമൎത്ത്യരാൽ
വീൎയ്യബലേനദുഷ്പ്രാപമായ്നിത്യമാം.
വിബുധവരനഗരസമപദമതുമഹാമുനെ
വീതഖെദേനഗമിക്കുന്നതുണ്ടുഞാൻ.
സരസിരുഹഭവജനിഖിലാന്തരാത്മൻസദാ
സമ്പൂൎണ്ണസൎവ്വേപ്സിതാൎത്ഥനാകുംഭവാൻ.
സദയമതികുതുകമിഹപരിചൊടെഴുനെള്ളുവാൻ
സാദരംകാരണമെന്തറിയുന്നീലാ.

അകതളിരിലഭിലഷിതമെന്തെന്നുള്ളതൊ-
ന്നാത്മപ്രബോധപൂൎണ്ണാത്മൻമഹാമതെ.
ധരണിപതിവചനമതിവിനയസഹിതംകേട്ടു
ധാതൃസുതനാംസനൽക്കുമാരൻമുനി.
വിശദമൃദുമധുരതരഗാംഭീൎയ്യസംയുതം
വീരനാംഭൂപാലനോടരുളിച്ചെയ്തു.
സകലനൃപകുലതിലകസുവദനമഹാഭാഗ
സാദരമെന്നുടെഭാഷിതംകേൾക്കെടൊ.
അമരപരിവൃഢസമതയത്തവശമിപ്പതി-
നാകാംക്ഷയാവിധിപോലെവിഹിതമാം.
മഹിതമഖവിഭവമതികുതുകമൊടുകാണ്മവാൻ
മാനസകാമമൊടത്രവന്നേനഹം.
ഇഹമനുജരുടെമഹിതമോക്ഷമാഹാത്മ്യമി-
തെന്തൊരത്യാശ്ചൎയ്യമോൎക്കിലോദുസ്തരം.
പ്രഥിതഗുണഗണസഹിതസുവദനഭവാനതി-
പ്രാജ്ഞനെന്നാകിലുംകേൾക്കമേഭാഷിതം.
സുകൃതനിലയനനൃവരകാശീസ്ഥനാംഭവാൻ
സുത്രാമലോകമിച്ഛിക്കുന്നതത്ഭുതം.
പരകനൃപപരമതിവിനശ്വരമാകിയ
പാകാരിസാമ്രാജ്യമകിംഫലമോൎക്കിലൊ.
വിധിസഹിതമിഹപരമശിവനുകാശ്യാംഭവാൻ
വിശ്വജിത്താകുമീയാഗംസമൎപ്പിക്ക.
അവനിവരകുലതിലകസുവദനധരിക്കനീ
അന്യത്രസൎവ്വാകൃതംവിനശ്യൽപരം.
പരമശിവപുരിയിലിഹകൃതനിഖിലകൎമ്മവും
പാരാതെവിശ്വേശ്വരാൎപ്പണംചെയ്കിലോ.
അകമലരുമധികതരശുദ്ധമായ്വന്നീടു-
മാശുതത്വജ്ഞാനവുമുള്ളവാൎന്നരം.
വിധിതനയവചനമിതികേട്ടുഭൂപാലനും
വീണുനമസ്കരിച്ചവനുണൎത്തിനാൻ.
അജതനയമമസുകൃതനികരപരിപാകത്താ-
ലാകൃഷ്ടനായെന്നുതോന്നുംവിധംഭവാൻ.
കനിവിനൊടുമമസദനമിതിൽവരികകാരണാൽ
കാരുണ്യമൂൎത്തെകൃതാൎത്ഥനായ്വന്നുഞാൻ.

പാകമമഹിതമഖിലയോഗീശപരവിഭോ
പഠിച്ചകാശിമാഹാത്മ്യംമനോഹരം.
ഇതിനൃപതിവരവചനമതുസപദികേട്ടപോ-
ത്തിരണംചെയ്യാൻസനൽക്കുമാരൻതദാ.
അറികനൃപസുവദനഭവൽകൃതമാകുമീ-
യദ്ധ്വരമോറംപ്രിയംതന്നെയെങ്കിലും.
വിബുധകുലനതചരണകമലഹരപതമെ
വിതുഖേദനവിഹിതകൎമ്മാചെയ്യ്.
തുഹിനഗിരിസുതയുടെമണാളനായിന്നിനി-
ത്തുണ്ണ്മിതിമനസ്സമൎപ്പണംചെയ്യുന്നീ.
മഹിതതരകലുഷഹരഹരവസതിതന്നുടെ
മാഹാത്മ്യമിന്നറിയുന്നീലനീനൃപ.
ശൃണുനിഖിലമിഹതവഹിതായചൊല്ലുന്നഞാൻ
ശ്രോത്രേധരിക്കിലകന്നുപോംകാമവും.
മുനിനികരവരമഹിതകൌഷീതകീകുല
മുന്നുണ്ടായിതുമൌനാഖ്യനാംമുനി.
കമലശരരിപുചരണകമലഭജനേനതാൻ
കാളിന്ദിതന്നുടതീരേമനോഹരെ.
ഉടജമതിൽമരുവുമതുപൊഴുതവനുശിഷ്യരാ-
യുണ്ടായിമാണ്ഡവ്യനുംമുൽഗ്ഗലൻതാനും.
അവരുമഥഗുരുചരണകമലപരിചര്യയു-
മാദരമുൾക്കൊണ്ടനുഷ്ഠിച്ചനാരതം.
ശ്രുതിപഠനമതിലധികതല്പരരായ്പരി-
ശുദ്ധചിത്തന്മാർവസിക്കുന്നതുകാലം.
അതികുതുകമൊടുമുനികുലോത്തമനാംമൌന-
നാത്മശിഷ്യന്മാരവരിൽമാണ്ഡവ്യനെ.
ബലിയുടെയമഹിതമഖഹവനവിധിചെയ്യുവാൻ
ബാഢമോദംനിയോഗിച്ചയച്ചീടിനാൻ.
മുനിതിലകഗുരുവരവരാജ്ഞയെസ്സാദരം
മൂൎദ്ധാവിനാൽപരിഗൃഹ്യമാണ്ഡവ്യനും.
സപദിദനുസുതവരമഹാബലിതന്നുടെ
സത്രശാലെക്കകംപുക്കതെളീടിനാൻ.
വിധിസഹിതയജനമതിനായ്ക്കൊണ്ടുവന്നോരു
വേദവേദാംഗപാരംഗതരായീടും.

മുനികളെയുമൃഷികളെയുമവനിസുരർതമ്മെയും
മോദേനതത്രകണ്ടീടിനാൻമാണ്ഡവ്യൻ.
ദനുജകുലവരനമഥമുനിതിലകനെക്കണ്ടു
ദണ്ഡവൽപാദേനമിച്ചെഴുനീററവൻ.
അധികതരവിമലമൃദുപീഠമെമുനീന്ദ്രനെ
യാവസിപ്പിച്ചുപൂജിച്ചുവിധിപോലെ.
പുനരമിതകുതുകമൊടുബലിയുമൃഷിവര്യനെ
പൂജിച്ചിതുഹോമകർമ്മത്തിലാദരാൽ.
തദനുമഖനിഖിലപരികർമ്മങ്ങളുംമുനി
താല്പര്യമോടുചെയ്യുന്നാൻവിധിപൂർവ്വകം.
അവനിസുരവരരുമഥബ്രഹ്മജ്ഞവര്യരു-
മാനന്ദമോടിരിക്കുന്നോരമേകദാ.
മനസിപെരുകിനകുതുകമൊടു്ബലിയുമാദരാൽ
മാണ്ഡവ്യനെത്തൊഴുതേവമുണർത്തിച്ചാൻ.
അഖിലമുനിതിലകതവഗുരുമുനിവരൻമൌന-
നത്യന്തമംഹ്രതനായിട്ടമേതുമെ.
ഇവിടെവരുവതിനഹൃദികരുണയുളവാകായ്‌വാ-
നെന്തുനിമിത്തംഭവാനറിഞ്ഞീടുകിൽ.
ശ്രവണയുഗമിഹമമശ്രവിപ്പതിന്നേററവും
ശ്രദ്ധയോടുംകൂടിവാഴുന്നുമാമുനെ.
ബലിയുടെയവചനമിതികേട്ടുമാണ്ഡവ്യനും
ബദ്ധമോദംപറഞ്ഞീടിനാനാദരാൽ.
മഹിതഗുരുവരനിഹവരാഞ്ഞതിൻകാരണം
മറെറാന്നുമല്ലെന്നറികമഹാബലെ.
മുദിതമതിമുനിതിലകനാകുമമ്മഗ്ഗുരു
മുൽഗ്ഗലനാംശിഷ്യനോടുമൊരുമിച്ചു.
വിശദതരവിബുധനദിയാൽവിളങ്ങീടുന്ന
വിശദമോക്ഷപ്രദമായകാശീപുരം.
വിരവൊടതികുതുകസഹിതംഗമിച്ചീടുവാൻ
വീതശങ്കംപുറപ്പെട്ടുമൂലംതദാ.
അതികരുണയൊടുതവഹിതാർത്ഥമായെന്നെയു-
മാജ്ഞാപനംചെയ്തയച്ചാനിഹപ്രഭോ.
മുനിവചനമിതിദനുജപതിസപദികേട്ടതി
മോദമുൾക്കൊണ്ടുചോദിച്ചിതേവംതദാ.

കനിവിനൊടുതവഗുരുവുമെന്തൊരുദ്ദേശമായ്
കാശീപുരത്തിന്നുപോയതുമഹാമുനേ.
ബതകിമപിമനസിലഭിലഷിതഫലമേതുമേ
ബ്രഹ്മവിത്താംമൌനമാമുനിക്കില്ലല്ലൊ.
മധുരതരമിതിബലിവചസ്സുകളെക്കേട്ടു
മാണ്ഡവ്യമാമുനിതാനുമരുൾചെയ്തു.
അസുരവരശൃണുനിജശരീരനാശംകൊണ്ടു-
മാത്രമേമോക്ഷകഫലദയാംകാശിയിൽ.
അകമലരിലറികനരജന്മംലഭിച്ചാകി-
ലാക്കാണുപോവാൻമതിഭവിക്കാത്തതും.
പരമശിവപുരിരചിതശുഭമശുഭമെന്നിവ
പാരമക്ഷയ്യമായ്ത്തന്നെഭവിച്ചീടും.
ദനുജകുലവരമുനികുലോത്തമൻമൽഗുരു
ദാന്തിശാന്ത്യന്വിതൻബ്രഹ്മവിദാംവരൻ.
നിജതനുവിനുടെയപരിപതനപര്യ്യന്തവും
നിസ്സംശയംകാശിതന്നിൽവാഴുംമുദാ.
അഹമപിചതവമഖസമാപ്തിശേഷംപുന-
രമ്പോടുതത്രപോകുന്നേൻമഹാബലെ.
ഗുരുചരണകമലപരിചരണപരനായ്സദാ
ഗോപതിക്ഷേത്രേവസിച്ചിടുന്നേൻചിരം.
ബലിയുമഥമുനിയുടെയവചനമിതികേട്ടുടൻ
ബഹുസന്തോഷംവണങ്ങിയുരചെയ്താൻ.
സവനമിതിനുടെപരിസമാപ്തിശേഷംഭവാൻ
സാദരംകാശിക്കുപോകുന്നിതാകിലോ.
നിഗമവരനിലയമുനിതിലകഭവതാസമം
നിശ്ശങ്കമാത്രഞാനുംവരുന്നേൻവിഭോ.
അഥമുനികുലവരനൊടിതിബലിയുമുരചെയ്തുട-
നദ്ധ്വരകർമ്മസമാപനവുംചെയ്തു.
ഋഷികളെയുമതിമഹിതവിഹിതവിശ്രാണനാ-
ലൃത്വിക്കുകളെയുംമാനിച്ചിതേററവും.
പുനരവരുമധികതരതൃപ്തരായ്മോദവും
പൂണ്ടുഗമിച്ചോരനന്തരംബലിതാനും.
അതികുതുകസഹിതമഥമാണ്ഡവ്യനോടുമ-
ങ്ങല്പസൈന്യത്തോടുമൊത്തുപുറപ്പെട്ടാൻ.

മതിശകലധരവസതിതന്നെയും മൌനനാം
മാമുനിതന്നെയും കാണ്മാൻ നടന്നിതു.
വിവിധനഗവനനഗരജാലങ്ങൾ പിന്നിട്ടു
വീതഖേദം ചിരം കൊണ്ടവർ സാദരം.
ദുരിതഗണദവദഹനരൂപയാം കാശിയെ
ദ്ദശിച്ചിതു മുനിയും ബലിയും തദാ.
മരകതകമണിമയചലച്ഛദാഢ്യങ്ങളായ്
മുക്താഫലവജ്രകുഡ്മളാഢ്യങ്ങളായ്.
പവിഴകിസലയലളിതശാഖങ്ങളാം സുര
പാദപൌഘങ്ങളാലത്യന്തരമ്യയായ്.
മദസലിലപരിമളസമാകൃഷ്ടമിന്ദമായ്
മാതംഗവക്ത്രകണ്ണാനിലാധൂതമായ്.
സുകൃതിജനനികരകണ്ണാമൃതാരാവമായ്
സ്വച്ഛാവിഹാരസമ്പന്നമായ്മേവുന്ന.
മധുനികരകരനിവഹമതിനുടെരവാലതി
മാത്രം മുഖരീകൃതാശാഭിരാമയായ്.
പികമധുരരവചലിതപത്രയുക്തങ്ങളായ്
പാകം ഭവിച്ചഫലൌഘനമ്രങ്ങളായ്.
ശുകമുഖവികിരനിവഹസേവ്യശാഖങ്ങളാം
ചൂതവനങ്ങളാലത്യന്തരമ്യയായ്.
ശരദുഡുപസമവൃഷഭബദ്ധമണിഗണ
സംഘട്ടനോജ്ജൃംഭിതനിനാദൈസ്സമം.
ഹരവൃഷഭഖേദഗതിയോടനുഗുണമതായ് ധ്വനി-
ച്ചുങ്ങുവിളങ്ങുന്നഘണ്ടാവലികളാൽ.
അതിസുഭഗതരമഹിതയായുള്ള കാശിയെ-
യത്ഭുതം കണ്ടാർ ബലിയും മുനീന്ദ്രനും.
നിരതിശയവിമലതരചിന്താമണിസ്തംഭ
നിർമ്മിതമംസ്ഥച്ചവല്ലീകുലാഢ്യമായ്.
അപരിമിതമണിഖചിതമായ് ജ്വലിച്ചീടുന്നോ-
രംബികാഗേഹത്തിനാലതിരമ്യയായ്.
അധികതരഭയജനകമെന്നോർവ്വാരാവേണ
അങ്ങുള്ളപാപമെല്ലാം ഹരിക്കുന്നതായ്.
നിരവധികദുരിതഭരവിവശതരമർത്ത്യരാൽ
നിർഭരം ദുഷ്പ്രാപയായ് നിരവദ്യയായ്.

ദമസഹിതമുനിസുരനരാദിസംസേവ്യനാം
ദണ്ഡകരനാൽക്ഷതവിഘ്നവൃന്ദയായ്.
ശിശിരകരരുചിരതരശേഖരനാം ഹിമ
ശൈലജാനായകാധിഷ്ഠിതയായ് സദാ.
സരസിരുഹഭവമുഖസുരാദിസംസേവ്യയായ്
സാധുസമ്പൂൎണ്ണയായുള്ളൊരു കാശിയെ.
ദനുജപതിബലിയുമൃഷിവരനഥ കണ്ടുടൻ
ദണ്ഡവൽഭൂമൌ പതിച്ചു വന്ദിച്ചഥ.
പുനരധികതരഹൃദയഭക്ത്യാസമേതരായ്
പുക്കിതു കാശീമഹാപുരം സാദരം.
അതിവിമലജലഭരിതമുഖ്യതീൎത്ഥങ്ങളി-
ലൻപോടു മജ്ജനം ചെയ്തു വിധിപോലെ.
സകലജനകലുഷഹരശൈവലിംഗങ്ങളെ-
സ്സാനന്ദമമ്പോടു പൂജിച്ചു വന്ദിച്ചു.
പുനരമിതകുതുകമൊടു ബലിയുമൃഷിവൎയ്യനും
പുക്കിതു മൌനതപോധനേന്ദ്രാശ്രമം.
പുരുമുദിതഹൃദയമൊടു ബലിയെ മുനിനായകൻ
പൂജിച്ചിതാതിത്ഥ്യസല്ക്കാരപൂൎവ്വകം.
ബലിയുമൃഷികുലതിലകനായ മാണ്ഡവ്യനും
വന്ദിച്ചിതു മൌനപാദാംബുജം തദാ.
തദനു ബലിയോടു മുനികുലോത്തമൻ മൌനനും
താല്പൎയ്യമോടെ കുശലവും ചോദിച്ചാൻ.
സ്വവനമതിനുടെയനിഖിലോദന്തവും തദാ
സാദമാം ദമാശ്രുഃചാടിൎച്ചുരനന്തരം.
വിവിധതരനിഗമപരികഥിതധൎമ്മങ്ങളെ
വീതഖേദം ബലി തന്നോടരുൾചെയ്താൻ.
ഉചിതമഥ സമയമതറിഞ്ഞു ബലിതാനു-
മൂഢമോദം മുനിയോടു ചോദ്യം ചെയ്താൻ.
വിശദതരഹൃദയമുനിതിലക ഭഗവൻ ബ്രഹ്മ
വിദ്യാവിശാരദ കേൾക്ക മേ ഭാഷിതം.
മനസി തവ കിമിഹ ഫലകാംക്ഷയാ കാശിയെ
മാമുനേ സേവിച്ചുകൊള്ളുന്നിതു ഭവാൻ.
അതു സകലമപി കഥയ കരുണയൊടു സാമ്പ്രത-
മാകൎണ്ണനാഹമെന്നാകിലോ ഞാൻ വിഭോ.

മനുജവരവചനമിതികേട്ടൊരനന്തരം
ശാന്തശീലൻമൌനനേവമരുൾചെയ്തു.
സുരനികരരിപുവരമഹാബലേകാശിയെ-
സ്സേവിച്ചിട്ടുന്നുഞാനംമുക്തികാംക്ഷയാ.
അമരഗൃഹമതുമനസികാമിച്ചമന്ദമന-
ന്നാകിലുമത്രവാണീടുകയില്ലല്ലൊ.
ഇഹപരമശിവനചലവരദുഹിതൃനായകൻ
ഈശ്വരൻമോക്ഷൈകസാധനംതാരകം.
തനുവിനുടെപതനമതിലതികരുണയാസമം
താല്പര്യമോടുപദേശിക്കുമേവനും.
സകലജനദുരിതഗണഹരണകരണക്ഷമം
സന്തതംകൈവല്യസാധനംപാവനം.
പുരമഥനനിലയമിതുദുർല്ലഭമെത്രയും
പൂർവ്വാർജ്ജിതപാപദേഹികൾക്കൊക്കിലാ.
നിഖിലദനുകുലതിലകനിത്യംസ്വധർമ്മത്തിൽ
നിഷ്ഠരായീടുംജനങ്ങൾക്കപാക്കിലോ.
അപരദിശിമരണമതുസംഭവിച്ചീടുകി-
ലാദിതേയത്വംപണിപ്പെട്ടുലബ്ധമാം.
പരിചിനൊടുപരമധമയോനിജനാകിലും
പാർക്കിലിക്കാശീപുരേമരിച്ചീടുകിൽ.
പുനരവനുജനനമൊരുകാലവുമില്ലെന്നു
പൂർവ്വദേവേന്ദ്രധരിച്ചുകൊണ്ടീടുക.
ശശിശകലധരനുടെയനഗരമിതിലാകയാൽ
ശങ്കകൂടാതെവസിക്കേണമേവനും.
ഒരുപൊഴുതുമറികഹൃദിശങ്കാകുലൻപര-
മൃത്യുമമാംപദംപ്രാപിക്കയില്ലെടൊ.
മഹിതതരസുകൃതമപവർഗ്ഗൈകഹേതുകം
മറ്റൊരേടത്തു നിന്നാചരിച്ചീടിലും.
കഠിനതരശോകത്രപേണതജ്ജന്മനാ
കൈവല്യമങ്ങുസിദ്ധിക്കില്ലകേവലം.
അമരരിപുനികരവരതാദൃഗപാധനുമി-
ങ്ങംഗപരിത്യാഗമാത്രേണനിശ്ചലം.
പരമമൃതപദമതിജവേനലഭിക്കുന്നു
പാർക്കിലന്യന്നുക്രമേണസിദ്ധിക്കുന്നു.

കലുഷകരമതിലഘുഗതപ്രായമാകുമി-
ക്കായത്തിലുള്ളദുരാശയാദുൎജ്ജനം.
സതതമപിവിമലതരമാംനിജാത്മാവിനെ
സ്സംസാരശോകസമുദ്രത്തിൽമുക്കുന്നു.
അകതളിരിലറിവുപെരുത്തുണ്ടെങ്കിലുംചില-
രനമഹാപണ്ഡിതംമന്യരായേററവും.
സുദൃഢതയോടനവധികമൂഢതകളെക്കൊണ്ടു
സ്വാൎത്ഥമറിഞ്ഞതിലിച്ശവെയ്ക്കുന്നീലാ.
സുരനികരരിപുകുലജസതതമതിനാൽഭുവി
സ്വാത്മമോക്ഷാൎത്ഥികളാകിയമൎത്ത്യന്മാർ.
കഠിനതരകലുഷഹരനിഖിലതീൎത്ഥങ്ങളും
കൈവല്യദങ്ങളാംക്ഷേത്രങ്ങളുംസദാ.
അതിവിമലഹൃദിസുദൃഢഭക്തിസംയുക്തരാ-
യൻപോടുസേവിച്ചുകൊള്ളുകയുംവേണം.
അഖിലപതിപശുപതിപരാത്മാശിവൻതനി-
ക്കാവാസമാകുമിക്കാശീപുരത്തെഞാൻ.
മനസിമുഹുരതിഭരിതഭക്തിയോടുംകൂടി
മോക്ഷൈകകാംക്ഷയാസേവചെയ്യുന്നിതു.
മനുജവരസുവദനമഹാബലിയിങ്ങിനെ
മൌനമുനീന്ദ്രവാക്യംകേട്ടനന്തരം.
മതിയിലതികുതുകമോടുമതിമതാംവരൻ
മാബലികാശീനിവാസത്തിലോററവും.
കൊതിപെരുകിസപദിദൃഢനിശ്ചയനായതു
കോവിദനായമുനിയറിഞ്ഞന്നേരം.
സദയമഥദിതിജകുലവരനോടമിതാദരം
സസ്മിതംചൊന്നാൻമഹാബലേകേൾക്കനീ.
തവമനസിപരമശിവപുരിയിതിൽനിരന്തരം
താല്പൎയ്യമുണ്ടോവസിച്ചീടുവാനെങ്കിൽ.
മമവചനമിഹബതനിശമ്യയഥാമതം
മാനിച്ചുവാണുകൊണ്ടാലുംമഹാബലേ.
കരുതുകിതുമനുജവരമനസിമദമാത്സൎയ്യ-
കാമരോഷദ്വേഷലോഭമോഹാദിയാം.
കലുഷകരബഹുവിധമനോവൃത്തിയുള്ളോൎക്കു
കാശീമഹാക്ഷേത്രവാസമനൎത്ഥമാം.

പരിചൊടിഹശിവപുരിയിൽമരുവുമവർചെയ്യുള്ള
പാതകഭോഗംമഹാദാരുണമല്ലോ.
ഇഹരചിതദുരിതനിവഹത്തിനാൽഘോരയാ-
യിടെഴുംയാതനാദുഃഖംഭുജിച്ചിടും.
പരിചിനൊട്ടുവരിഷമയുതത്രയംരൌദ്രമാം
പൈശാച്യമാശുഗമിക്കുമറികെടൊ.
ശമദമമൊടതിവിമലഹൃദയരായുള്ളവർ
ശങ്കരക്ഷേത്രെവസിക്കുന്നതാകിലൊ.
കുടിലമതിശകലധരനഖിലജഗദീശ്വരൻ
കൈവല്യമാശുനൽകീടുമവൎക്കെടൊ.
നവനളിനസമവദനെസുവദനെധരാപതെ
നാളീകബാണാരിതന്നുടെമന്ദിരെ.
വസതിപുനരധികതരദുഷ്കരമെന്നോൎത്തു
വാസവാദിശ്രേഷ്ഠനായമഹാബലി.
ഹൃദയമതിലധികതരഭക്ത്യാസമെതനാ-
യീശ്വരലിംഗപ്രതിഷ്ഠയുംചെയ്തുടൻ.
മുഹുരഖിലജഗദധിപചരണമതുവന്ദിച്ചു
മൌനമുനിന്ത്രംനവാദവുംകയ്ക്കൊണ്ടു.
നിജസചിവബലമൊടിടചെൎന്നമഹാബലി
നിൎഭരാനന്ദംഗൃഹാപുക്കവാണിതു.
അഖിലനൃപമുടിമണിയതായഭവാൻതാനെന്നാം-
ടാകയാൽഞാനൊന്നുചൊല്ലുന്നുഭൂപതെ.
മദനരിപുസദനമിതിൽവെച്ചുചെയ്യുന്നൊരു
മാഹാത്മ്യമെറുമീയധ്വരംകൊണ്ടുനീ.
അമരകുലപതിസമതമെന്നസിനൃപതെഭവാ-
നാഗ്രഹിക്കുന്നതുയൊഗ്യമല്ലതുമെ.
അതിമഹിതസവനമിതുവിശ്വെശനായ്ഭവാ-
നാശുസമൎപ്പണംചെയ്യുവഴിപൊലെ.
പരിചൊടഥഹൃദയപരിശുദ്ധിയെപ്രാപിച്ചു
പാരംപരമപദത്തെഗ്ഗമിക്കനീ.
ഭുവനപതിവരനിതിസനൽക്കുമാരൻതന്റെ
ഭാഷിതംകെട്ടുരചെയ്യാൻസഗൽഗ്ഗദം.
അടിയനുടെസുകൃതപരിപാകമിപ്പൊൾബാലാ-
ലാകൎഷണംചെയ്തുവന്നപൊലെഭവാൻ.

സദയമിഹപരമശിവപുരമഹിമകേൾപ്പിച്ചു
സാദരമെന്നെകൃതാൎത്ഥനായ്ചെയ്കയാൽ.
സുകൃതിജനനികരമതിലാദ്യനായ്വന്നുഞാൻ
സൂരിമണേനിൻപദാംബുജംകൂപ്പുന്നേൻ.
വിനയനയസഹിതമിതിമുനിയൊടുരചെയ്തുടൻ
വിശ്വേശ്വരാൎപ്പണംചെയ്താൻനിജാദ്ധ്വരം.
അതിമുദിതഹൃദയമുനിവരരഥയഥാഗത-
മാശുനിജനിജസ്ഥാനമകംപുക്കാർ.
അമരവരവിഭവനരസുഖദനൃപൻപുന-
രന്ത്യകാലേലഭിച്ചീടിനാൻമോക്ഷവും.
മുനിവരരൊടഥഭൃഗുമുനീശ്വരനെത്രയും
മോദേനചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാൻപിന്നെയും.
കലുഷഹരമിനിയൊരിതിഹാസംപുരാതനം
കാശീഗുണാഖ്യാനമിന്നുകേട്ടീടുവിൻ.
സകലനൃപകുലതിലകനായഭൂപൻപുരാ
സംഭവിച്ചാൻദിവോദാസനെന്നിങ്ങിനെ.
നിഖിലഗുണഗണനിലയനമിതഭുജവിക്രമൻ
നീതിമാൻധൎമ്മതത്വജ്ഞൻദയാപരൻ.
തരുണിമണിജനനിവഹമൌലിമാണിക്യമാം
താരയെന്നാഖ്യയാംഭാമിനീതന്നോടും.
സസുഖമവനഖിലജനപാലനവുംചെയ്തു
സാദരംകാശിരാജ്യംബഹുവത്സരം.
വിവിധതരവിഭവമൊടുവാണിതെന്നാകിലും
വംശവൃദ്ധിക്കൊരുപുത്രനുണ്ടായീലാ.
അവനിപതിയുടെമഹിഷിയായതാരാതാനു-
മാത്മജലാഭാൎത്ഥമോരോവ്രതങ്ങളും.
വിവിധവിതരണവുമഥദേവതാപൂജയും
വിപ്രാന്നദാനവുംചെയ്തുവിധിപോലെ.
പുനരപിചസുതജനനചിഹ്നമെന്നാകിലും
പുണ്ഡരീകാക്ഷിക്കുകണ്ടതില്ലുത്തമേ.
ഹരനുടെയഗ്രഹമതിനടുത്തുനികുംഭനെ-
ന്നാഖ്യാതനായമഹേശഗണേശ്വരൻ.
ഗജവദനസഹജസമവീൎയ്യബലാന്വിതൻ
ഗംഭീരനത്യന്തശീഘ്രഫലപ്രദൻ.

സുതരഹിതരവനുടെയപദകമലസേവയാ
സുഷ്ഠുവാംസന്താനമാശു ലഭിക്കുന്നു.
ഇതിമനസികരുതിയുവതിമണിതാരയു-
മീരണംചെയ്യാൾകണവനോടേകദാ.
വചനമയിശൃണുനൃപതിതിലകമമവല്ലഭ
വാസവതുല്യപ്രഭാവമഹാമതേ.
ഭുവിമനുജജനനമതിസുകൃതഫലസാദ്ധ്യമാം
ഭൂപതിജന്മംവിശേഷിച്ചുമോൎക്കിലോ.
പരിചോടതുമിഹസുലഭമായിട്ടുമേതുമേ
പാത്രമായീലാസുഖത്തിനുനാമഹോ.
മനുജവരസുതവദനദൎശനമതിപ്പാൎസ്സിൽ
മാനുഷഭോഗാനുഭവങ്ങൾകൊണ്ടെന്തഹോ.
സുതരഹിതനരനുബതപരഗതിയുമില്ലെന്നു
സൂരിജനങ്ങൾപറഞ്ഞുകേൾപ്പുണ്ടുഞാൻ.
നൃപതികുലവരനിഖിലശാസ്ത്രതത്വജ്ഞനാം
നിന്നോടുഞാൻപറയേണമെന്നില്ലല്ലോ.
തനയവിരഹിതനുടെയപിതൃഗണമഹോസദാ
താപനപിണ്ഡവിച്ഛേദമോൎത്താറവും.
കഠിനതരനിരയഗതിചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചു
കണ്ണുനീർവാൎത്തധോഭാഗപതിക്കുന്നു.
ദയിതയുടെവചനമിതികേട്ടോരനന്തരം
ദാക്ഷിണ്യമോടേപറഞ്ഞാൻനൃപേന്ദ്രനും.
കമലദലലളിതതരലോചനേപാവനേ
കാന്തേകമനീയവിഗ്രഹേകേൾക്കനീ.
ബഹുലതരനിയമജപഹോമാദികൎമ്മങ്ങൾ
ബാലേവിധിപോലനുഷ്ഠിച്ചുനാമെടോ.
ഇഹവിവിധകൃതമഹദുപായത്തിനാലുമി-
ന്നീക്ഷിച്ചതില്ലഹോപുത്രമുഖാംബുജം.
അവനിയതിലിഹ പുരുഷയത്നത്തിനാൽതന്നെ-
യാൎക്കുമസാധിക്കയില്ലൊന്നുമോൎക്കനീ.
ഹൃദയസുഖകരതനയസമ്പത്തുകളോടു
ഹീനനാംഞാനിന്നുചെയ്യേണ്ടതെന്തെടോ.
ഇതിനൃപതിവരവചനമാകൎണ്യതാരയു-
മീരണംചെയ്യാൾനൃപനോടുസാദരം.

പരമഗുണനിലയതവവചനമിതുസത്യമാം
പൌരുഷമേററംനിരൎത്ഥകമെങ്കിലും.
അതിമുദിതഹൃദയമൊടഭീഷ്ടവരങ്ങളെ-
യാശ്രിതന്മാൎക്കുനൽകുന്നിതുദേവന്മാർ.
അവനിപതിവരപുരുഷകാരേണദൈവത്തെ-
യാശുഭവാൻപ്രസാദിപ്പിക്കസാദരം.
ഹരനുടെയഗണനിവഹനാഥൻനികുംഭനെ-
ന്നാഖ്യാതനാനദേവൻകൃപാവാരിധി.
ഗണനികരസഹിതമധിവസതിവിമലാലയം
ഗവ്യൂതിമാത്രമേദ്ദൂരമുള്ളൂവിഭോ.
അനിശമവനസുതമനുജൎക്കുസന്താനത്തെ
യമ്പോടുനൽകിവാഴുന്നുധരാപതേ.
അവനുടെയപദകമലസേവചെയ്തീടുവാ-
നാജ്ഞാമമതുമന്നാകിലനുദിനം.
വിധിസഹിതമഹമിഹപുരോഹിതൻതന്നോടും
വീതഖേദംഗമിച്ചീടുവൻഭൂപതേ.
നിജരമണിയുടെവചനമിതിനിശമനംചെയ്തു
നിൎമ്മലാത്മാവാംനൃപനുമതുചെയ്യാൻ.
കമലശരമഥനഗണവൎയ്യൻനികുംഭാഖ്യൻ
കാമിനിസന്താനസാധകനെങ്കിലോ.
രസതരമവിടെയനുദിനമപിഗമിക്കുന്നി
രാജ്യദയോഗ്യാത്മജകാംക്ഷയാവല്ലഭേ.
അഥനിജപതിവചനമിങ്ങിനെകേട്ടൊരു
താരാധിപാനനയാകിയതാരയും.
നിജഗുരുവിനെയുമഥപുരസ്സരിച്ചാദരാൽ
തിത്ഥ്യവുംപൂജിച്ചുകൊണ്ടാൻനികുംഭനെ.
സരസിരുഹമുഖിയുമിതിതനയഫലകാംക്ഷയാ
സംവത്സരമേകമൎച്ചിച്ചുസാദരം.
ഇതിധരണിപതിമഹിഷിയൊരുവരിഷമൎച്ചിച്ചു-
മീക്ഷിച്ചതില്ലേതുമേപുത്രലക്ഷണം.
അവനിപതിവരനുമൊരുദിവസമഥകാന്തയോ-
ടത്യന്തമോദേനചോദിച്ചിതാദരാൽ.
സുദതികുലമണിരമണിപാറെകയിനികുംഭന്റെ
സേവാൎത്ഥമായ്ഗമിച്ചീടുന്നിതെല്ലോനീ.

കമലമുഖിദിനമനുതദൎച്ചനംകൊണ്ടിഹ
കാന്തമനോരഥംസാദ്ധ്യമായ്വന്നിതേ.
പരിവചനമിതിവിരവൊടാകൎണ്യതാരയും
പാരാതെകാന്തനോടേവമുരചെയ്താൾ.
മഹിതഗുണവരശ്രേണനികുംഭന്റെസേവയാ
മാസമീരാറുകഴിഞ്ഞിതുപൂൎണ്ണമായ്.
ഇനിയുമിഹകിമപിസുതസാസിദ്ധിലക്ഷണ-
മീക്ഷണംചെയ്തീലഞാനമഹാഭൂപതേ.
നിജചരണപരിചരണചെയ്യുമന്യന്മാൎക്ക
നിസ്സംശയമീനികുംഭൻഗണാധിപൻ.
അഭിലഷിതമഖിലമപിപൂരണംചെയ്യുന്നി-
താറുമാസംകൊണ്ടുതന്നെനരപതേ.
ഭരിതഗുണമദഭിമതസിദ്ധിയാവാത്തതു
ഭാഗ്യമില്ലായ്കയാലെന്നുപാരമേണ്ടു
ഇതിരമണിയുടെവചനമാകൎണ്യനിശ്ശേഷ-
മിജ്ജഗത്തെപ്പമറിഞ്ഞവനെങ്കിലും.
അധികതരഹൃദയപരിശോകസന്തപ്തനാ-
യത്യന്തകോപാകുലനായതുനേരം.
അരുണകണമരുണതരമിഴിയിണയതിങ്കൽനി-
ന്നാകീൎണ്ണമാംവൎണ്ണമുഗ്രകോപത്തോടും.
അനുചരരൊടവനിപതിവരനമഥചൊല്ലിനാ-
നത്യവലിപ്തനായ്യൊരാവുംപാപിയായ്.
മയിവിഗതകരുണമൊരാട്ടുവാഴുംനികുംഭന്റെ
മന്ദിരമിപ്പോൾപൊടിഭസ്മമാക്കുവിൻ.
അതിനുപുനരതുബതതാമസമേതുമെ-
ന്നത്യന്തരുഷ്ടനാംഭൂപന്റെശാസനം.
ഭടനിവഹമതുപൊഴുതുകേട്ടതിവിദ്രുതം
ഭഞ്ജിച്ചിതുനികുംഭാലയംതൽക്ഷണം.
മുഹുരധികതരരുഷിതമതികളവർതൽഗൃഹം
മൂലമോടേപറിച്ചങ്ങെറിഞ്ഞീടിനാർ.
നിജവസതിയതിനെയവർഭേദിക്കമൂലമായ്
നിർഭരംക്രുദ്ധനായൻനികുംഭൻതദാ.
സ്വഗൃഹമതിലവനിപതിതാനുറങ്ങുംവിധൌ
സ്വപ്നേവിരവോടുചൊന്നാൻനികുംഭനും.

നൃപതിവരകുലഹതകദുൎമ്മതേ കേൾക്കെടൊ
നിൎഭാഗ്യവാനായനീമദീയാലയം.
ഭടനിവഹമതിമദസമേതമായച്ചിഥ
ഭഞ്ജിക്കയാലതിപ്രീതനായ്വന്നിതോ.
അതികഠിനമസഹതരമാമിതുചെയ്കയാ-
ലാശു ഭയാൎത്തനായ്ഭവിച്ചീടുനീ.
അഘഹരണകരണമിദമറികഭഗവൽക്ഷേത്ര-
മത്യന്തദൂഷണംചെയ്കനിമിത്തമായ്.
കലുഷതരഹൃദയശൃണ്ണനരപതികുലാധമ
കാശിപുരമേവമുള്ളജനങ്ങളാൽ.
പരിചൊടരികിനിയൊരുസഹസ്രസംവത്സരം
പാരാതെശൂന്യമായ്ത്തന്നെഭവിക്കട്ടെ.
തുഹിനകരധരംവസതികോപിഷ്ഠരാകിയ
തപോധനന്മാൎക്കുവാഴ്വാൻയോഗ്യമല്ലതും.
ത്വരിതമിനിനിഖിലജഗദധിപഗൃഹമാകയാൽ
ത്യക്തപാശമിക്കനീഭൂപകുലാധമ.
സ്വപ്നമതിലിതിനൃപതിവരനൊടരുൾചെയ്തുടൻ
സ്വസ്ഥാനമാസാദ്യവാണാൻനികുംഭനും.
അവനിപതിവരനുടനന്നെഴുനീററധി-
കാൎത്തനായ്വന്നിതുസ്വപ്നസന്ദൎശനാൽ.
അപരദിനമുഷസിബതഹൈഹയവീരരു-
മത്യന്തശക്തരാംതാലജംഘന്മാരും.
അനവധികഭടനിവഹസഹിതമഥവന്നുട-
നാഥന്തകാശീപുരംനിരോധിച്ചിതു.
നൃപതികുലവരനഥദിവോദാസനന്നേരം
നിസ്സംശയംപുറപ്പെട്ടുയുദ്ധത്തിനായ്.
കരിതുരഗരഥനരപദാതികൾതങ്ങളിൽ
കാഠിന്യമോടേകലഹിച്ചനന്തരം.
വിവിധതരശരനികരശകലിതശരീരരായ്
വീണുമരിച്ചാരനേകംഭടജനം.
രുധിരമയനദികൾപലവഴിയിലുമൊലിക്കുന്നു
രൂക്ഷമായ്പിന്നെയുംസംഗരംചെയ്യുന്നു.
സമരമതിലമിതബലനാംദിവോദാസന്റെ
സൈന്യമശേഷവുംനഷ്ടമായ്വന്നിതു.

അത്തുസമയമവനിപതിസമരമതിൽനിന്നൊഴി-
ഞ്ഞാശു കിഴക്കുനോക്കിഗ്ഗമിച്ചീടിനാൻ.
അധികതരബലസഹിതഹൈഹയവീരരു-
മാഹവശൂരരാംതാലജംഘന്മാരും.
നൃപസദനമഖിലവുമിടിച്ചുപൊടിച്ചുടൻ
നിഗ്രഹമാക്കീടിനാർനഗരംബലാൽ.
അതിഭയമൊടഖിലദിശിദിശിചിരവൊടോടിനാ-
രാശു വാരണാസീവാസികളേവരും.
അതുലകരബലമുടയതാലജംഘന്മാരു-
മാജിസമർത്ഥരാംഹൈഹയവീരരും.
ഹരനഗരമതിൽമരുവുമഖിലരെയുമാക്രമി-
ച്ചാട്ടിക്കളഞ്ഞുടൻസിംഹനാദംചെയ്തു.
അതിനിനദസഹിതജയഭേരിഘോഷത്തോടു-
മാത്മദേശംഗമിച്ചാശു വാണാരവർ.
അവനിവരകുലപതിദിവോദാസനുംപുന-
രത്യന്തദുഃഖാകുലചിത്തനായ്തദാ.
നിജചരിതമഖിലമറിയിപ്പതിനായ്ക്കൊണ്ടു
നിർഗ്ഗമിച്ചാൻഭരദ്വാജാശ്രമത്തിനായ്.
അടിമലരിലവശമൊടുവീണഭൂപാലനാ-
ടാശു ചോദിച്ചീടിനാൻഭരദ്വാജനും.
നൃപതികുലവരകുശലമല്ലയോസന്തതം
നിന്നുടെരാജ്യത്തിലുംസൈനികത്തിലും.
പ്രജകളിലുമതിമഹിതഭണ്ഡാരകത്തിലും
പ്രാജ്ഞമൌലേകുശലംതന്നെയല്ലയോ.
മുനിതിലകവചനമിതികേട്ടുദുഃഖംപൂണ്ടു
മേദിനീപാലനുംവന്ദിച്ചുതന്നേരം.
അധികതരനയനസലിലക്ലിന്നവക്ത്രനാ-
യാശ്വാസനംനികുംഭധ്വംസാദികം.
അഖിലമപിമുനിയൊടറിയിച്ചതുകേട്ടള-
വൊട്ടുദീനസ്വാന്തനായമുനീശ്വരൻ.
സദയമവനിപവരനെവാക്കുകളെക്കൊണ്ടു
സാന്ത്വനംചെയ്തുചൊല്ലീടിനാൻപിന്നെയും.
അയിനൃപതികുലമകുടഖചിതവരരത്നമേ
ആത്മനാകൊല്ലാമതീഷിയെല്ലോഭവാൻ.

തവനഗരമതിനുടയവിഭ്രാംശജാതമാം
താപമെല്ലാംസഹിച്ചീടുകഭൂപതേ.
സുജനവരശൃണുബതഭവാദൃശന്മാർനിജ-
സ്വാന്തശോകംസഹിക്കുന്നതില്ലെങ്കിലോ.
ജഗതിപുനരറികനിഖിലപ്രജാനാശവും
ജാതമായീടുമപ്പോളെന്നനിൎണ്ണയം.
സുഖരഹിതമധികതരദുഃഖസ്വരൂപമീ-
സംസാരമായതിൽവൎത്തിപ്പുവന്നഹോ.
നഹികിമപിസുഖലവമിതാകയാൽദുഃഖവും
നല്ലസുഖബുദ്ധിയോടനുഭാവ്യമാം.
ശൃണുധരണിപതിതിലകദൈവമേററംനൃണാം
ശ്രേഷ്ഠമെന്നുള്ളിലറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുക.
അതിവിപുലതരമിഹനിജാപരാധത്തിനാ-
ലാഗതമായദുഃഖത്തെനിരൂപിച്ചു.
മനസിതവമഹ്ലരനുതപിക്കുന്നതെങ്കിലോ
മാനവനായകയോഗ്യമല്ലേതുമേ.
പരമശിവഗണവരനതായനികുംഭനു
പാരംപരിഭവംചേൎത്തുനിൻമാനസേ.
അവനിപതികുലവരസുഖത്തെയിച്ഛിക്കുകി-
ലായതുണ്ടാവുന്നതെങ്ങിനേചൊൽകെടോ.
ശശിശകലധരപുരമതിങ്കൽസ്വഭാഃവന
ശംഭുഗണങ്ങളെല്ലാംസേവ്യമാനങ്ങൾ.
വിനയമൊടുമവരുടെയപൂജചെയ്യാഞ്ഞിലോ
വിഘ്നങ്ങളേററമുണ്ടാക്കുമവർനൃണാം.
നിജമനസിവളരുമുരുമദമതുനിമിത്തമായ്
നീയഹോതന്മന്ദിരംനശിപ്പിച്ചിഹ.
അതിമഹിതവിഭവയുതമാംഗിരീശാലയേ
അമ്പോടുപദ്രവംകൂടാതെവാഴുവാൻ.
മതിയിലതികൊതിതവവളൎന്നീടുകിലതു
മാനവനായകസാദ്ധ്യമായീടുമോ.
ബഹുഫലദയജനഭജനംചെയ്തുവാഴുന്ന
ബ്രഹ്മാദികളായവൃന്ദാരകന്മാൎക്കും.
ദുരിതഗണഹരണപടുവായീടുമിക്കാശി
ദുഷ്പ്രാപയെന്നറിഞ്ഞീടുകഭൂപതേ.

ഇഹപരമശിവപുരിയതിങ്കൽസ്വധൎമ്മിയാ-
മേതൊരുജന്തുവെന്നാലുംമരിച്ചാകിൽ.
അപ്പൊസമയമതിമഹിതമാംബ്രഹ്മഭാവത്തെ-
യാശുഗമിച്ചീടുമെന്നറിഞ്ഞീടുക.
ക്ഷിതിരമണനിൎഗ്ഗുണംനിൎവ്വികാരംനിത്യം
ക്ഷേത്രരൂപേണബ്രഹ്മൈവവിളങ്ങുന്നു.
പരമശിവനഖിലജഗദീശനംസന്തതം
പാരാതെരുദ്രരൂപമായത്രവാഴുന്നു.
ക്ഷിതിധരജയുടെപതിസ്വഭൃതിയെക്കാണിപ്പാൻ
ക്ഷേത്രതീൎത്ഥാകൃതിയേയുംഗമിച്ചിതു.
പുരമഥനപദവിമുഖമായ്മലമൂത്രേണ
പൂരിതമായസൈന്യത്തോടുമക്ഷേത്രം.
ഇനിയുമനുദിവസമിഹസേവാൎത്ഥമിച്ഛിക്കി-
ലെങ്ങിനെയുണ്ടാംസമൃദ്ധിനിനക്കെടൊ.
ഇതിമുനികൾകുലതിലകനായഭരദ്വാജ-
നീശ്വരക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യമുരച്ചതു.
സകലമപികനിവിനൊടുകേട്ടോരനന്തരം
സന്ത്യജിച്ചാനാത്മദുഃഖംദിവോദാസൻ.
മതിശകലധരവസതിയായവാരാണസീ
മാഹാത്മ്യമേവമറിഞ്ഞോരനന്തരം.
നിജമനസിഗുരുകുതുകമൊടുമവിടെവാഴുവാൻ
നിശ്ചയിച്ചമ്പോടുഭൂപതിനായകൻ.
വിനയമൊടുമുനിതിലകനെപ്രസാദിപ്പിച്ചു
വീണുവന്ദിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻപിന്നെയും.
ഉരുകരുണയൊടുമിഹഭവാനരുൾചെയ്കയാൽ
ഗൌരീശവാസമാംകാശിതൻമാഹാത്മ്യം.
സരസതരമഖിലമപികേട്ടുമന്മാനസെ
സന്താപമെല്ലാമകന്നുദയാനിധേ.
തദനുമമപ്പൊഴിപ്പെരുത്തുകുതുകമുള്ളവനാകുന്നു
തത്രവാരണസീതന്നിൽവാണീടുവാൻ.
സ്ഥിരവസതികരവിധിയെന്തരുളുകവിശേഷേണ
തീവ്രബുദ്ധേതപമെന്നോടുസാദരം.
മനുജപതിവൃദ്ധവചനമിതിനിശമനംചെയ്തു
മാമുനീശൻതാനുമേവമരുൾചെയ്തു.

അയിനൃപതിവരശൃണുനികുംഭന്റെ ഭാഷിത-
മന്യഥാസംഭവിക്കെന്നതില്ലെന്നുമേ.
രജനികരശകലധരചരണപരിചര്യയാ
രാഗരോഷദ്വേഷഹീനമനസ്സനായ്.
ദമശമനിയമൊടനിശമതിഭക്ത്യായഥോക്തമാം
ദേവയാത്രാദിവിധാനനിരതനായ്.
വരിഷമൊരുദശശതമതങ്ങുകഴിഞ്ഞാകിൽ
വാണുകൊള്ളുകവിധിപോലവിടെപ്പിന്നെ.
വചനമതിമധുരതരമിതിനിശമനംചെയ്തു
വന്ദിച്ചുപിന്നെയുംചോദിച്ചിതുനൃപൻ.
അഹമഖിലജഗദധിപഹരചരണപങ്കജ-
മർച്ചനംചെയ്തുസേവിപ്പതുമെങ്ങിനെ.
ഹിമധരണിധരവരസുതാമണവാളനാ-
മീശ്വരൻതാൻപ്രസാദിപ്പതുമെങ്ങിനെ.
അതുസകലമപികഥയമുനിതിലകഞാനതി-
നാചരിപ്പാനായൊരുങ്ങുന്നുസാമ്പ്രതം.
നൃപതിവരവചനമിതികേട്ടോരനന്തരം
നിർമ്മലാത്മാഭരദ്വാജനുംചൊല്ലിനാൻ.
ജഗദുദയവിലയപരിപാലനകാരണം
ജഹ്നുസുതാവരംദേവംജടാധരം.
പരമശിവമമരഗണനുതമഖിലനായകം
പാർവ്വതീകാന്തംപരമേശ്വരംപരം.
ത്രിപുരഹരമുരഗവരഭൂതിവിഭൂഷണം
ത്ര്യീക്ഷണംസർവ്വൈകസാക്ഷിണംമോക്ഷദം.
സതതമപിഹൃദിമരുവുമീശനാംദേവനെ
സ്സ്വയമതീർത്ഥാഭിഷിക്തനാക്കീടേണം.
അധികതരസുരഭിലദയംഗന്ധചൂർണ്ണത്താ-
ലർച്ചനം ചെയ്തുകൊള്ളേണംനിരന്തരം.
സതതമതിവിനയമൊടു സത്യപുഷ്പങ്ങളാൽ
സാദരംപൂജിച്ചുകൊൾകപ്രതിദിനം.
കനിവിനൊടുകലുഷഗണനാശനമാകിയ
കാശീനിവാസേനധൂപിച്ചുകൊള്ളേണം.
നിജഹൃദയമതിലമരുമമലവിജ്ഞാനേന
നീരാജനംവഴിപോലെനൽകീടേണം.

അതിവിമലമധികതരഭക്ത്യാനിരന്തര-
മാത്മാനമാശു നിവേദിച്ചുകൊള്ളേണം.
നിരതിശയവിനയനയവിശ്വാസയുക്തനായ്
നിത്യവും പൂജിച്ചുകൊള്ളുകിലീശ്വരൻ.
ജനിമരണഭയഹരണകരണനഖിലേശ്വരൻ
ജന്തുവൎഗ്ഗാന്തസ്ഥിതൻ പരമേശ്വരൻ.
പരമശിവനഗവരസുതാവരൻ ശങ്കരൻ
പാരം പ്രസാദിക്കുമില്ലൊരു സംശയം.
തദനുപശുപതിനിജചിദാനന്ദരൂപമാം
സ്ഥാനം നിരന്തരം നൽകുമവ്വീപതേ.
നൃപതിവരനിതിമുനിഗിരം കേട്ടനന്തരം
നിൎഭരാനന്ദമോടേവമുരചെയ്തു.
മുനിതിലകഭവദുദിതമാം ശുഭധ്യാനേന
മുഖ്യമാമീശ്വരപൂജ ചെയ്തീടുന്നേൻ.
ഹൃദി സദയമിഹ ശൃണു മുനേ മഹാശക്തരാം
ഹേഹയതാലജംഘാദിവീരന്മാരാൽ.
അതികഠിനമവരകൃതമായൊരുപദ്രവാൽ
അദ്യ ദഹിക്കുന്നു ചിത്തം വിശേഷിച്ചും.
അവരെരണ്ടുവിശമനപുരമതിലയക്കുവാ-
നത്യന്തശക്തനായോരു പുത്രൻ മമ.
സപദി തവ മനസി മയി കരുണയുളവായിനി
സ്സംഭവിപ്പാനായനുഗ്രഹിക്കേണമേ.
മനുജകുലവരവചനമിതി നിശമനം ചെയ്തു
മാമുനീന്ദ്രൻ താനുമേവമരുൾചെയ്താൻ.
നിയതമിതു തവ ഹിതമതായ കാൎയ്യം ദ്രുതം
നിശ്ശങ്കമിന്നു ചെയ്യുന്നുണ്ടു ഞാൻ ദൃഢം.
പുരുഷവര തവ തനയനുടനെയുളവായ്‌വരും
പുത്രകാമേഷ്ടിയിന്നൻപോടു ചെയ്യേണം.
സപദി മഖകരണമതിനിന്നു വേണ്ടുന്നൊരു
സംഭാരജാലവും സംഭരിച്ചീടുക.
പുനരവനിപതി മുനിഗിരം കേട്ടനന്തരം
പുത്രേഷ്ടിസാധകസംഭാരമൊക്കെയും.
വിരവിനൊടു മുനിവരനുരച്ചപോലെത്തന്നെ
വീതഖേദമൊരുക്കീടിനാൻ സാദരം.

പുനരമിതകുതുകസഹിതംഭരദ്വാജനും
പുത്രകാമേഷ്ടിയെച്ചെയ്യാൻവിധിപോലെ.
തദനുനൃപവരനിജഭാൎയ്യയായ്മേവുന്ന
താരയെന്നാഖ്യയായീടുന്നനാരിയിൽ.
അമരവരസുതനുസമനായുള്ളവായ്പുന്നി-
തംശ്രുപ്രതൎദ്ദനനെന്നൊരുനന്ദനൻ.
അവനഖിലഗുണനിലയനമിതബലവീൎയ്യവാ-
നത്യന്തധീമാനതിവതേജോമയൻ.
സമരഭുവിവിരവിനോടുഹേഹയന്മാരെയും
സത്വരംതാലജംഘന്മാരെയുമവൻ.
തപനസുതപുരമതിലയച്ചാനനന്തരം
താതനോടുംകൂടിവാണാൻപ്രതൎദ്ദനൻ.
മതിശകലധരവസതിയാകിയകാശിതൻ
മാഹാത്മ്യമേവമുരച്ചേൻമുനികളേ.
അധികരുചിയിനിയുമിതിലുണ്ടുനിങ്ങൾക്കെങ്കി-
ലമ്പോടുചൊൽവനെന്നേവംഭൃഗുമുനി.
അരുളിയതുനിഖിലമിഹനിങ്ങളോടിന്നുഞാ-
നാദരവോടറിയുംവണ്ണമോതിനേൻ.
മദനഹരദുരിതഹരവരദേഹശങ്കര
മന്ദാകിനീധരഗൗരീമനോഹര.
ശമനമദശമനകരശശധരകലാധര
ശാന്തേതരമനോദൂരദയാപര.
പരമശിവഗിരിശമൃഡനിഖിലജഗദീശ്വര
പാലിക്കയെന്നുവാണീടിനാൾതത്തയും.

ശ്രീകാശീമാഹാത്മ്യം ചതുൎത്ഥാദ്ധ്യായം സമാപ്തം

പഞ്ചമാദ്ധ്യായം.

ധന്യശീലേകിളിപ്പൈതലേചൊല്ലുനീ
യിന്നിയുംകാശിമാഹാത്മ്യമത്യുത്തമം.
എന്നതുകേട്ടുകിളിമകളുംമുദാ
വന്ദിച്ചുചൊല്ലിത്തുടങ്ങിനാളിങ്ങിനെ.
പിന്നെയുംമാമുനീന്ദ്രന്മാർഭൃഗുവിനെ
വന്ദിച്ചുചൊല്ലീടിനാർവിനയാന്വിതം.

ധന്യമൌലെഭഗവൻകാശിമാഹാത്മ്യ-
മൊന്നൊഴിയാതെകേട്ടേററവുംമാനസെ.
ഉന്നതതൃപ്തിഭവിച്ചിതിപ്പൊഴിന്നു-
മൊന്നുണ്ടുഞങ്ങൾചൊദിക്കുന്നുമാമുനെ.
പാരംമഹത്വമെഴുന്നകാശീപുരം
പാരാതെസേവചെയ്യേണ്ടതുമെങ്ങിനെ.
നേരോടെചൊല്ലേണമെന്നാലനന്തരം
പാരാതെഞങ്ങൾപോയവ്വണ്ണമേതെന്നെ.
സ്വാൎത്ഥംലഘുതരംസാധിച്ചിടാമെന്ന
വാൎത്തകേട്ടമ്പൊടുചൊന്നാൻഭൃഗുമുനി.
ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠരെശ്രദ്ധയാകേൾക്കവിൻ
സാരമാംതത്വംപറഞ്ഞീടുവനഹം.
കാമമാത്സൎയ്യദംഭങ്ങളുമൎത്ഥവും
കാമമകതാലകളഞ്ഞുവഴിപോലെ.
ധൎമ്മമോക്ഷങ്ങളെപ്പാരംപുരസ്കരി-
ച്ചമ്മഹാദേവപുരിയെഭജിക്കേണം.
പാരംപ്രതിഗ്രഹത്തിൽപരാവൃത്തനായ്
നേരെശമദമത്തോടുസംയുക്തനായ്.
മാരവൈരിധ്യാനതല്പരചിത്തനായ്
വാരാണസീപുരസേവചെയ്തീടേണം.
കോട്ടമെകാംപാപകൃത്യങ്ങൾചെയ്യാതെ
ലോഷ്ടാശ്മകാഞ്ചനതുല്യഹൃദയനായ്.
പഞ്ചാക്ഷരജപതല്പരനായ്സദാ
പഞ്ചബാണാരിപുരത്തെഭജിക്കേണം.
പിന്നെഗൃഹസ്ഥനെന്നാകിലൊധൎമ്മത്തി-
ലന്യൂനതല്പരനായ്സ്വാൎജ്ജിതമായ
വിത്തംബഹിൎദ്ധാനമമ്പൊടുചെയ്തഥ
നിത്യോപയോഗ്യമാംവിത്തവുംകൈക്കൊണ്ടു.
തീൎത്ഥപ്രിയനായതിഥികൾക്കിഷ്ടനായ്
മൃത്യുഞ്ജയപുരസേവചെയ്തീടേണം.
സ്വാദ്ധ്യായപാഠത്തിലത്യന്തനിഷ്ഠനായ്
നിത്യംഗുരുപരിചൎയ്യംനിരതനായ്.
ധൎമ്മപരനായ്സദാബ്രഹ്മചാരിയായ്
ത്ര്യംബകൻതന്റെപുരസേവചെയ്യേണം.

ഏതൊരു മർത്ത്യരാൽ സേവ്യയെന്നുള്ളതും
സോദരന്മാരെ ചൊല്ലീടുവൻ കേട്ടുകൊള്ളുവിൻ.
ഏതൊരുത്തൻ സ്വജാത്യാനുസാരമാ-
മേതൊരു ധർമ്മം വിധിച്ചിരിക്കുന്നിതാ.
തദ്ധർമ്മനിഷ്ഠരാൽത്തന്നെ വാരാണസീ
നിത്യവും സേവ്യയാണെന്നറിഞ്ഞീടേണം.
അന്യരാമുള്ളവർതമ്മുടെ സേവക്ക
മന്നിടെ കുഗ്രാമതുല്യയായേവരും.
ആകയാൽ ധർമ്മിഷ്ഠരായതിശാന്തരായ്
രാഗരോഷദ്വേഷവർജ്ജിതരായ് സദാ.
ചന്ദ്രചൂഡോപാസകരായ് വിമുക്തിയെ
ത്തന്നെ വാഞ്ഛിച്ചുവാണീടും ജനങ്ങളാൽ
സേവിച്ചീടേണമവർക്കു സാക്ഷാൽ ബ്രഹ്മ
കൈവല്യമാത്രം നൽകുന്നു വാരാണസീ.
മുന്നം പരാശരപുത്രനാം വ്യാസനി-
ലന്യൂനവിദ്വേഷമുണ്ടാക കാരണാൽ.
പന്നഗഭൂഷണൻ വാരാണസീപുരം
തന്നിൽനിന്നപ്പുറത്താക്കിനാൻ വ്യാസനെ.
എന്നതു കേട്ടു മുനികൾ ഭൃഗുമുനി
തന്നെ വന്ദിച്ചു ചോദിച്ചാരതു നേരം.
ദോഷാകരധരനായ വിശ്വേശനു
ദ്വേഷം പരാശരജങ്കൽ വളരുവാൻ.
ദോഷമെന്തൊന്നനുഷ്ഠിച്ചു മുനികുല
ഭൂഷണനായ പരാശരനന്ദനൻ.
ദോഷജ്ഞരാം ഞങ്ങളോടിന്നതു ചൊല്ലീടു-
കീഷൽ തീരുംവണ്ണമാത്മവിത്താം ഭവാൻ.
തോഷമോടേ മുനികൾ ഗിരം കേട്ടൊരു
ശേഷം ഭൃഗു താനുമേവമരുൾചെയ്തു.
വാസുദേവന്റെ കലാമയനാകിയ
വ്യാസമുനീശ്വരൻ സത്യവതീസുതൻ.
പാരാതെ ശിഷ്യഗണങ്ങളോടൊന്നിച്ചു
വാരാണസിക്കെഴുന്നള്ളീടിനാൻ പുരാ.
തത്ര ഗമിച്ചോരനന്തരം താപസ
സത്തമനായ സംവർത്തമുനീശ്വരൻ.

മൃത്യുഞ്ജയംകരുണാകരംശങ്കരം
കാത്യായനീപ്രിയവല്ലഭമീശ്വരം.
മുഗ്ദ്ധേന്ദുശേഖരംവിശ്വൈകനായകം
മുക്തിപ്രദംമുകുന്ദാർച്ചിതാംഘ്രിദ്വയം.
കൃത്തിവസനംകൃതാന്താന്തകാരിണം
ഭക്തപ്രിയംഭവഭഞ്ജനംശാശ്വതം.
ചിത്തേദൃഢതരംധ്യാനിച്ചുനിശ്ചലം
തത്രവാഴുന്നതുകണ്ടിതുവ്യാസനും.
ധന്യനാംസംവർത്തമാമുനിതന്നുടെ
പുണ്യാശ്രമപദത്തിന്നടുത്താദരാൽ.
തന്നുടെശിഷ്യഗണങ്ങളോടുംതത്ര
സന്നഖേദംവസിച്ചീടിനാൻവ്യാസനും.
വേദാർത്ഥതത്വവിത്തംമുനിശിഷ്യരെ
വേദാദ്ധ്യയനമൻപോടുചെയ്യിച്ചിതു.
അദ്ധ്യയനോത്ഭവകോലാഹലത്തിനാൽ
തദ്ധ്യാനവിഘ്നംഭവിച്ചിതുനേരം.
സിദ്ധനാംസംവർത്തമാമുനിനായകൻ
സ്വദ്ധ്യാനമങ്ങുവെടിഞ്ഞുനോക്കുംനേരം.
വ്യാഖ്യാനതല്പരനായ്വസിക്കുന്നൊരു
വിഖ്യാതനാംവ്യാസനെക്കണ്ടനന്തരം.
നല്ലവണ്ണംതാനറിയുമെന്നാകിലും
മെല്ലവെചോദിച്ചുസംവർത്തനിങ്ങിനെ.
ആരെടോചൊൽകഭവാനെവിടുന്നിഹ
നേരേസമാഗതനായതുംകാശിയിൽ.
വാസംഭവാനെത്രകാലമായെന്നതും
ഭാസുരബുദ്ധേപറകെടോസാദരം.
ഇത്തരംസംവർത്തമാമുനിതൻഗിരം
സത്യവതീസുതൻകേട്ടോരനന്തരം.
ഉത്തരമേതുമുരച്ചീലതുനേര-
മുത്ഥായജൈമിനിതാനുമുച്ചൈസ്തരം.
ചിത്തേഹസിച്ചവൻപോലുരച്ചീടിനാൻ
ചിത്രമിദമഹോബ്രഹ്മൻമഹാമുനേ.
സത്യവതീസുതനാകിയവ്യാസനെ
സ്സത്തമനാംഭവാൻതാനറിയുന്നില്ലേ.

വൎത്തമാനൻസൎവ്വലോകത്തിലുംപുരു-
ഷോത്തമൻസാക്ഷാലനശ്ല്യവാണീയുതൻ.
ദ്വൈപായനൻസൎവ്വവിദ്യാനിധിമഹാ
താപസവൎയ്യനാമിദ്ദേഹമിപ്പോഴെ.
തന്നുടെശിഷ്യഗണങ്ങളോടൊന്നിച്ചു
പുണ്യമാംനൈമിശാരണ്യത്തിൽനിന്നിഹ.
വന്നിതിപ്പോൾത്തന്നെവാരാണസീപുരം
തന്നിൽപ്രസംഗംനിമിത്തമെന്നോൎക്കെടോ.
ഇന്നൊരുകാൎയ്യവശാൽവന്നതല്ലെന്നു
നന്നായറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലുംതപോനിധേ.
സത്തമനാകുമിദ്വൈപായനമുനി-
യത്രവാഴുന്നിതെന്നാലവിടെത്തന്നെ.
ഉത്തമതീൎത്ഥങ്ങളൊക്കെയുമുണ്ടെന്നു
ചിത്തതാരിങ്കൽധരിച്ചുകൊണ്ടീടുക.
നമ്മൾക്കുധൎമ്മവ്യവസ്ഥാപനാൎത്ഥമാ-
യാമ്നായഭാഗകൃത്താണീമുനീശ്വരൻ.
ഇത്തരംജൈമിനിതന്നുടെഭാഷിതം
ശ്രുത്വാമുനീന്ദ്രനാംസംവൎത്തനന്നേരം.
വ്യക്താക്ഷരംജൈമിനിയാംമുനിതന്നോ-
ടിത്തരമല്പംഹസിച്ചുചൊല്ലീടിനാൻ.
ജൈമിനേകാശിയിൽവന്നോരുനീയിഹ
സാമഹീനംപറഞ്ഞീടരുതീവിധം.
ധൎമ്മസമേതവാക്യംഭഗവാൻവ്യാസ-
നമ്മയോടിന്നരുൾചെയ്യട്ടെസാദരം.
ഭാസാമഹാഭാഗനാകുമീധന്യനെ
വ്യാസമഹാമുനിയെന്നറിയുന്നുഞാൻ.
എന്നാകിലുംധൎമ്മബാധനചേഷ്ടിത-
മിന്നിഹവ്യാസനുയുക്തമല്ലേതുമേ.
എന്നതുകേട്ടോരനന്തരംവ്യാസനും
തന്നുടെശിഷ്യൎക്കുകാശിമാഹാത്മ്യത്തെ.
ഒന്നൊഴിയാതെകേൾപ്പിക്കേണമെന്നാൎത്തു
മന്ദസ്മിതംചെയ്തുവണ്ണമരുൾചെയ്തു.
ബ്രഹ്മൻതപോനിധേസംവൎത്തമാമുനെ
സമ്മതേഞാൻധൎമ്മബാധനചേഷ്ടിതം.

എന്തൊന്നനുഷ്ഠിച്ചിതെന്നു ചൊല്ലീടുക
ഹന്തമോഹിക്കുന്നു ധൎമ്മവിരിഞ്ചനും.
ഇത്തരം വ്യാസവാക്യം കേട്ടനന്തര-
മുത്തരം സംവൎത്തനിത്തരം ചൊല്ലിനാൻ.
വ്യാസമഹാമുനിശ്രേഷ്ഠ ധരിക്കെടോ
കാശിയാകുന്നിതു ശാങ്കരീപുരി.
തീൎത്ഥങ്ങളെല്ലാററിലും വെച്ചതിവേല-
മുത്തമയാണെന്നറിഞ്ഞീടതുപോലെ.
ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വെച്ചുമുത്തമയെന്നതും
ചിത്തേ ഭവാൻ ധരിച്ചീടുക സാമ്പ്രതം.
ഇത്തരം വൎത്തിക്കുമിക്കാശിതന്നുടെ
യുത്തമമായുള്ള ദൎശനത്താൽ തന്നേ.
ഉത്തുംഗപാതകൌഘങ്ങളഖിലവും
സത്വരം നാശം ഭവിക്കുമസംശയം.
അത്ര വാരാണസീതന്നിൽ വാണീടുകിൽ
മുക്തി സാധിച്ചീടുമഞ്ജസാ മാമുനേ.
മൃത്യുഞ്ജയാവാസമാകുമിക്കാശിയിൽ
രാത്രിത്രയമുപാസിച്ചാലതിൻഫലം.
നിത്യമനേകസഹസ്രജന്മം ചെയ്യു
സത്തപസ്സിൻ ഫലത്തെക്കാളധികമാം.
അത്ര കാശീമഹാക്ഷേത്രാന്തരത്തിങ്കൽ
മൃത്യുവെപ്രാപിപ്പവന്റെ കൎണ്ണത്തിങ്കൽ.
ശുദ്ധമാം ബ്രഹ്മൈക്യതാരകം താരകം
ബദ്ധാദരമുപദേശിക്കുമീശ്വരൻ.
അത്യന്തയത്നേന കോടിജന്മങ്ങളിൽ
മുക്തിപ്രദങ്ങളായന്യങ്ങളായുള്ള.
ഉത്തമനിത്യകൎമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടുംഗുണാ-
മെത്തുമോ മോക്ഷമറിയരുതെത്രമേ.
കാശീമഹാക്ഷേത്രമാമിവിടെ പ്രാണ-
നാശം ഭവിച്ചീടുകിലവനഞ്ജസാ.
ഈശകാരുണ്യാൽ പരയാം ഗതിയെയു-
മീഷലെന്യേ ഗമിച്ചീടും മഹാമതേ.
അത്രമാഹാത്മ്യമുള്ളോരിമ്മഹാക്ഷേത്ര-
മുത്തമശിഷ്യഗണങ്ങളോടൊന്നിച്ചു.

ചീൎത്തസമ്മോദേനവന്നോരനന്തരം
സത്യവതീസുതനായഭഗവാനിഹ.
ഗംഗാസലിലസമ്മേളിതമായതി
മംഗലമാം ചക്രപുഷ്കരണീജലെ.
തിങ്ങുന്നഭക്തിയോടും സ്നാനമാചരി-
ച്ചുംഗജാരാതിയാം വിശ്വേശ്വരൻതന്നെ.
അൎച്ചനം ചെയ്യുതില്ലായതുതന്നെയാ-
ണച്യുതാംശോൽഭൂതനാം ഭഗവാനിന്നിഹ.
മെച്ചമേറും ധൎമ്മബാധനചേഷ്ടിതം
നിശ്ചയമാചരിച്ചെന്നുഞാൻ ചൊന്നതും.
ആകയാലിന്നുഭവാൻഗമിച്ചമ്പോടു
വേഗേനതീൎത്ഥവിധിയാചരിച്ചാലും.
ലോകമഹാധൎമ്മതത്വജ്ഞനാം ഭവാ-
നേകവേസൎവ്വമറിയുമല്ലോമുനേ.
എന്നതുകൊണ്ടുപാരാശൎയ്യനാം ഭവാൻ
തന്നോടുഞാനതുചൊല്ലുന്നതില്ലേതും.
എന്നുസംവൎത്തമഹാമുനിതൻഗിരം
ധന്യനാം ദ്വൈപായനൻകേട്ടനന്തരം.
ഉന്നതാമോദേനശിഷ്യഗണങ്ങളോ-
ടൊന്നിച്ചുടൻവിധിപോലെതീൎത്ഥങ്ങളിൽ.
സ്നാനവുംചെയ്തുതത്വജ്ഞനാംമാമുനി
മീനദ്ധ്വജാരിയാംവിശ്വേശ്വരനെയും.
മേനാത്മജയായഗൌരിയേയും വാര-
ണാനനനാകിയവിഘ്നേശ്വരനെയും.
മാനസഭക്തിയോടൎച്ചിച്ചുവന്ദിച്ചു
മാനാദിഹീനനാം ദ്വൈപായനൻതദാ.
ദിവ്യമിദ്വാപിയേയുമഭിവന്ദിച്ചു
നിൎവ്വാണമണ്ഡപേചെന്നിതന്നാദരാൽ.
രുദ്രസൂക്തങ്ങളെല്ലാംജപിച്ചമ്പോടു
രുദ്രസ്വാപരനായിരിക്കുംനേരം.
കദ്രുസുതാഭരണൻവിശ്വനായകൻ
രുദ്രൻപാൎവ്വതീകാന്തൻമഹേശ്വരൻ.
സദ്ഗുരുതുല്യൻവ്യാസതത്വമറിയുവാൻ
വിദ്രുതംബിഭ്രത്സമാഗതിനിന്ദ്യമാം.

വേഷംധരിച്ചുമുനിജനമാമ്നായ-
ഘോഷവുംചെയ്തുവാണീടുംസഭാന്തരെ.
സർവ്വമുനികളുംമൌനമാക്കിയിരിക്കവെ
സർവ്വജ്ഞനാംവ്യാസമാമുനിതന്നോടെ.
നേരിട്ടുചെന്നീടിനാൻശങ്കയെന്നിയെ
പാരംനിഷിദ്ധനെന്നാലുംമുഹുരപി.
ദ്വൈപായനനാംമുനിയുമതുകണ്ടു
കോപവിദ്വേഷസമാകുലനായുടൻ.
ശ്രീപാർവ്വതീകാന്തനെന്നറിഞ്ഞീടാതെ
ശാപേനഭസ്മീകരിപ്പാനൊരുങ്ങിനാൻ.
അനന്തരമാശുഭഗവാൻപുരാന്തകൻ
പന്നഗഭൂഷണൻവിശ്വേശ്വരൻപരൻ.
ഇന്ദ്രാദിവൃന്ദാരകവൃന്ദസേവിത-
നിന്ദിരാവല്ലഭപൂജിതാംഘ്രിദ്വയൻ.
ചന്ദ്രചൂഡൻലോകശങ്കരൻശങ്കരൻ
കന്ദർപ്പവൈരിമറഞ്ഞാനതുനേരം.
നിഷ്കളങ്കായുതശാരദേന്ദുപ്രഭാ
ധിക്കൃതിജാഗത്രുകപ്രഭായുക്തനായ്.
മാർത്താണ്ഡചന്ദ്രാഗ്നിലോചനനീശ്വര-
നാർത്താർത്തിനാശനൻദേവൻമഹേശ്വരൻ.
കാത്യായനീദേവിതന്നാൽപരിരബ്ധ-
മൂർത്തിയായ്നന്ദനായുധോജ്ജ്വലിതങ്ങളാം.
പത്തുകരാംഭോരുഹങ്ങളോടുംതദാ
പ്രത്യക്ഷനായ്പുരോഭാഗെവിളങ്ങിനാൻ.
ഇത്തരമഗ്രഭാഗേപരിശോഭിക്കു-
മിത്രിലോകീശനാമീശനെക്കണ്ടുടൻ.
സത്യവതീസുതൻമുമ്പാംമുനിഗണ-
മത്യത്ഭുതംപൂണ്ടുതച്ചരണാംബുജെ.
ഭക്ത്യാനമിച്ചെഴുനീറ്റുബഹുവിധ-
സ്തോത്രങ്ങളാലീശനെസ്തുതിച്ചീടിനാർ.
ശങ്കരശംഭോമഹാദേവഗോപതെ
തിങ്കൾക്കലാധരവിശ്വനാഥവിഭോ.
പങ്കജജന്മാദിനിർജ്ജരസേവിത
പങ്കജബാന്ധവചന്ദ്രാഗ്നിലോചന.

വൻകരിവീരചൎമ്മാംബരധൃക്കടെ
പങ്കവിനാശനപാൎവ്വതീവല്ലഭ.
തുംഗഭുജംഗവിഭൂഷമഹാദേവ
ഗംഗാധരശൎദ്ധധ്വജസേവിത.
പിംഗജടാജൂടമണ്ഡലമണ്ഡിത
പങ്കജബാണാന്തകനമസ്തേസദാ.
ഇങ്ങിനെവ്യാസാദിയായമുനിജനം
തിങ്ങിനഭക്ത്യാപുകഴ്ന്നോരനന്തരം.
അംഗജാരാതിയാംവിശ്വേശ്വരൻമുനി-
പുംഗവനാകിയവ്യാസനോടന്നേരം.
കോപിച്ചുകൊണ്ടന്നുതോന്നുമാറിങ്ങിനെ
ശ്രീപരമേശ്വരൻതാനുമരുൾചെയ്തു.
ദ്വൈപായനമുനേപോകപുറത്തുനീ
യാവസിപ്പാനത്രയോഗ്യനല്ലേതുമേ.
കോപരാഗദ്വേഷമാനസന്മാൎക്കിഹ
മേപുരിവാസത്തിനൎഹയല്ലോൎക്കെടാ.
നിന്നെമഹേശശരണനെന്നുള്ളതു
നന്നായറിയുന്നുഞാനുംമഹാമതെ.
എന്നതുകൊണ്ടുനിന്നോടുപറയുന്നി-
തിന്നതുകേട്ടുകൊണ്ടാലുംമുനിവര.
ഏന്നടക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നൊട്ടുദൂരവെ
ചെന്നുവസിച്ചുനിഷ്കാമനായ്സന്തതം.
ഉന്നതഭക്തിയോടുംകൂടിനിത്യവു-
മെന്നെയാരാധിച്ചുകൊൾകവഴിപോലെ.
പിന്നെനീ രാഗാദിനിൎമ്മുക്തനായ്മമ-
മന്ദിരേവാണുകൊണ്ടീടുകമാമുനേ.
എന്നിങ്ങിനേഭഗവാൻവിശ്വനായകൻ
പന്നഗഭൂഷണൻദേവൻദയാപരൻ.
തന്നുടെപാദഭക്തന്മാൎക്കസന്തതം
വൃന്ദാരകദ്രുമതുല്യൻമഹേശ്വരൻ.
ധന്യനാംമാമുനിതന്നോടരുൾചെയ്തു
മന്ദംമറഞ്ഞരുളീടിനാനീശ്വരൻ.
പിന്നെവേദവ്യാസനാംമുനിനായകൻ
തന്നുടെശിഷ്യവൃന്ദത്തോടൊരുമിച്ചു.

കന്ദൎപ്പവൈരിയാംവിശ്വേശനായകൻ
തന്നാജ്ഞയെശ്ശിരസാവഹിച്ചാദരാൽ.
ക്ഷേത്രബഹിൎഭാഗദേശേവസിച്ചുകൊ-
ണ്ടാൎത്താൎത്തിനാശനനായവിശ്വേശന്റെ.
കാൽത്താരടിയിണപൂജിച്ചുവന്ദിച്ചു
ചിത്തശുദ്ധ്യാവസിച്ചീടിനാൻവ്യാസനും.
എന്നതുകൊണ്ടുരാഗാദിദോഷർപെട്ടുള്ള
ധന്യരാംമുഖ്യാധികാരികളാൽത്തന്നേ.
സേവിപ്പതിന്നുവാരാണസീയോഗ്യയെ-
ന്നേവരുംചിത്തെധരിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ.
കേവലംനിങ്ങൾചോദിച്ചതുകാരണം-
ഖേവമെല്ലാംഞാനുരച്ചേൻമുനികളെ.
വാരാണസീപരിമാണത്തെയുമിനി
യീരണംചെയ്യീടുവൻകേട്ടുകൊള്ളുവിൻ.
മദ്ധ്യദേശംതുടങ്ങീട്ടുനേരെപുന-
രുത്തമദേഹലിവിഘ്നേശനോളമായ്.
സൂത്രംപിടിച്ചങ്ങുനാലുദിക്കിലു-
മത്തരംമണ്ഡലാകാരമായ്ച്ചുറ്റിയാൽ.
തത്രഭവിക്കുന്നയാതൊരുരേഖതൻ
മദ്ധ്യത്തിലുത്തമമാംമഹാക്ഷേത്രത്തെ.
കാശിയെന്നിങ്ങിനെചൊല്ലുന്നുവേദങ്ങ
ളീശവാസസ്ഥാനമാമവിടെത്തന്നെ.
മുക്തിപ്രതിഷ്ഠയുംചെയ്തുകാശിക്കുള്ളിൽ
നിത്യംവിശേഷഫലസാധനമായി
വാരാണസിയെന്നനാമധേയത്തോടു-
മീരേഴുലോകങ്ങളിലുംപ്രസിദ്ധമായ്.
പാരംപരമമാംക്ഷേത്രംമഹാത്ഭുതം
നേരെവിളങ്ങുന്നിതെന്നറിഞ്ഞീടുവിൻ.
നേരൊടുക്ഷേത്രത്തിനുള്ളോരളവിനെ
യീരണംചെയ്തീടുവൻകേട്ടുകൊണ്ടാലും.
പേരെഴുമെക്കവടക്കെദിക്കിങ്കൽ
നേരെകിഴക്കുവാരണാസിയുംതഥാ.
പശ്ചിമഭാഗത്തുജാഹ്നവിയുംപാശ
ഹസ്തനായീടുംവിഘ്നാന്തകദേവനും.

ചിത്തുന്നവാരാണസിയാമിതിനുടെ
യന്തഃസ്ഥിതമായതിതരംരമ്യമായ്.
നിത്യംവിശേഷഫലസാധനമവി
മുക്തമെന്നിങ്ങിനെപാരിൽപ്രസിദ്ധമായ്.
ക്ഷേത്രമൊന്നുണ്ടതിന്നുള്ളോരളവിനെ
യത്രഞാൻസംക്ഷേപമായുരച്ചീടുവൻ.
പന്നഗഭൂഷനാംവിശ്വേശ്വരൻതങ്കൽ
നിന്നുവഴിപോലെനാലുദിക്കിങ്കലും.
അന്യൂനമായിരുനൂറുവില്ലാതോട്ടു
ചെന്നുള്ളവിടത്തവിമുക്തമെന്നുള്ള.
ധന്യമാംക്ഷേത്രംവിളങ്ങുന്നിതുതത്ര
സന്ദേഹമില്ലകൈവല്യംകരസ്ഥമാം.
പശ്ചിമദിക്കിലുംപൂർവ്വദിക്കിങ്കലും
നിശ്ചലനായഗോകർണ്ണേശ്വരൻതാനും.
ഗംഗതൻമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നുത്തരാദിശി
തുംഗാനുഭാവനാംഭാരഭൂതൻതാനും.
തെക്കുഭാഗത്തുബ്രഹ്മേശാനനുമെന്നു
ചൊൽക്കൊണ്ടപണ്ഡിതന്മാരുരച്ചീടുന്നു.
വിശ്വവിഖ്യാതമായിട്ടമരുന്നോ
വിശ്വനാഥാലയമെന്നറിഞ്ഞീടുവിൻ.
എന്നതുകേട്ടുമുനികൾഭൃഗുവിനെ
വന്ദിച്ചുചോദിച്ചുപിന്നെയുംസാദരം.
കേൾക്കഭഗവൻമുനേനിന്തിരുവടി
യാക്കമോടേവിശ്വനായകൻതന്നുടെ.
ക്ഷേത്രത്തെനാലുവിധമായരുൾചെയ്തു-
തത്രവിസ്താരമായോതുകയുംവേണം.
തത്രതത്രൈവദേഹത്തെവെടിഞ്ഞോരു
മർത്ത്യരെന്തെന്തുഫലത്തെലഭിച്ചീടും.
സത്തമനാകുംഭവാനതുഞങ്ങൾക്കു
ചിത്തസന്ദേഹമൊഴിയുമാറോതുക.
ഉക്തമേവംകേട്ടനേരംഭൃഗുതാനു-
മെത്രയുംമോദംകലർന്നുചൊല്ലീടിനാൻ.
ക്ഷേത്രംചതുർവ്വിധമെന്നങ്ങിരിക്കിലു-
മെത്രയുംപാവനമാകുമിക്ഷേത്രത്തിൽ.

മൃത്യുഭവിച്ചാലവൻഗർഭയാതനാ
പാത്രമായീടുകയില്ലൊരുകാലവും.
ഇത്തരമുള്ളൊരുൽകൃഷ്ടവിശേഷമി-
ക്ഷേത്രത്തിനുണ്ടെന്നറിവിൻമുനികളെ.
കാശിയിൽവെച്ചുമരിച്ചീടുകിലവ-
നാശുസാക്ഷാൽഗമിച്ചീടുന്നുസാലോക്യം.
പിന്നെസ്സാരൂപതയേയുമനന്തരം
സാന്നിദ്ധ്യവുംവഴിപോലെഭുജിക്കുന്നു.
പിന്നെഗ്ഗമിക്കുന്നുബ്രഹ്മൈക്യവുംക്ഷണാൽ
പിന്നെയവൻപരാവൎത്തിക്കയില്ലെല്ലാം.
വാരാണസിയിൽമരിച്ചൊരുജന്തുതാൻ
സാരൂപ്യമാശുസാക്ഷാൽഭുജിച്ചീടുന്നു.
പിന്നെഗ്ഗമിക്കുന്നുസാന്നിദ്ധ്യമാശുതാൻ
പിന്നെയാംബ്രഹ്മൈകതയുംലഭിക്കുന്നു.
വിഖ്യാതമാമവിമുക്തേമരിച്ചവൻ
സാക്ഷാൽഗമിക്കുന്നുസാന്നിദ്ധ്യവുംതഥാ.
പിന്നെച്ചിദാനന്ദരൂപമാംബ്രഹ്മത്തിൽ
തന്നെലയിക്കുന്നുസംശയമില്ലേതും.
സാലോക്യസാരൂപ്യസാന്നിദ്ധ്യമെന്നിവ
ചാലവേകല്പങ്ങൾതോറുംലഭിക്കുന്നു.
പിന്നീടുബ്രഹ്മാത്മകനായ്ഭവിക്കുന്നി-
തെന്നങ്ങറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലുംമുനികളേ.
അന്നേരമാദരപൂൎവ്വംഭൃഗുവിനെ
വന്ദിച്ചുചൊന്നാർമുനികളുമിങ്ങിനെ.
നിശ്ശേഷവേദാൎത്ഥതത്വജ്ഞനാംഭവാൻ
വിശ്വേശവാസമാംകാശീപ്രഭാവത്തെ.
നിശ്ശങ്കമെല്ലാമരുൾചെയ്തതുകേട്ടു
വിശ്വാസമേറ്റംഭവിച്ചുഭൃഗുമുനേ.
ചൊല്ലീടവേണംഭവാൻഞങ്ങളോടിനി
നല്ലവിജ്ഞാനോദയമായമാൎഗ്ഗവും.
കല്യരാംമാമുനിമാരുടെവാക്കുകേ-
ട്ടുല്ലാസമോടെഭൃഗുമുനിയുംചൊന്നാൻ.
നാലുവിധമായ്പ്രഭാവിതമാകുമി-
ശ്ശൈലജാവല്ലഭക്ഷേത്രമെല്ലാററിലും.

നീലകണ്ഠൻഭഗവാൻവിശ്വനായകൻ
ചാലവേബ്രഹ്മൈക്യബോധകമാകിയ.
താരകവാക്യോപദേശവുംചെയ്യുന്നു
നേരോടെന്നാലുമവിടവിടത്തിങ്കൽ.
മൃത്യുവെപ്രാപിച്ചവൻഭോഗപൂർവ്വകം
മുക്തിയെപ്രാപിച്ചീടുന്നിതെല്ലാതന്നെ.
പാർക്കിൽജീവന്മുക്താവസ്ഥയെന്നുള്ളതു
നീക്കമില്ലാകേട്ടുകൊള്ളുവിനിന്നിയും.
അന്തർഗ്ഗൃഹത്തിങ്കൽവെച്ചുമരിച്ചവ-
നന്തരമില്ലകൈവല്യംഗമിക്കുന്നു.
യാതൊരുപായേനലഭ്യമെന്നാലതും
സാദരംചൊല്ലാംശ്രവിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ.
ജന്മാന്തരസഹസ്രങ്ങളിൽചെയ്തുള്ളോ-
രമ്മഹാദേവാർപ്പിതങ്ങളായീടുന്ന.
ധർമ്മകർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടുവിശ്വേശ്വരൻ
തൻമഹാക്ഷേത്രേഗമിപ്പാനിടവരും.
പങ്കജബാണാരിതന്റെയാരാധന-
ത്തിങ്കലതിനിഷ്ഠരാകിയഭക്തന്മാർ.
ശങ്കരാനുഗ്രഹാൽതന്നെയക്ഷേത്രത്തി-
ലങ്ങുഗമിക്കുന്നുകേൾപ്പിൻമുനികളെ.
മററുള്ളസാധനകോടികളെക്കൊണ്ടും
ചെററുമസാധിക്കയില്ലെന്നറിയുവിൻ.
ഏററംരഹസ്യമായൊന്നുചൊല്ലുന്നഞാൻ
കുററമെന്യേകേട്ടുകൊള്ളുവിനിന്നിയും.
ഗൌരീശ്വരാവാസമായ്വിളങ്ങീടുമീ
വാരാണസീമഹാക്ഷേത്രസമാനമായ്.
പാരിടംമൂന്നിലുമില്ലെന്നതല്ലിതിൽ
പാരമധികമാംക്ഷേത്രവുമില്ലല്ലോ.
സത്യമിതുസത്യമെന്നകതാരതി-
ലോർത്തുകൊണ്ടാലുംമുനികളേസാമ്പ്രതം.
അത്രാത്മധർമ്മസംയുക്തനായ്സന്തതം
ഗാത്രപതനേച്ഛയോടുംവസിക്കേണം.
അല്പമെന്നാകിലുംനാശകൃത്തായുള്ള
കിൽബിഷംചെയ്തീടരുതൊരുനാളുമെ.

സ്വപ്രമാദത്താൽകൃതമായപാതകം
ക്ഷിപ്രംനശിപ്പിക്കവേണമെന്നാകിലോ.
തല്പാപനാശേച്ശയോടുകൂടിസ്സദാ
മുപ്പുരാരാതിയാംവിശ്വേശ്വരൻതന്റെ.
ക്ഷേത്രത്തെനിത്യംപ്രദക്ഷിണംചെയ്യേണ-
മത്യന്തഭക്തിയോടെന്നുധരിച്ചാലും.
വാരാണസിയാംപുരിതൻപ്രദക്ഷിണം
പാരാതയനങ്ങൾരണ്ടിലുംചെയ്യേണം.
സംവത്സരംതോറുമെങ്കിലുംകാശിയെ
സ്സംവൃദ്ധഭക്ത്യാപ്രദക്ഷിണംചെയ്യേണം.
ലിംഗഭൂതങ്ങളിലെല്ലാററിലുംസദാ
തിങ്ങിനഭക്ത്യവപൂജചെയ്തീടേണം.
രുദ്രസൂക്തത്തെനിത്യംജപിച്ചീടേണം
രുദ്രമന്ത്രത്തെയുംശീലിച്ചുകൊള്ളേണം.
രുദ്രരൂപത്തെയുംപ്രാണമന്ത്രത്തെയും
വിദ്യാവിജിതേന്ദ്രിയനായ്ജപിക്കേണം
ഏററംവിരക്തനായ്കാമനാഹീനനായ്
ചെററുമേദ്വേഷദംഭാദികൾകൂടാതെ
കൂററൻമുമുക്ഷുകേറമീശ്വരാവാസമാം
കുററമററുള്ളൊരുവാരാണസീപുരേ.
നിത്യംവാണുകൊണ്ടീടുന്നവൻസദാ
സത്യമാംബ്രഹ്മരൂപംകണ്ടുമേവുന്നു.
തീൎത്ഥസാമൎത്ഥ്യസംസ്ഥത്തായിരിക്കുന്നോ-
രുത്തമഭാഗീരഥിയാൽവിമിശ്രയാം.
വാരാണസിയിങ്കൽമുക്തിസാദ്ധ്യമതിൽ
പാരമാശ്ചൎയ്യമെന്തൊന്നുള്ളതോൎക്കിൽ.
ഒന്നുമറിയാതെയോബുദ്ധിപൂൎവ്വമോ
തന്നുടെതോയേശരീരമുപേക്ഷിച്ചു.
ധന്യനകേവലാമന്ദാകിനീജന്ന
നന്ദനാമോക്ഷംകൈക്കൊള്ളുന്നിതുധ്രുവം.
ഏതൊരുജന്തുവെന്നാകിലുംഭൂതലെ
സാദരംഗംഗയിൽദേഹമുപേക്ഷിച്ചാൽ.
പാതകംതൽസംഗമത്താൽനശിച്ചുടൻ
പൂതനായ്ബ്രഹ്മഭാവംലഭിക്കുംധ്രുവം.

സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപമാംബ്രഹ്മംതാൻ
നിശ്ചയംസ്വപ്രദീപാവംഗമിച്ചിതു.
സത്യമായൊന്നുപറയുന്നതൊന്നിതിൽ
ചിലസന്ദേഹംഭവിക്കരുതേതുമേ.
മന്നിടപുണ്യയായ്സോദരോത്ഭവയാകു-
മിന്നദിയുംമററുമുള്ളനദികളും
ഒന്നൊഴിയാതെമന്ദാകിനീതോയത്തിൽ
നന്നായ്നിമജ്ജനംചെയ്തുവഴിപോലെ.
പാരിടമെല്ലാംപവിത്രമാക്കിക്കൊണ്ടു
പാരംമഹിമയോടെവിളങ്ങീടുന്നു.
കുംഭജന്മാവാമഗസ്ത്യമുനീശ്വര-
നംഭോധിതന്നിലുള്ളൊരുജലമെല്ലാം.
തൻപാണിപങ്കജത്തിങ്കലാക്കിക്കൊണ്ടു
വൻപിനോടാചമനംചെയ്തുകാലം.
ഉമ്പർനദീജലത്താൽതന്നെവാരിധി
സമ്പൂർണ്ണകല്ലോലമാലാവൃതമായിതു.
ദിവ്യംമഹാപ്രഭാവത്തോടുപേതയായ്.
നിർവ്വാണതോയസമ്പൂർണ്ണപ്രവാഹയായ്
ഗോവിന്ദപാദാരവിന്ദസംഭൂതയായ്
കേവലംദർശനമാത്രപാപഘ്നിയായ്
സർവ്വജ്ഞമസ്തകലാളിതയാകിയ
ദേവിയാംഭാഗീരഥീജഗന്നന്ദനാ
നിർവ്വാണമായശങ്കരക്ഷേത്രത്തിൽ
സർവ്വദാപ്രത്യക്ഷയായ്വിളങ്ങീടുന്നു.
ചിന്തിച്ചുകാണ്കിലോരോന്നതന്നേയിഹ
സന്തതംമോക്ഷംപ്രതിസാധനമാണല്ലോ.
പിന്നെരണ്ടുംകൂടിമോക്ഷത്തെയേകുന്നി-
തെന്നുള്ളതിൽചിത്രമെന്തുവിചാരിച്ചാൽ.
കീടത്തിങ്കൽമരിച്ചവനാകിലു-
മേകാന്തപാപകർമ്മശ്രദ്ധനാകിലും.
യാതൊരുത്തൻതന്റെയസ്ഥിഖണ്ഡംപരി
പ്ലുതയായീടുന്നമന്ദാകിനീതന്നിൽ.
ദൈവയോഗത്താൽപതിക്കുന്നതാകിലോ
കേവലമായവൻതാനമരപ്പോലത്തന്നെ.

സൎവ്വപാപങ്ങളുംവേർപെട്ടുവൈകാതെ
ദിവ്യമഹാഭോഗസംയുക്തനായ്പിന്നെ.
ദേവലോകത്തിലധിപതിയായിട്ടും
സൎവ്വത്രസംപൂജ്യനായിവാഴുംദൃഢം.
ഏവമുള്ളോരുമന്ദാകിനീപാവനീ
ദേവനദീസൎവ്വതീൎത്ഥസമന്വിതാ.
ഏതൊരേടത്തുവിളങ്ങുന്നുസന്തതം
പാതകനാശിനിയാകുമക്കാശിയെ.
ഘോരസംസാരമോക്ഷാൎത്ഥമായ്പാരതി-
ലാരൊരുത്തൻസേവചെയ്യാതെയുള്ളതും.
സൎവ്വരുംസേവിച്ചുസൎവ്വകല്യാണവും
നിൎവ്വാണവുംദേഹനാശേലഭിക്കുന്നു.
ഉത്തമമായുള്ളകാശിമാഹാത്മ്യത്തെ
യിത്തരംനിങ്ങളോടൊട്ടുഞാൻചൊല്ലിനേൻ.
സത്യമിതിന്റെശ്രവണമാത്രത്തിനാ-
ലത്തുംഗപാപങ്ങളൊക്കെയുംവേർപെടും.
ധീമൻമഹാമതേശൌനകമാമുനേ
മാമുനിവൎയ്യനായീടുംഭൃഗുമുനി.
സോമചൂഡക്ഷേത്രമാഹാത്മ്യമിങ്ങിനെ
ലോമശനാദിമുനികളോടോതിനാൻ.
നിത്യമിതിനെശ്രവിച്ചുകൊണ്ടാൽത്തന്നെ
ബഹുമഹാപാതകസംഘാതപഞ്ജരം.
സത്വരംസൎവ്വംനശിച്ചീടുമെന്നതു
ചിത്തേദൃഢമായ്ധരിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ.
പാപസംഘങ്ങൾതൻനാശത്തിനായ്ക്കൊണ്ടും
പാൎവ്വതീശപ്രീതിലാഭത്തിനായ്ക്കൊണ്ടും.
മാനസതാരിലസൂയാദിദുൎഗ്ഗുണ
ഹീനരായീടുന്നമാനവന്മാർതന്നെ.
ആനന്ദമോക്ഷപ്രദമാമിതുസദാ
നൂനംപഠിക്കയുംകേൾക്കയുംചെയ്യേണം.
മംഗലമാമിതുതന്നെപരംതത്വം
തുംഗമായീടുംതപസ്സുമിതുതന്നെ.
ഇങ്ങിനെചിന്തിച്ചുനിത്യധീമാനായിട്ടു
തിങ്ങിനഭക്ത്യാസതതംജപിക്കേണം.

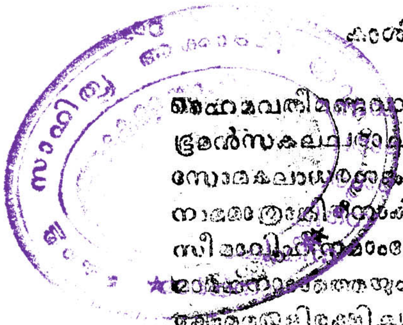
കാശീപുരാധീശ്വരൻ വിശ്വനായക-
നീശനിതിന്റെ പാഠനാൽ പ്രസന്നനായ്.
ആശയത്തിങ്കലഭീഷ്ടാർത്ഥമൊക്കെയു-
മാശു നൽകീടുമതിനില്ല സംശയം.
അഷ്ടോത്തരശതം ശൈവലിംഗങ്ങളെ
പ്പുഷ്ടഭക്ത്യാ ദിനംതോറുമർച്ചിക്കിലും.
ശിഷ്ടമായീടുമിക്കാശിമാഹാത്മ്യത്ത-
ത്തുഷ്ട്യാ നിയമേന നിത്യപാഠകരാകിലും.
സംവത്സരംകൊണ്ടതിദീർഘായുസ്സായ്
സംവിൽപ്രവരനായേറവും ശ്രീമാനായ്.
സദ്ഗുണാന്വിതനാകിയ നന്ദനൻ
ശൈവപൂജാപരനായുളവായ്വരും * * *
ഘോരസംസാരാബ്ധിതന്നെ കടക്കവാൻ
പാരിതിൽ മോഹമുണ്ടാകാനതെങ്കിലോ.
വാരാണസിയെ ഗമിച്ചു മന്ദാകിനീ
തീരത്തിൽ മജ്ജനം ചെയ്തു വിശ്വേശനെ.
പൂരിച്ചു ഭക്ത്യാ നമിക്കേണമായതു
പാരമസാദ്ധ്യമെന്നോർത്തു വാഴുന്നവർ.
തന്മഹാമാഹാത്മ്യമാകുമിപ്പുസ്തകം
ചെമ്മെ നിജഗൃഹത്തിങ്കൽ വെച്ചാദരാൽ.
അർച്ചിച്ചു വന്ദിച്ചു നിത്യം പഠിക്കിലോ
നിശ്ചയം തൽഫലസിദ്ധിയും വന്നീടും.
ഏവം പലവിധം ചൊല്ലുന്നതെന്തിന
കൈവരും സർവ്വസൌഖ്യങ്ങളും നിർണ്ണയം.
നൈമിശാരണ്യനിവാസികളാകിയ
മാമുനിമാരോടു സൂതനുമിങ്ങിനെ.
വാരാണസിതന്റെ മാഹാത്മ്യമാദരാ-
ലീരണം ചെയ്യാനതൊട്ടു ഞാനിന്നിപ്പോൾ,
ഗൌരീശകാരുണ്യലേശമുണ്ടാകയാൽ
നേരോടെ നിങ്ങളോടേവമുര ചെയ്യുൻ.
പാരം പ്രമോദമുണ്ടെന്നാകിലിന്നിയും
സാരമായുള്ളതു ചൊല്ലാം ശ്രവിച്ചാലും .
മന്നിതിലോരോ പുരാണശാസ്ത്രങ്ങളിൽ
നന്നായുരയ്ക്കുന്ന പുണ്യമാം സേതുവിൽ.

നന്ദിയോടെകളിച്ചങ്ങുരാമേശ്വരൻ
തന്നെവഴിപോലെദർശിച്ചുവന്ദിച്ചു.
സന്തോഷംപൂണ്ടുപെട്ടുവാരാണസീ
തന്നിൽഗമിച്ചതിശോഭയോടുംകൂടി.
സ്വർന്നദീതന്നിലവഗാഹനംചെയ്തു
പന്നഗഭൂഷണനാംവിശ്വേശ്വരനെയും.
വന്ദിച്ചുഗംഗാസലിലവുംകൊണ്ടങ്ങു
പിന്നെയുംരാമേശ്വരത്തുചെന്നാദരാൽ.
മജ്ജനവുംചെയ്തുരാമേശ്വരന്നുടൻ
നിർജ്ജരഗംഗാജലാഭിഷേകംചെയ്തു.
ധൂർജ്ജടിയാകിയരാമേശ്വരൻതന്നാ-
[illegible]
തീർത്തുമഹാഘോരസംസാരമാകിയ
വാരിധിയിൽനിന്നുകരേറിയോരവർ.
പൊൽത്താരടിയോടുചേർത്തുകൊള്ളുന്നതെ
മൃത്യുഞ്ജയരാമനാഥ[illegible].
ഇപ്രകാരംപ്രാർത്ഥിച്ചു[illegible]
ചിരംസമസ്തവിഷയങ്ങളെയും.
ത്യക്ത്വാശമദമയുക്തനായ്ശാന്തനാം
ചിത്തശുദ്ധ്യാവസിച്ചീടേണം[illegible]
ശാസ്ത്രങ്ങളിൽപറഞ്ഞു[illegible]
മന്ത്രമാഹാത്മ്യഗംഗാജലങ്ങളിൽ.
ഗാത്രമതു[illegible]
തീർത്ഥാഭിഷേകവുംചെയ്തുവഴിപോലെ.
[illegible]
സത്യാദി[illegible]കളുമായ്.
ചിത്തജവൈരിതൻപാദപങ്കജം
ചിത്തത്തിൽ[illegible].
നിത്യംദ്വിഷയാ[illegible]
വ്യർത്ഥമൊട്ടുംകാലംകഴിക്കാതെ[illegible].
ഗാത്രമിതോർത്താൽക്ഷണഭംഗുരമല്ലോ-
മൂത്രാദികളാൽനിറഞ്ഞ[illegible].
രക്തമാംസാദിസമ്മേളിതംസർവ്വം
മൃത്യുവിനാൽപരിഗ്രഹവുംസുദുഃഖദം.
എത്രചഞ്ചലംശിശുകാലംകഴിയുന്നു

എത്രവേഗംയൌവ്വനംഗമിച്ചീടുന്നു.
എത്രവേഗംജരവന്നുബാധിക്കുന്നു
എത്രവേഗംരോഗപീഡിതനാകുന്നു.
എത്രവേഗംമൃത്യുവന്നുപോയീടുന്നി-
തത്രകാണുന്നതില്ലനാംപലരെയും.
എത്രജനംനാമറിയെജ്ജനിച്ചിതി-
ങ്ങെത്രജനംനാമറിയെമരിച്ചിതു.
എത്രജന്മമതിചിതവാന്മാരിഹ
നിർദ്ധനന്മാരായ്ച്ചമഞ്ഞുകാണുന്നിതു.
എത്രജനംധനഹീനരായുള്ളവർ
നിസ്തുലസമ്പത്തിയോടുകാണുന്നിതു.
മത്ത്യനായാലവനല്പമെന്നാകിലും
ചിത്തവിവേകവിജ്ഞാനാദിയില്ലെങ്കിൽ.
എത്രയുംഗോഖരശ്വാദിമൃഗങ്ങളേ-
ക്കാളധമരന്നേപറയാവിതോക്കുമ്പോൾ.
അത്യന്തമാഹാരനിദ്രാവിഹാരാദി
സന്തതിയവർക്കുമുണ്ടല്ലൊപ്പാരമോക്കിലോ.
നിത്യമായ്സർവ്വസ്വതഃപ്രകാശമായ്പര-
തത്വാർത്ഥമായ്സർവ്വസാക്ഷിയായ്ശാന്തമായ്.
ഇത്രിലോകംനിറഞ്ഞെങ്ങുംവിളങ്ങുന്ന
വസ്തുവൊന്നുണ്ടതിനെക്കണ്ടറിയുവാൻ.
മത്ത്യനൊന്നല്ലാതെമറ്റുജന്തുക്കൾക്കു
സാദ്ധ്യമല്ലേതുമേനിശ്ചയമാകയാൽ.
മത്ത്യജന്മംലഭിച്ചാലവൻസർവ്വഥാ
സത്തുക്കളെക്കണ്ടവരോടുസംഗമം.
നിത്യവുംചെയ്കിലോകാലക്രമാൽമന-
ശ്ശുദ്ധിവന്നീടുമന്നേരംഹൃദന്തരെ.
ശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടറിവാൻപലതുംസർവ്വ-
ശക്തനാമീശനുമുണ്ടിങ്ങതിനൊടെ.
തത്വമറിയേണമെന്നുതോന്നുംതദാ
നിത്യാപഠിച്ചുതുടങ്ങുംവഴിപോലെ.
ഇങ്ങിനേകാലംകുറഞ്ഞൊന്നുചെല്ലുകി-
ലങ്ങുളവാകുംപരമാത്മതത്വവും.
എങ്ങുംനിറഞ്ഞുവിളങ്ങുന്നവസ്തുവെ
ത്തിങ്ങുമാനന്ദമോടാത്മനികണ്ടിട്ടു

സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപനായ്സന്തതം
നിശ്ചലമായാണ്ടുകൊള്ളുംതദേകതനായ്.
അങ്ങിനെയുള്ളോരുമാൎഗ്ഗംവെടിഞ്ഞുദു-
സ്സംഗവുംചെയ്യുഗൎവ്വാന്ധരായുള്ളവർ.
ഗംഗാജലത്തിലുംസേതുബന്ധത്തിലും
മുങ്ങിക്കുളിച്ചാലൊരുഫലമെന്തുള്ളു.
എത്രതന്നേതീൎത്ഥതോയമുഴകിലും
ചിത്തസംശുദ്ധിഭവിക്കയില്ലോൎക്കെണം
ചിത്തവിശുദ്ധിഭവിക്കേണമെങ്കിലോ
തത്വാൎത്ഥമായുള്ളവസ്തുവറികയേണം.
സോമനുമൎക്കനുമഗ്നിയുംവായുവും
ഭൂമിയുമാകാശവുംജലവുംപിന്നെ.
രാവുംപകലുംഹൃദയവുംധൎമ്മവു-
മേവമസ്സന്ധ്യകൾരണ്ടുംയമന്താനും.
ഇത്ഥംപതിനാലുപേർമനുഷ്യന്തന്റെ
വൃത്തമശേഷമറിയുന്നുസൎവ്വദാ.
സത്യമകലെക്കളഞ്ഞസത്യംചൊല്ലി
മൎത്ത്യൎക്കവിശ്വാസവുംവരുത്താംഭൃശം.
നിത്യവുംമൎത്ത്യവൃത്തമറിഞ്ഞീടുന്നോ-
രുത്തമസാക്ഷികളാണിവരേവരും.
മൃത്യുവരുമ്പോളിവരെവഴിപോലെ
വിസ്മരിച്ചന്തകൻതീൎച്ചയാക്കുംദണ്ഡം.
സത്യത്തെയായിരമശ്വമേധത്തിനോ-
ടൊത്തുതൂക്കീടിനാൻപണ്ടുബ്രഹ്മാവപ്പോൾ.
സത്യമധികമായ്തൂങ്ങിയതുകൊണ്ടു
സത്യംവലുതെന്നുചൊല്ലിനാൻപത്മജൻ.
നാവിനുസാമൎത്ഥ്യമേറ്റമുണ്ടെങ്കിലോ
സൎവ്വഥാവ്യാജമുരെക്കണമെന്നുണ്ടോ.
ചേതസിസത്യംവെടിയുകിലേറ്റവും
ഭൂതേശ്വരൻശിക്ഷചെയ്യുമെന്നോൎക്കണം.
ഇത്തരമോരോജനങ്ങളുടെവൃത്ത-
മത്രഞാൻസംക്ഷേപമായൊട്ടുചൊല്ലിനേൻ.
മൃത്യുഞ്ജയസമസ്തേശ്വരശങ്കര
നിത്യവുംപാലിച്ചുകൊൾകദയാനിധേ.
വിശ്വനാഥഭക്തവത്സലഗോപതേ

വിശ്വമൂൎത്തെകൃപാവാരിരാശെവിഭോ.
വിശ്വസംഹാരസൃഷ്ടിസ്ഥിതികാരണ
വിശ്വസാക്ഷിൻപരമേശ്വരദൈവമേ.
സൎവ്വഭൂതാന്തസ്ഥിതവൃഷഭധ്വജ
പാൎവ്വതീവല്ലഭദേവദേവപ്രഭോ.
സൎവ്വജ്ഞസൎവ്വലോകാധാരശാശ്വത
നിൎവ്വാണദനിഖിലാൎത്ഥദനിൎമ്മല.
ഗംഗാധരഗജചൎമ്മാംബരധര
തുംഗഭുജംഗാഭരണജഗൽപ്രഭോ.
അംഗജഗൎവ്വാപഹാന്തകനാശന
പിംഗജടാധരസ്വാമിൻവിഷധര
സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപസനാതന
നിശ്ചലനിത്യനിരഞ്ജനനിൎമ്മമ.
നിശ്ചയിച്ചുള്ളമറിവാനരുതാതൊ-
രച്ഛിന്നമൂൎത്തെശരണാഗതപ്രിയ.
ഞ്ഞാനുടെപാദങ്ങൾകൊണ്ടുസദാതവ
മന്ദിരംചുററിനടക്കുമാറാകേണം.
ഹസ്തങ്ങൾകൊണ്ടുഭവല്പാദപങ്കജം
നിത്യവുമൎച്ചനംചെയ്യുമാറാകേണം.
നാവുകൊണ്ടേററംതവതിരുനാമങ്ങൾ
സൎവ്വദാമേജപിക്കായ്വരേണംവിഭോ.
നാസികകൊണ്ടുനിൻപാദാൎച്ചനംചെയ്യു
ഭാസുരവില്വസൌരഭ്യമേല്ക്കാറാകണം.
നേത്രങ്ങൾകൊണ്ടു ശിവലിംഗമെപ്പോഴു-
മാൎത്തിവിനാശനകാണുമാറാകേണം.
ഉത്തമാംഗേനഭവല്പാദപങ്കജം
നിത്യംനമസ്കരിക്കായ്വരേണംമമ.
ഗാത്രത്തിനാലതിമാത്രംഭവാനുടെ
ഭൃത്യത്വമന്വഹംചെയ്യുമാറാകേണം.
മാനസമെപ്പോഴുംത്വല്പദാംഭോരുഹ
സ്ഥാനത്തുതന്നെവസിക്കേണമേവിഭോ.
ആനന്ദമൂൎത്തെമമബുദ്ധിയുംതവ-
ധ്യാനനിരതയായ്വന്നുഭവിക്കേണം.
ഭക്തപ്രിയഭഗവൻകരുണാനിധേ
മുക്തിപ്രദമുകുന്ദാദിനിഷേവിത.

ഹൈമവതീമണവാളജഗന്മയ
ഭ്രമൽസകലചരാചരാന്തസ്ഥിത.
സോമകലാധരശങ്കരനിൎത്തിത-
നാമമന്ത്രാദിയിലാസക്തിയേകെന്നുടെ.
സീമയില്ലാത്തോരാംശോകനാശനത്തെയു-
മാൎത്തിനാശത്തെയുംചെയ്ക സന്തതം.
ജ്ഞാനമതില്ലിരിക്കിലുംകാശിയിങ്കൽ
ശ്രീമഹാദേവനമസ്കാരമെപ്പോഴും.
മന്ദമതികളായുള്ളജനങ്ങളി-
ലൊന്നാമനായഞാനെൻഗുരുശാസനാൽ.
വന്ദ്യമായീടുമിക്കാശിമാഹാത്മ്യത്തെ
യിന്നോളമിങ്ങറിയുംവണ്ണമോതിനേൻ.
സാരമാംമൂലാൎത്ഥമിങ്ങറിയാതെയോ
പാരമായീടുംപ്രമാദംനിമിത്തമോ.
പാരംപിഴയിതിലുണ്ടെന്നിരിക്കിലും
സൂരിജനങ്ങൾക്ഷമിപ്പാൻവണങ്ങുന്നേൻ.
ദേവിവനാന്തകളാംലതാബാലകൻ
സൌരഭ്യമേറുന്നപുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടു.
പാരാതെതീൎത്തമാലയാക്കെട്ടിയാലതു
ഗൌരീശൻശിരസാധരിക്കുന്നില്ലേ.
ശ്രീശിവമാധുൎയ്യമില്ലെന്നിരിക്കിലും
വാരാണസിതന്റെമാഹാത്മ്യമാകയാൽ.
നല്ലജനമിതുകണ്ടുകൊണ്ടാടുമെ-
ന്നുല്ലസിച്ചീടുന്നിതെന്മനംസാമ്പ്രതം.
ചൊല്ലുള്ളകാശിമാഹാത്മ്യമിതുനിത്യ-
മുല്ലാസമോടെപഠിക്കിലുംകേൾക്കിലും.
വല്ലാത്തദുഃഖമകന്നിഹസൌഖ്യവും
കില്ലില്ലാതെദേഹനാശേമുക്തിയുംവരും.
കല്യാണശീലയാംശാരികത്തിങ്ങിനെ
ചൊല്ലിമോദംപൂണ്ടുവാണാൾസുമംഗളം.

ഇതി ശ്രീ കാശീമാഹാത്മ്യം

പഞ്ചമാദ്ധ്യായം

സമാപ്തം.
